

2011

Firuzə Məmmədli
Seçilmiş əsərləri

Tanınmış şairə-yazar, filoloq alimin müxtəlif illərdə nəşr olunmuş poetik toplulardan işıq üzü görmüş şeirlərdən ibarət yeni elektron rəqəmsal kitab. Yeni Yazarlar və Sənətçilər Qurumu ilə www.kitabxana.net – Milli Virtual Kitabxananın e-nəşri N 47

IV cild

Firuzə Məmmədli

SEÇİLMİŞ ƏSƏRLƏRİ

IV CİLD

Bakı - «Nurlan» - 2008

Redaktor: Qızqayıt Mustafayeva
filologiya elmləri namizədi

Tərtibçi və korrektor: Qəşəm Çıraqlı

Firuzə Məmmədli. «Seçilmiş əsərləri», IV cild
Bakı, Nurlan, 2008 432 səh.

M 4702000000 Qrifli nəşr
N-098-2008

© Firuzə Məmmədli, 2008

Ş E İ R L Ə R

Allah, yazmadığım elə
Yazdığımdan ağır gəlir.
Kitab-kitab söz ağrının
Mənə bir varağı gəlir.

İNTİQAMI SƏRT OLACAQ O GÜNÜN

Daş altında yatacağam sirr kimi,
Söz altından cücərəcək dərdlərim.
Fələk məni yaşadacaq pir kimi,
Aşacağam zaman adlı sədləri.

Araz yüküm yüklənəcək dünyaya,
Sevinəcək dərdə dərman bulanlar.
Qulağından şəklənəcək dünyaya,
Dinşənəcək olacaqlar, olanlar.

Arıdacaq günahları haqq özü,
Öz rənginə boyanacaq ağ, qara.
Tükənəcək siyasətin saqqızı,
Boylanacaq kaspilərə, saqlara.

Söküləcək Qarabağın dağları,
Hər qatından alp ərənlər qopacaq.
Dəxil düşmüş iskit, qıpçaq, saqların
Nəresindən dağ dələnlər qopacaq.

Silkinəcək Dərbənd, Göyçə, Borçalı,
Üst-başından yabançını çırpacaq.
Ay-ulduzlu bayrağımız ucalıb,
Göylərindən talançını çırpacaq.

Oğuz, qıpçaq yürüyəcək - əldə tuğ,
Mehvərinə boy verəcək yurdumun.
Şığıyacaq haqq yolunda hər bə tuğ,
Göy Tenqrimiz süləyəcək* Ordunu.

İntiqamı sərt olacaq o günün,
O zamanın səltənəti - yaxında.
Maskaları yırtılacaq o günün,
Təki zaman tərsiməsin yaxında.

Cana doyub alverindən dünyanın,
Bəd niyyətlər kürüyəcək kölgəsin.
Görünəcək hər yerindən dünyanın
Onda Böyük Azərbaycan ölkəsi.

2008

HƏR GECƏ SAAT ÜÇDƏ

Hər gecə saat üçdə
Yuxum çəkilir göyə.
Gecənin gözlərində
Düşür şəkilim göyə.

Açılır fikirlərin
Qapıları taybatay,
Adlayıram Arazi,
Gəzirəm o tay-bu tay.

Şuşa zirvəmdə durub,
Laçını şən görürəm.
Ruhumu Kəlbəcərdən
Vurub keçən görürəm.

Görürəm Göyçə - mənim,
Borçalı, Dərbənd - mənim.

Yağıdan xilas olmuş
Neçə şəhər, kənd - mənim.

Qayıdıb öz ilkinə
«Böyük Azərbaycan»ım -
Əcdadımın məskəni,
Evi Azərbaycanım.

Bu xəyallar içində,
Şer də yazıram mən.
Həqiqətə xəyaldan
Səngər də qazıram mən.

Bu səngərdə mən hücum
Dəmini gözləyirəm,
Ali Baş Komandanın
Əmrini gözləyirəm.

2006

BU YAZ DIRİLTĐİ HƏR NƏ VAR

Sevdası başına vurub,
Ayazı saçına vurub,
Güneşi tacına vurub,
Bu yaz dirildi hər nə var.

Ayağında çidar, gəzir,
Torpaq üstdə nə var, gəzir.
Ölü qalxıb məzar gəzir,
Bu yaz dirildi hər nə var.

Kükrədi, çayından daşdı,
Qızları boyundan daşdı.
Novruzu oyundan daşdı,
Bu yaz dirildi hər nə var.

Çiçəklədi çölü, düzü,
Çöl-çəmənini - qoyun-quzu,
Addımladı yolu, rizi,
Bu yaz dirildi hər nə var.

Koma-koma, papaq-papaq,
Quzuladı, daşdı torpaq.
Budaq-budaq, yarpaq-yarpaq
Bu yaz dirildi hər nə var.

Şıq geyindi, şıq yeridi,
Oğlanları şux yeridi.
Qarıları şax yeridi,
Bu yaz dirildi hər nə var.

Hacıleylək birinci gəldi,
Qaranquş, bildirçin gəldi.
Çıxdı nağıldan, cin gəldi,
Bu yaz dirildi hər nə var.

Uçdu bağ-bağ, nəğmə dedi,
Bülbül budaq nəğmə dedi,
Hər göz-qulaq nəğmə dedi,
Bu yaz dirildi hər nə var.

2008

SƏHƏR KÜÇƏLƏRİ

Səhər küçələri - sakit, kimsəsiz,
Qapılar örtülü - addım səsinə.
O dalan - sükutda, döngə, tin səssiz,
Quşlar cikkildəməz adam səsinə.

Gözündən gecəni silər bir qapı,
Diksinər, yuxudan oyanar küçə.
Çıxar ev dəmini çiyinə atıb,
Bir qadın tələsə-tələsə keçər.

Elə bu keçənə bənd imiş kimi
Oyanar yuxudan quş yuvaları.
Pişiklər gərnəşər, ləngimiş kimi
Qaçar imsiməyə boş yuvaları.

Yuxudan oyanan addımlar keçər,
Tələsə-tələsə şütüyər səslər.
Tələsə-tələsə adamlar keçər,
Dönər küçələrdə sürtüyə səslər.

Bazar açanı kim, dərd açanı kim,
Düşər qismətinin ardına hərə.
Asta yeriyyəni, bərk qaçanı kim,
Qaçar bir taleyin adına hərə.

Səhər küçələri işə tələsər,
Qayıdar evinə gecə növbəsi.
Tıxnaşar, tıncıxar küçə, tələsər,
Ət, yağ növbəsini unudanların
İndi də başlanar küçə növbəsi.

2008

* * *

Ələyini narın elə,
Üzün ələkdən keçəcəkdir.
Hara qaçsan, gün-dirilik
Bizim ələkdən keçəcəkdir.

Əl gətirib, xeyrin qalıb,
Xeyir-şərə meylin qalıb.
Qorxma, canım, əyrin qalıb
Düzün ələkdən keçəcəkdir.

Çox da b rk -bořa salma,
Saęı-solu iř  salma.
Çiyse, dilə-diř  salma,
Sözün  l kd n keçəcək.

2008

* * *

Hər şey təzədən başlayır,
Hər şeyin pisi qayıdır.
Gedəndə
qızılı gedir,
Yerinə misi qayıdır.

Səbirinin səbri gedir,
Qəbristanda qəbri gedir.
Abırının abrı gedir,
Sırtığın üzü qayıdır.

Ürəyim qəmə tərəfdir,
Ömrümsə şama tərəfdir.
Təkəcə dərd mənə tərəfdir,
Biri gedir, yüzü qayıdır.

2003

* * *

Hər gün
ölüm ayağıdır,
Ömür - ölümün oyağıdır.
Qara
rənglərin ağıdır,
İnanmırsan, kəfənə bax.

Haqsızlığın haqq tərəfin,
Bəxtsizliyin baxt tərəfin,
İtkinin Allah tərəfin
Görmək üçün
tapana bax.

Duran öküz vaxtı bilib,
Neyçün durub, ağılı bilir.
Haqsız bilib, haqlı bilib, -
Bilmək üçün
yatana bax.

2003

OYNAYIN

Dünya elə at oynadan dünyadı,
Dostu qoyub, yad oynadan dünyadı.
Qınamayın, it oynadan dünyadı,
Nə çalırsa, çaldığına oynayın.

Gözləməyin, hər gələn il dost deyil,
Vədlərə uymağımız qəsd deyil.
Artım, filan...hər deyilən düz deyil,
Nəyiniz var, olduğuna oynayın.

Yalanına-palanına uymayın,
Yəğmasına, talanına uymayın.
Qabağından qalanına uymayın,
Girin qoyun-qoltuğuna, oynayın.

Çevirməyin nahaq ola, haqq ola,
Yıxılmayın ayağına, taxt ola.
Ölməsəniz, yaşamağa vaxt olar,
Yolmalayıb, yolduğuna oynayın.

Qılıqlayın, xumarların gözündə,
Sığallanın, tumarların gözündə,
Dəxil düşün, yuvarların gözündə,
Oyununun bolluğuna oynayın.

Cənnəti də cəhənnəmdi, biz adda,
At oynadır - o piyada, biz atda.
Süzür elə bölgə-bölgə göz altdan,
Səf-səf olun qulluğuna, oynayın.

2008

YUXU

Dünya - get-gəlində,
Küçə yox idi.
Gündüz işığıydı,
Gecə yox idi.
Dörd tərəf gənclikdi,
Qoca yox idi,
Vaxt özü büsatdı,
Bır tamaşaydı.

Açıqdı zamanın
Qaşı-qabağı,
Dünən bugünündü,
Bugün - sabahın.
Yaradan günüydü
Bəlkə Allahın,
Səma tamaşaydı,
Yer tamaşaydı.

İstəklər qoşaydı,
Arzular qoşa,
Obalar - baş-başa,
Ellər - baş-başa.
Gözlərdən qaynayan,
Gözlərdən daşan
Məna tamaşaydı,
Sirr tamaşaydı.

Varlıydı, boluydu
Azərbaycanım,
Dünyaya yoluydu
Azərbaycanım.

Birləşən qoluydu
Azərbaycanın,-
Araz tamaşaydı,
Kür tamaşaydı.

2007

MƏNİ

Əliuzunluq edir
Dost ərki, düşmən kini.
Əcinnələr toy qurur
Mən dərdə düşən kimi.
Bu gün dost bildiklərim
Sabahkı düşməndimi?-
Didir şübhələr məni,
Çəkir cəbhələr məni,
Gözünə, qulağına

Təpir cəbhələr məni.

Mən gördüyüm günlərin
Üzünə gün düşməyib.
Altını çox çəkmişəm
Bəxtə düyün düşməyin.
Oyunlar bazarında
Mənə oyun düşməyib.
Di gəl, yavanlıq edir
Məkir cəbhələr məni.
Gözünə, qulağına
Təpir cəbhələr məni.

Kimə təpik, kimə zor,
Kimə sığaldı dünya.
Allah da gözdən atdı,

Şeytana qaldı dünya.
Axıdılan qanlara
Dinmirsə, laldı dünya?
Niyə axı etməsin
Vəkil cəbhələr məni?
Gözünə, qulağına
Təpir cəbhələr məni.

2007

TİLOVDA BALIQ DADI VAR

Başı buludda bir evin
Eyvanı dənizə düşər.
Mələklər göydən əl edər,
Eyvandakı gözəllərin
Ən gözəli,
Şeytanı dənizə düşər.
İçər sevginin ilkini,
Oğlanlar da - tilov kimi
Atılar qızıl balığa.
Balıq sözlərin lalidir,
Sözlər balığın ləlidir, -
Saxlar dilinin altında.
Tilova düşən balığın
Sözlərdə lal fəryadı var.
Eyvandakı gözəllərin
Ən şeytanının
Balıq olmaq muradı var.
Balıqda tilov qorxusu,
Tilovda balıq dadı var.

2006

AZ DİLƏ TUT

Az qılıqla, az dilə tut,
Boşdu ürəyimin başı.
Bir xoşluğa meyli də yox,
Daşdı ürəyimin başı.

İtiyimi çəmsiz qoyub,
Dərdi-qəmi mənsiz qoyub.
Uçub, məni dənsiz qoyub,
Quşdu ürəyimin başı.

Onsuzam, dönüm yanına,
Sığınım, sinim yanına.
Məni atıb, kimin yanına
Uçdu ürəyimin başı?!

2008

* * *

Tanrım, yazmadığım ele
Yazdığımdan ağır gəlir.
Kitab-kitab söz ağrının
Mənə bir varağı gəlir.

Yanımdanca ötüb gedir,
Ən yaxşısı itib gedir.
Bu qapını örtüb gedir,
O qapıdan sorağı gəlir.

Vallah, xatadır söz işi,
Gah şütüyür, gah ilişir.
Dili başqasına düşür,
Mənə də qulağı gəlir.

2008

* * *

Ürəyim dolub-daşır,
Gör nəyi ağlayıram.
Nə bir gilə göz yaşı,
Nə şeir ağlayıram.

Dərdim nədir, bilim mən,
Heçəm ayım, ilimnən.
Adın elə dilimnən
Düşməyir, ağlayıram.

Suda yox, quruda yox
İslandım, qurudan yox.
Gözümün nuru da yox,
Çeşməyi ağlayıram.

2007

ÇİÇİ XALISININ GÖYƏRÇİNLƏRİ

Ağbirçək xalçaçı
Zibeydə Şeydayevaya

Nənənin ağappaq telindən uçdu,
Alyanaq qızların dilindən uçdu.
Mən tutmaq istədim o göyərçini,
Əlimi uzatdım,-
əlimdən uçdu.

Uçdu bir cehizin incisi kimi,
Uçdu bir baharın qönçəsi kimi.
Uçdu,-
Avropanın muzeylərinə
Qondu bir obanın elçisi kimi.

Uçdu bir xalçanın naxışlarında,
Uçdu bir dünyanın alqışlarında.
Uzaq üfüqlərdə heyrətə qondu
Kiminsə yanıqlı baxışlarında.

Nənənin ağappaq telindən uçdu,
Alyanaq qızların dilindən uçdu.
Fərəhdən
yüyürüb tutmaq istədim,
Əlimi uzatdım, -
əlimdən uçdu.

1971

HEÇ NƏ

«Heç nə» eləməkdən yorulmuşam mən,
«Heç nə»nin içindən heç nə çıxıbdır.
Heç nədən yorulub əlimdə qələm,
Heç nədən adam var, başıma çıxıbdır.

Elə günahkar tək baxıb dururam,
«Heç nə»nin üzünün abırı yoxmuş.
Yanıb heçliyinə, yaxın dururam,
«Heç nə»yə yanmağın axırı yoxmuş.

Heç nə edə bilmir dərd-ələm mənə,
Mən də bir nəsnəyə heç nə etmirəm.
Heç nədən toxunur zərbələr mənə,
Qorunub «heç nə»ni peşman etmirəm.

Ağrı var, əzab var, heç nədən olur,
Heç nədən keyfimiz açılır bəzən.
Görən nədən olur, bəs nədən olur -
Heç nədən eybimiz açılır bəzən?

Yerində olarsa, baş nədən çıxmaz?
Səbəb nədən çıxır, iş nədən çıxır?
Kim deyir heç nədən heç nə də çıxmaz?!
Başımıza gələnlər heç nədən çıxır.

2007

FIRLADIR BİZİ

Hər şey yavaş-yavaş keçib gedəcək,
Fatma-Tükəzbanlar köçü gedəcək.
Biri gələcəksə, üçü gedəcək,
Dünya öz başına fırladır bizi.

Bir əlində odsa, birində sudu,
Dünya lap əvvəldən haqqın dostudu.
Beşikdən-məzara bir yol üstdədi,
Tutub öz xoşuna fırladır bizi.

Kimi - şər yolunda, şeytan izində,
Kimi - namazının əli dizində.
Mömini, kafiri birdi gözündə,
Elə boş-boşuna fırladır bizi.

Bəşər axardadı, cahan axarda,
Dünya - yaranışdan haman axarda.
Biz də yol üstdəyik, zaman axarda,
Keçirib dişinə, fırladır bizi.

Haqq da öz yerini gəlib tutacaq,
Sədləri, bəndləri dəlib tutacaq.
Əlimizdən Tanrının əli tutacaq,
Yatmışıq döşünə, fırladır bizi.

2007

HAQQIM QARABAĞ

A yurdum, a yuvam, haqqım Qarabağ,
A köçgün, didərgin, qaçqın Qarabağ.
Bəxtimdə dərd adlı daşqın Qarabağ,
Bitsin əsir ömrü sürməyin daha.

Daşı ətəyindən töksün inadlar,
Gözündən pərdəni söksün inadlar.
Daha cilovunu çəksin inadlar,
Mən də az yanılib, büdrəyim daha,
Bitsin əsir ömrü sürməyin daha.

Ağrıdan, əzabdan yordum özümü,
Sındırdım özümü, qırdım özümü.
Mən çox arsızlığa vurdum özümü,
İndi «qisas» deyib kükrəyim daha,
Bitsin əsir ömrü sürməyin daha.

Elə için-için xiffətim - oyaq,
Səbrim yumruqlanıb, hiddətim - oyaq.
Xainə, düşməne nifrətim - oyaq,
Ömrü qələbəyə kökləyim daha,
Bitsin əsir ömrü sürməyin daha.

Dırnağım, dişimlə qaytarım səni,
Sözümlə, işimlə qaytarım səni.

Ulu keçmişimlə qaytarım səni,
Sabahın üstündə titrəyim daha,
Bitsin əsir ömrü sürməyin daha.

A yurdum, a yuvam, haqqım Qarabağ,
A köçgün, didərgin, qaçqın Qarabağ.

Bəxtimdə dərd adlı daşqın Qarabağ,
Bitsin əsir ömrü sürməyin daha.

2005

TANRIM MƏNƏ ƏZAB VERSİN DEYƏRDİM

Bütün dünya indi məni düşünür,
Bütün dünya indi məndən danışır.
Sevincimə qıcaıbmı dişini?
Kədərimlə bəlkə durub yanaşı?

İçərimdə - özümlə mən baş-başa,
Kimə nə borc - sevincliyəm, qəmliyəm?!
Kimə nə borc gündən-günə daşlaşıb,
Çevrilirəm qurbanlığa, əmliyə?

Kim qarğıyıb? - Duyğularım korşalıb,
Aman Allah, biganəyəm sənə də.
Başım, beynim, qəlbim elə boşalıb,
Ağıl hisslə düşmən olub yenə də.

Qələm ələ, əl qələmə yadlaşıb,
Sözə doğru bircə addım atmıram.
Yaratmağın əzabına qatlaşıb,
Yaşamağın sevincini dadmıram.

Qısırlaşılıb fikirlərim, hisslərim,
Nə dolum var, nə yağışım, nə qarım,
Nə diriyəm, bir töhmətdən gizlənim,
Nə ölüyəm, öz ömrümü aparım.

Nə ölüyəm tabutuma girim mən,
Canyananlar bugünümə ağlasın.
Nə diriyəm qalxılıb durum yerimdən,
Qaçım, qaçım...
Qolum, qıçım ağrısın.

Ağrılarım oyur-oyur oynasın

Oynağımda, küreyimdə, qolumda.
Ürəyimdə qəzəb daşib qaynasın,
Əzab çəkim namusumun yolunda.

Bu əzabdan qəzəbimə don biçim,
Haçankısa günahımı yuyum mən.
Qeyrətimə, qüdrətimə and içib,
İnadımı yol üstündə qoyum mən.

Elə qaçım bu yolların köçündə,
Dərdim məni dünya boyu paylasın.
Qəlbimdəki ağrıların içindən
İntiqamım «Şuşa» deyib haylasın.

Ümidlərim qol götürüb oynasın,
Arzularım, əməllərim göyərsin.
Tanrım məni intizarda qoymasın,
Tanrım mənə əzab versin, deyərdim.

Bir əzab ki, sonucunda sevinc var,
Bir əzab ki, gələcəyə səsleyir.
Qan tökəsi qılıncında sevinc var, -
Düşmən üstdə qələbəyə səsleyir.

Düşüncələr- ayağından asılı,
Qarşımdakı ağ varaqdı hələ ki.
Gör alınma neçə zəfər yazılıb, -
Ən böyüyü Qarabağdı hələ ki...

2004

İŞİM

Gecələr vurmuram çimir yuxuda,
Hər gecə ürəyim sınır yuxuda.
Səhərlər oyanan kimi yuxudan
Şüşə qırintısı yığmaqdi işim.

Elə cırnadıram ağrılarımı,
Yığıram başıma yağılarımı.
Dənizdən daşlanan dalğalar kimi
Qayıdıb dünyaya sığmaqdi işim.

Sınır, yalqızlayır, sənsizləyirəm,
Bir çınqı ümidi əzizləyirəm.
Elə hey qəlbimi təmizləyirəm,
Elə hey təmizə çıxmaqdi işim.

Canımı dişimə tutmuşam, neynim,
Dilimi «həb» deyib, udmuşam, neynim.
Doğmaca dünyamda itmişəm, neynim,
Yolumdan sədləri yıxmaqdi işim.

Dərdlərim yaşını quruda bilmir,
Batır suda bilmir, quruda bilmir.
Güdaza gedirəm arada, bilmir,
Özümü yandırıb-yaxmaqdi işim.

2007

ÇADIR ŞƏHƏRCİK

Düz çadır, çöl çadır, biyaban çadır,
Çadır yuxusunda yatır şəhərcik.
Yox ayılan çadır, oyanan çadır,
Ada, ünvana bax,
«Çadır şəhərcik».

Ömrünü mıxlayıb torpağa, yatır,
Şəhər gölməçədə qurbağa yatır.
Ləçəyi hiçqırır, papağı yatır,
Ağrıda, acıda batır şəhərcik.

İstidə, soyuqda cəzadır çadır,
Yağışda, yağmurda qəzadır çadır.
Təzə ev yerinə - təzə bir çadır;
Təzə bir addım da atır şəhərcik.

Əyilib, dikəlmir Qarabağ beli,
Şikəstə çağırır salamat əli.
Sürünüb ardınca qəbristan gəlib,
Səbrdə, dözümdə - qatır şəhərcik.

Palçıq küçələrlə düşüb dərd gəlir,
Çadır divarların qışı sərt gəlir.
Bazar vədlərin işi tərs gəlir,
Ümid alıb, ümid satır şəhərcik.

O qız da tərs kimi boy atır elə,
Bilmirmi bəy evi əsirdi hələ?!
Ana qucağında qundaqlı gələn
Bu qızla yaşiddir həsir şəhərcik.

Düz çadır, çöl çadır, biyaban çadır,

Çadır yuxusunda yatır şəhərcik.
Yox ayılan çadır, oyanan çadır,
Ada, ünvana bax,- «Çadır şəhərcik».

2003

YÜKLƏNİB GEDİRƏM ÖMRÜ DAŞ KİMİ

Yenə it günündən boy verir ömür,
İllər yaşım üstə gəlmir yaş kimi.
Vaxt mənə çatanda ölmür ki, ölmür,
Yüklənib gedirəm ömrü daş kimi.

Bir ala-yarımçıq hissini əlində
Elə öz-özümü darayan mənəm.
Çıxır xəta kimi hirsim əlimdən,
Qayıdır fəryadı, harayı mənə.

Çarəm aciz-aciz gözünü döyür,
Başımda - Cəngisi ötən illərin.
Zaman içimdəki dözümü döyür,
Döyür qapısını itən illərin.

Sorur sərhəddini içinə Vətən,
Qısır nəfəsini qeyrətim, susur.
Elə hey kiçilir-kiçilir Vətən,
Elə hey dilində «Heyratı» susur.

«Heyratı» qanadlı zəfərlər elə
Ötən əsrlərin ardından baxır.
Kəsir yollarını çəpərlər elə,
Sərhədlər gözünün altından baxır.

Tənəsi qəddini bükür, ağlayır,
Yağı tapdağında qalan torpağın.
Namusu diz üstə çökür, ağlayır
Sərvəti, sevgisi talan torpağın.

Mənmiyəm yağıdan mərhəmət uman?!

İntiqam, ağalar, dilə tutulmaz.
Yağya varmağa haqqım - bir ümman,
Söz udula bilər, ümman udulmaz.

Daha kim oğlu kim çərmənib gəlir?
Kimin qeyrətinə yamağam yenə?
Bəlkə bir anası ərməni gəlir,
Gəlir yala yenə, yalağa yenə.

Bəlkə bağlayasız söz torbasını,
Döyüş Cəngisini çalaq özümüz.
Qoy hər kəs hortdatsın öz şorbasını,
Bizsə yurdumuzu alağ özümüz.

Elə it günündən boylanır ömür,
İllər yaşım üstə gəlmir yaş kimi.
Neynim, xəcalətdən ölmür ki, ölmür -
Yüklənib gedirəm ömrü daş kimi.

2005

«VƏTƏN DAŞI» - YURD DAŞI

Bəri başdan hər üzünü görüb gəl,
Yıxılısan, qolumuza girib gəl,
Sən də elə gələnlərdən biri, gəl,
Qayıt gəl, ay «vətən daşı», yurd daşı.

Bəxt qaçaraq, nə çapırsan dalınca,
Çıxıb getdin, yarıçılpaq, yalınçaq.
Gecələri baş qoymayır balınca,
Ulamaqdan anan yazıq qurtlaşıb.

Əhdi varmış, toyun görə, neyləsin?!
Bəy vüqarda boyun görə, neyləsin?!
Bir bu qədər oyun görə, neyləsin?! -
Bu ağrıya anadır ki, qatlaşıb.

Di sağmısan? - Bir anaana soraq ver,
Ya tel göndər, bircə barmaq varaq ver,
Arzusuna, ümidinə çıraq ver,
Gözlərində işıq yaman qıtlaşıb.

Qorxur, oğlu əcnəbiyə tuş ola,
Ya qaçağa, ya quldura qoşula.
Ana burda budarlanır boşuna,
Oğul orda gözgörəsi yadlaşır.

Yuxun daşsın, yuxularda görüb gəl,
Ya ananın yuxusuna girib gəl,
Sən də elə gələnlərdən biri, gəl,
Qayıt gəl, ay «vətən daşı», yurd daşı.

2006

ŞƏHİD HƏYATI

Gəlmişəm, yastığın yüngül, ay şəhid,
Səni yad etməyin bir yolu da bu.
Bilirəm, bu dərman deyil, ay şəhid,
Dərdin böyüyüdür gözündə yuxu.

Yuxunu al, dərdişi, yolun uzundu,
Bəlkə də yolundan saxlayan oldu.
Daha bu gediş də haqqa yozuldu,
Ömrünün qalanı Allaha yoldu.

Sənin bu dünyada gözün qalmayıb,
Qalsaydı, yatmazdın belə arxayın.
Atanda, ananda dözüm qalmayıb,
Bir bax, başdaşın da dözmür, ağlayır.

Görürəm, burda da tənha deyilsən,
Dörd yanın qanına bələnib yatır.
Bu yatan ölümdür, sən ha deyilsən,
Əsgərsən, həyatın - şəhid həyatı.

Gəlmişəm, yastığın yüngül, ay şəhid,
Səni yad etməyin bir yolu da - bu.
Bilirəm, bu dərman deyil, ay şəhid,
Dərdin böyüyüdür gözündə yuxu.

2006

KÜÇƏ

Yerişlərə dolanan küçə,
Yürüşlərə yollanan küçə,
Baxışları yanan küçə,
Gecə keçdi, e...
Yatsana.

Gedənlərindən üz çevir,
Gələnlərinə duz çevir.
Yüz ölç, yüz biç, lap yüz çevir,
Gecə keçdi, e...
Yatsana.

Yatdın, gözün yumulmadı,
Qaçdın dizin yorulmadı,
Ağ gündüzün yorulmadı,
Gecə keçdi, e...
Yatsana.

2004

O QADIN

Bir ildən çoxdur ki,
yeri-yatağı yayda
qızmar, qışda
ayazlı-şaxtalı küçələrdir.

Qüruru kimsədən pay diləməyib,
Dilində bir qıfıl, atılıb çölə.
Dərdi haray çəkib, hay diləməyib,
O qadın qul kimi satılıb çölə.

Dərdə əyilməyi ar bilən canı
Soyuğun, şaxtanın yumağı olub.
Harda qərar tutub, harda dayanıb.
O yerin töhməti, qınağı olub.

Udduğu havaya ərki qalmayıb,
Məscid tininə də qadağası var.
Başı çəkmədiyi sərki qalmayıb,
Əcəli çağırır; sadağası var.

Görüb dostun, yadın soyuq üzünü,
Quru dərdivara ağı da deyir,
Sərt daşlar dalayır, ovur üzünü,
Daş daşdır, daş dərdi dağıdan deyil.

Ona yetişəndə sədası ölür,
Əcəl də ortağın bölüb qurtarmır.
Ölür, xanım-xatın ədası ölür,
O qadın, o qadın ölüb qurtarmır.

2007

* * *

Çəkildim gün işığına,
Çəkildim ay işığına.
Bu dünyanın qaşığına
Nəyim vardı, qoyub getdim.

Bir kəsə borcda getmədim,
Ya taxtda-tacda getmədim.
Getdimsə, ac da getmədim,
Yeməmişdən doyub getdim.

Yolunda səfil olmadım,
Gedişim qəfil olmadı.
O dünya qafil olmadı,
Qapısını döyüb getdim.

2006

OLUR

Neyləyəsen, hara getsək, heçin-puçun əsiriyik,
Ömrümüzün sonucundan qopan köçün əsiriyik.
Ağlamırıq, sızlamırıq, qara qoçun əsiriyik,
Əlimizə gələnlər də hesablanıb, çıxdaş olur.

Yol gedirik, çiyinimizi heybələyib dözüm bizim,
Keçdiyimiz ormanların dağı bizim, düzü bizim.
Sığallanan ruhumuzdur,- dadı bizim, duzu bizim,
İşimizin sahmanına şeytan özü çaşbaş olur.

İndi hərə - öz ağası, bir ölçürük, yüz biçirik,
Kimə nə borc biçimsizi əyri biçir, düz biçirik.
Biçinçiyik, bir ömürdən min sifət, min üz biçirik,
Alqımızın, satqımızın mayası da daşbaş olur.

Öyünürük mənliyimiz cibimizə əsirdisə,
Əlimizin açıqlığı aqlımıza kəsirdisə.
Anışdırıb biləmmirik nə hikmətdi, nə sirdisə,
Dünən düşmən dediyimiz bu gün bizə qardaş olur.

Qulluğunda durduğumuz ağalarmı, qullarmıdı?
Qədəminə çökdüyümüz bizdən qaçan yollarmıdı?
Olmayaydı bu qaçqınlıq, saçlarını yolarmıdı
Bu nənələr, bu analar müsibətə bardaş olub?!

2007

YAĞIŞLI YAY GECƏSİ

Axıdır başıma
bu nəm işığı,
Elə şırıltıyla
üzüaşığı.
Sıxır gözlərini
 bu qara gecə,
Yağır bağ-bağata,
 yollara gecə.
Bir ara vermir də
zalım uşağı, -
İşıq yağışına
axışır elə.
Sıxır gözlərindən
bir yetim bala
qəlbinə toplanan
yağışı elə.
Küçə şıdırğıdı
təker səsindən.
Adamlar - tələsik,
adamlar - yetik.
Yetib bir-birini
ötər səsindən
avtolar,
taksilər,
duracaq səsi.
Yağış
ışıqları kəsir,
doğrayır,
Lampalar - asılı
 papaqlarından.
Bu yaş küçə kimi
uzanan yağış

süzülür gecənin
ətəklərindən.
Şəhərin əlləri
başında qalıb,
gizlənilib yerişlər
çətirlər altda.
Axır pəncərədən
çölə baxışı, -
bir şair hiçqırır
sətirlər altda.
Sınır səmələrin
dor ağacları, -
sınır, səmələrin
quluncu sınır.
Səksənir küçənin
duracaqları, -
göylərin ildırım
qılıncı sınır.
Şaxıyan, şığıyan
od şırımını da
ölür dağ buludun

aşırımında...
Bax, bir yay gecəsi
elə beləcə
Mələklər od çatıb
su qızdırırdı,
Yağış bir şəhəri
islağa qoyur,
Göylər bu şəhəri
çimizdirirdi.

2006

UCALIĞINDA DUR

Başın sağ olsun Vətən! -
Bir oğul da itirdin.
Sən öz ucalığında dur -
Ramil yetirən xalqın
ucalığında!
Ruslan -
adını da borc alıb
yaddan,
yağıdan rüşvət alıb.
Səni satan oğul itkisi
itki deyil.
Ölüm olsun
beləsinə, inşallah!
Diriliyində elə
vayına girmək gərək,
«Vətən oğlu, vay» demək,
«Tamahının ucundan
itən oğlu, vay» demək.
Sən öz ucalığındasan,
Vətən,
Ramil yetirən
Xalqın ucalığında!

2005

SƏNİ DAĞ BİLMİŞDİM...

Səni dağ bilmişdim ağır anımda,
Demə, öz - özümü aldatmışammiş.
Bir qəfil tufanın burulğanında
Mən saman çöpünə əl atmışammiş.

Yaxşılıq adında dünyada nə var-
Sənə arzuladım,
pis mənə gəlsin.
«Bəxtim günəş olsa», - dedim, - «al apar»-
Duman mənə gəlsin,
sis mənə gəlsin.

Qəfil bir şübhənin izləri üstdə
Bəlkə də hiddətlər udmuşdu səni.
Yaxşı ki, dostluğum əlləri üstdə
Ən uca zirvədə tutmuşdu səni.

Əslində ufacıq bir çovustandın,
Yel olub ötmədim mən ki yanından,
Özün mərtəbəni çox uca sandın,
Özün də yığıldın öz ünvanından.

1975

* * *

Namərdin əlində daş,
Mərd işi daşdan çıxır.
Qılıqlanma, dünyanın
Gərdişi daşdan çıxır.

Qəlbi uşaq olanın,
Haqqa aşıq olanın,
Bir az başı olanın
Hər işi daşdan çıxır.

Ömür qürub, qıcanır,
Əlini sıx gecənin.
Altmış keçənin
Vərdişi daşdan çıxır.

2007

* * *

Arzusunun yolunda
Ömür-gün qabıq qoyub.
Çaşıb,
tikdiyi evə
Nə yol, nə qapı qoyub.

Əzib səbrin əngini,
İçib qanın rəngini.
Dərdin ən qəşəngini
Boynuna çatı qoyub.

Sərçəsindən - itinə
Yanır ölüb-itənə.
Dərdi nəzir edənə
Qapıda qutu qoyub.

2007

* * *

Bağlamışdı buz dilimdə,
Partladı bir söz dilimdən.
Öz sözümdən, öz dilimdən
Saldılar tələyə məni.

Baş aç bilmirəm elə
Dörd tərəfim niyə - kələk.
Körpə deyiləm, ey fələk,
Qoyma bu bələyə məni.

Mənəmi tordu hördüyün,
Tulladığın, götürdüyün?!
Bəs deyilmi ötürdüyün
Ələkdən-ələyə məni?!

2007

RUHUM QARANQUŞ YUVASINA QAYIDACAQ

«Qaranlıq»

Mən yolun içindəydim,
Ayağımla
özümə yol cızırdım.
Sonra
yol ayağıma dolaşdı.
Oturdum yolu açmağa
ayağımdan.

Ayağımdan yolu açdım,
Atdım kəndin ortasına.
Sonra
gördüm ki,
yol evimizin qapısına
dirənib.

Dirənib də
açmaq istəyir qapını.
Nə istəyir
bu yol?
Mənim addımlarımı?!
Bu da
addımlarım!
Sənin əngini əzərəm, yol!
Hara aparırsan
məni?

«İşıq»

Çatıb da
yolu ayağımdan
çıxardım.

Ayaqqabı deyildi ki,
çixmaya.
Ayaqqabı darısqallıqdı
yuxuda.
Yol isə aydınlıqdı,
uğurdu.
Ancaq - evə gedəndə.
Ev isə
YOX İDİ.

Mən yolu
qonşuya daşdım,
yataqxanaya daşdım,
Tөрə xalagilə,
Solmazgilə daşdım.
Neyləyəydim -
ayaqlarımın
evi yox idi.

Sonra oxudum,
işlədim.
O qədər ki,
ayaqlarım yolu yordu.
Yol daha
ayaqlarımın ardınca
gəlmədi.
Ayaqlarım gedirdi
onun ardınca -
işə,
qonşuya,
yataqxanaya,
Tөрə xalagilə,
Solmazgilə;
Ev yox idi.

Sonra ayaqlarım da
yoruldu.
Ev isə yox idi.
Elə indi də
yoxdu ev.

«İllüziya»

Arifin ümidində
dörd bina tikilir.
Birində
İkiotaqlı mənzilim
var.
Arifin ümidində
Tikilən evin eyvanında
qaranquş yuva salıb.
Uçurmuram
o yuvanı.
Mən öləndə
ruhum
o qaranquş yuvasına
qaydacaq.

2003

MƏN BUYAM

«Birinci pəncərə»

Uzaqdan işıq gəlirdi,
İşıq - uşağa doğruydu,
Uşaq - işığa doğru.
Sonra
ışıq yoxa çıxdı.

«İkinci pəncərə»

Uşaq - işıq oldu,
İşıq - uşaq.
Uşaq mənə doğruydu,
Mən uşağa doğru.
Sonra
uşaq yoxa çıxdı.

«Üçüncü pəncərə»

Mən uşaq oldum,
uşaq mən.
Mən - özümə doğruydum,
Özüm - mənə doğru.
Sonra
mən yoxa çıxdım.

«Dördüncü pəncərə»

Özüm mən oldum,
Mən - özüm.
Özüm buyam;
Bu gün

bir az o Dünya,
bir az bu Dünya...

«Beşinci pəncərə»

Mən
İşıq olmuşam,
Uşaq olmuşam,
«Mən» olmuşam,
«Özüm» olmuşam.

«Altıncı və sonuncu pəncərə»

Mən - buyam;
Bu Dünyadan
O Dünyaya - Yol.
Vəssalam...

2003

SƏNİN ÖMRÜN

Tələbə yoldaşıma

İndi gözlərin də balacalaşib,
İndi ürəyin də yuxalıb daha.
Yığılıb başına balacaların,
Qayğın, intizarın çoxalıb daha.

Bir az üz-gözünə qırıqlar qonub,
Bir az saçlarının gümüşü artıb.
Yerişin-duruşun tapıb yolunu,
Qapı-bacanızın gülüşü artıb.

Sevda gəzmək dəmi çəkib yükünü,
İşin, əməyinlə alqışlanırsan.
Evdə ərköynlük böyüklüyünü
Xırdaca oğluna bağışlamısan.

Axar - baxarlıdır ömrünün yolu,
Tale qapılarda qoymayıb səni.
Peşən sabahını qazanmaq olub,
Ehtiyac cənginə qıymayıb səni.

Gözləri qan çəkən yuxularını
Daha xatırlayan, anan deyilsən.
Sevib-sevilməmək qorxularını
Ömründən, gündündən sanan deyilsən.
Təsadüf hardasa kəsər qarşını,
Bir də o günlərə qayıdar səsin.
İmkan ərkli-ərkli çatar qaşını,
Gözün dörd dolanar:
«Aman, bilməsin!».

Düşərsən keçmişin ayaqlarına,
Bu da - bir həyəcan,
Bu da - bir istək!
Durduğun tərəddüd dolaylarından
Ötəri bir salam... Ya da ... Nə isə...

Bəlkə də bir eşqin boynu bükülü,
Gözünü yoluna dikib nahaqdan.
Sənin səadətindən gözündən gülür,
Baxıram, körpən də gülür bayaqdan.

1980

HAMIYA QAYNAMAZ QANI DÜNYANIN

Heç nəyin fikrini, dərđini çəkmə,
Gözünə tutulan pərdəni çəkmə,
Əvvəli çəkmisən, ardını çəkmə,
Bil ki, tükənməzdi qəmi dünyanın.

Hünərin çatırsa, gözünü yum, keç,
Keçdiyın günləri bir daha dön, keç,
Dəli sevdalardan uzaq ol, gen keç,
Başına vurmasın dəmi dünyanın.

Açılsın ömründən həsrət qurşağı,
Bədi dərd qurşadın, nisgil qurşadın.
Bəlkə yağdıracaq uğur gürşadı, -
Başının üstdədir çəni dünyanın.

Bir sınıq ürəyə sığalı yoxsa,
Hamıya düşəsi qoğalı yoxsa,
Səninçin çərxinin ovxarı yoxsa,
Ona ki çəkilir dəni dünyanın.

Açarsan əlini, səxavət bilər,
Bəxtə küsənməyi həqarət bilər,
Bir ömrü bir ömrə nəqarət bilər,
Hamıya qaynamaz ki, qanı dünyanın.

Günündən, ayından al sorağını,
Gətirsin ömrünə qar sorağını.
Ara kainatda Yer sorağını,
İçində, çölündə tanı dünyanı.

Əyil, daşını öp, torpağını öp,
Otunu, gülünü, yarpağını öp.

Gilas çağını öp, nar çağını öp,
Beşiyi, məzarı fani dünyanın.

2006

QAÇQIN HARAYI

Şuşanın işğalından 11 il keçdi.

Mənim haqqımı ver, haqqımı, Dünya!
Əlimdən aldığın haqqımı qaytar.
Yurdumu, tacımı, taxtımı qaytar.

Çöldə, biyabanda vaxt əridirəm,
Gözüm, qulağım da - «sabah-sabahda».
İlanə qismətdə baxt əridirəm,
Dilənçi olmuşam bir gör nə vaxtdan!

Nə vaxtdan «yardıma» susayıb dilim!
Huşumun əkini-biçini - boşda.
Yanıma düşməkdən duzlayıb əlim,
Duz yeyir qolumu, qıçımı boşda.

Yardım növbəsində gözüm yol çəkir,
Tikməyi-qurmağı yadırgamışam.
Özümdən - nəslimə; izim yol çəkir,
Dil açan balam da - çadır tanışım.

Nə deyim-danışım körpəmlə axı? -
Oğlumun gözündə ucalım necə?
Dilim varmır axı, tərənmir axı,
Deyim yağmalandı Xocalı necə.

Deyim - Şuşa, Laçın necə satıldı,
Ömrümüz yas deyil, toydu, düyündü.
Deyim yardım deyil, mükafatımdı
Minnətlə paylanan un da, düyü də.

Deyim mehribandı çadır qolları, -

Yayının, qışının bəxtəveriyik.
Qaçqın təpiyində qaçır yolların
Qıcanmış dişinin bəxtəveriyik...

Oğlumun boyuna boy verməyim yox,
Elə çökmüşəm ki, dizim göynəyir.
Meydan təbillərə hay verməyim yox,
Susuram, dişimdə - sözün göynəyi.

Mənim haqqımı ver, haqqımı, Dünya!
Kəlbəcər, Qubadlı, Laçından belə,
Füzuli, Zəngilan, Ağdamdan belə,
Cəbrayıl, Xocalı, Zəngilan kimi
«Qarabağ» ünvanlı odamı qaytar!
Şuşanı, Şuşanı, Şuşanı qaytar!

2003

İNSANIN YERİ

Quyuya atılan daşdı fikirlər,
Ağlımın ardınca ip sallayan yox.
Yığılır bir dibsiz quyu dibinə,
Onu arıdan yox, sığallayan yox.

Lap elə-beləcə dəliyəm, dəli;
Əlli ağıllıdan* biri görünmür.
Atmışam quyuya daş fikirləri,
Dartıb çıxaranın yeri görünmür.

Hamı bir-birinə dargöz dünyanın
Gözdarlıq edəni yoxa çıxıbdır.
Allah, baş gırəyir, baş qatır hamı,
Allah, astar üzədən baha çıxıbdır.

Min ildir keçdiyim yol da yadlaşıb,
Mən ötən əsri yorub gələnəm.
Heyif, çöhrələrdə nur da yadlaşıb,
Yoxsa bir xoş üzə durub gələnəm.

Mən alqış deyənəm səbrə, dözümə,
Mən xeyirə alqış deyənəm, axı.
Çökənəm, döyənəm dərdin dizinə,
Sevincə qırmızı geyənəm, axı.
İndi duyğular da bir dibsiz quyu,
Sevincin, kədərin rəngi bir gəlir.
Məni tanış yollar elə çaş qoyub,
Hər dərdin ardınca tək səbr gəlir.

«Qara» toya gedir, «qırmızı» yasa,
Olmaya ölümü bayram edirik.
Çirklini - əyinə, təmizi - tasa,

Beləcə dünyanı heyran edirik.

Eh, yenə də bir daş atdım quyuya,
Əlli ağıllıdan biri görünmür.
Kömülür dipdiri adam quyuya,
Bu boyda boşluqda yeri görünmür.

2003

YENƏ «BU DÜNYA»

Heç kəsin heç kəsə borcu yox daha,
Fitrəsi, zəkati, orucu yox daha.
Hamı dağıdandı, qurucu yox daha,
Kimin fitvasına getdi bu dünya?

Daha yıxılana dayaq tapılmaz,
Durarsan, qaçmağa ayaq tapılmaz.
Belə «yatmışlara» oyaq tapılmaz,
Əcəb gözümüzü ördü bu dünya.

Əcəb ağlımıza keçə yamadı,
Meyvəyə behləşdik, cecə yamadı.
Vallahı, bilmədik, necə yamadı,
Necə huşumuzdan ötdü bu dünya.

Harına, hər isə qol açan kimdi?
Fitnəyə, fəsada yol açan kimdi?
Yığıb qaçanlara fal açan kimdi?
Kimin gözlərindən öpdü bu dünya?

Nağıldan çıxmışdıq, nağıla uyduq,
Alqışa, çəpiyə «sağ ol»a uyduq.
Dadi-bidad, hansı ağıla uyduq -
Bizi gözüqıpqıq etdi bu dünya?!

Heç kəsin heç kəsə borcu yox daha,
Fitrəsi, zəkati, orucu yox daha.
Hamı dağıdandı, qurucu yox daha,
Kimin fitvasına getdi bu dünya?

* * *

Sil gözündən bu yağışı,
Yağışlar kəsə bilməyir.
Dünyanın qışı çırmayıb
Yağışdan keçə bilməyir.

Yaza yağır, qışa yağır,
Dağa yağır, daşa yağır.
Yağır, daşa-daşa yağır,
Gündüz, ya gecə bilməyir.

Gözündə damladı yağış,
Kiminlə qanlıdı yağış?
Sənə nişanlıdı yağış, -
Qovursan, qaça bilməyir?!

2006

* * *

Yolun çətinindən keçib,
Asanına üz tutmuşam.
Dinimizin namazına,
Əzanına üz tutmuşam.

Uyub dövrün havasına,
Qarışmadım davasına.
Qismətimin tavasına,
Qazanına üz tutmuşam.

Söz olub çəkdim vaxtına,
Yetirsin məni əhdimə.
Şairliyi bu bəxtimə
Yazanına üz tutmuşam.

2006

MƏNİM ANA YAŞIM.

Mənim ana yaşım,
sənlə danışım:
Sınaq yolçusuyam, -
alqışla məni.
Bu yazı - pozuya
qarışıb başım,
Səni unutmuşam, -
bağışla məni.

Sən necə bilirsən,
ay ana yaşım,
Yaşasam mən səni öz anam kimi,
Gərək şəfəq olub nura qarışım
Günəş yatağından durana kimi.

Yaşasam mən səni öz anam kimi,
Körpə nəfəsində
alışam gərək.
Gərək ev yerinə, eşik yerinə
Bölünəm zamanın zərrələrinə.
Çörəyə, xörəyə qarışam gərək.

Bölünəm ona da,
o birinə də...
Qürub yerinə də,
dan yerinə də...
Özümdən özümə nə qalar onda?!
Fikrimə, sözümə nə qalar onda?!

Mənim ana yaşım,
başqa cürəm mən,
bağışla məni.

Bir sınaq yolunda
döyünürəm mən -
alqışla məni.

1977

GÖZÜMDƏKİ DƏRD

Duz çevirdim dərdlərimin başından,
Boy-buxunda məni ötüb keçiblər.
Göz dəyməsin, lap elə - mən yaşında,
Mən yaşında - dərd ünvanlı çeşidlər.

Açıb mənə qollarını, «gəl» deyir,
Dönəm, qaçam, qaçışımın yox adı.
Körpəm olub, «qucağına al», deyir,
Yerdə qalmış bilir qəlbim yuxadı.

Hər nədirsə, məğlub mənəm, qalib o.
Olub mənle cici-bacı qəm-kədər.
Yeriyirəm, izlərimdə qalır o,
Dayanıram, bazar açır en qədər.

Dünya elə - dəyiş-düyüş, çal-çağır,
Məni görüb, ağız büzür fərəh də.
Gizli-gizli göynəyirəm mən fağır,
Göz açmağa qoymur ha mən tərəfdən.

Nə vermişəm mən bu zəhləmgetmişə,
Üzüyola məni görüb bu zalım.
Hər addımda sınağından keçmişəm,
Xoş halıma, işim əcəb düzəlib!

Harda olam, elə mənə tuş gəlir,
Biçimləyir olduğumdan sərt məni.
Deyən elə Allaha da xoş gəlir
Qəlbimdəki, gözümdəki dərd mənim.

2006

TƏNƏLƏR

İndi bildim, dar ağacı yalanmış,
İndi bildim, içimdədi dar mənim.
Bəxtimdəki şirin - acı yalanmış,
Ağrılar tək dar ağacım var mənim,

Boy-buxunum bu ağrıya dar gəlir,
Ha uzanım, ha genəlim, buyam, bu.
Bu darlığa ağrımaq da ar gəlir,
Bəlkə bu heç ağrı deyil, qiyamdı.

Varlığımın gecə-gündüz üzüyəm,
Nə səbrim var, nə dözümüm şahlara.
Mən binəva əyrinin də düzüyəm,
Düz çiyimdə min əyrini saxlaram.

Korşalıbdı nifrətimin sərt üzü,
Ya yaşdandı, ya yoldaşdan, ya başdan.
Dünya qopur, ürəyimi dərd üzür,
Kimsə məni ovundurur yavaşdan.

Hər addımda - aldadılmaq qorxusu,
Hər addımda - ya paxıllıq, ya qeybət.
Hər addımda - doğruluğun oğrusu,
Hər addımda bəhsəbəhsdi rəqabət.

Öz içimdə dara çəkir ar məni,
Sıyrılamdır «Qalx ayağa» nidası.
Öz haqqımdır bu yurd mənim, yer mənim,
Tərsə düşüb «Qarabağa!» nidası.

Tərsə düşüb əlbəyaxa zəfərlər,
Öz içimin məğlubuyam mən elə.
Şöhrətimdə - yaxın-uzaq səfərlər,
Qeyrətimdə - yurd itkisi, tənələr...

2006

SAYIMMI

Eh, sizin də günləriniz var idi,
Himləriniz, cimpləriniz var idi.
Gizli-aşkar kimləriniz var idi -
İndi burda bircə-bircə sayımmı?

Yola-yola saçlarını gedənlər,
Toxluğuyla aclarını güdənlər,
Bədəməllər, tamahkirlər, gödənlər
Hər gecə ki qara cücə sayılmaz.

Kim deyir ki, betər gəlir il-ildən? -
Yorğun-arğın qatar gəlir il-ildən.
Ömür var ki, yatır gəlir il-ildən,
Səs-sədası bircə küncə yayılmaz.

Nəkarəyik biz də, atam-qardaşım, -
Çıqqırımız çıxdı haçan, qardaşım?!
Vədə uyub, bəxti yatan qardaşım
Elə yatıb, qalıb dincə, ayılmaz.

Erməninin burnu budu, Kürdədi,
Naxçıvanı göz altında gırlədir.
Nə sirrdisə, tora düşür birbəbir
Bu bilməcə, xoruz-beçə cayıllar.

O tayı da, bu tayı da - bizimlə,
Bu okean daydaydı bizimlə.
Əməl qalır, söz qayıdır bizimlə,
Bu get-gəli almır vecə dayılar.

Eh, sizin də günləriniz var idi,

Himl riniz, cimpl riniz var idi.
Gizli-ařkar kiml riniz var idi -
İndi burda bircə-bircə sayımmı?

2006

ALLAH, BU NƏ PLANET...

Nəfəsi kəsildi bu ömrün daha,
Dirilik yolunda çilingağacdı.
Uzaqdan-uzağa görünür daha
Qismətin ucuzu, bəxtin bahası.

Hər gələn sorağa açılmır qapım,
Hər gedən səfərə çıxma bilmirəm.
Günlər bir-birini əlimdən qapır,
Bir günün əlini sıxa bilmirəm.

Uzaqdan-uzaqdı doğması, yadı,
Hərə bir kölgənin dalınca çapır.
Bu necə planet, necə dünyadı, -
Allah, toxları da qılınca çapır.

Yaxası cırılıb bu darthadartda,
Yox bu məhkəmənin vaxtı-bivaxtı.
Oğrunun, quldurun hörməti - qat-qat,
Haqsızın, xırsızın üzdedi baxtı.

Ağrısı, acısı gözündə - nifrət,
Qaçqına, köçkünə dardı yollar da.
Qovana şöhrətdi, qaçana - ibrət,
Tapdanan namusdu, ardı yollar da.

Allah, bu nə planet, bu nə dünyadı,
Düşməni bilinmir, dostu bilinmir.
Sıxıb ağışuna doğmanı, yadı,
Qərarı bilinmir, qəsdı bilinmir.

Başına od yağa bəd əməllərin,

Kor tutduđu yerdən əlini üzür.
Pisliyin döşündən süd əmənlərin,
Vurub birdəfəlik belini üzür.

2006

ODUR Kİ

Nahaq yerə haqq sözümü udmuşam,
Bir ömürlük div dözümlü udmuşam,
Heç nəyi yox, mən özümü udmuşam,
Sözə, gözə təpilmirəm odur ki.

Həqiqətəm, gözə pərdə deyiləm,
Xeyirdəyəm, şurda-şərdə deyiləm.
Lap sən deyən bəxtəvər də deyiləm,
Qısılmıram, çəkinmirəm odur ki.

Dolu gedir, boş qayıdır üstümə,
Dörd fəsildə qış qayıdır üstümə,
Tulladığım daş qayıdır üstümə,
Sözdən-bezdən kəsilmirəm odur ki.

Əməlim ki, istəyimə tor deyil,
Bilən bilir, görəndə görür, kor deyil.
Çəkildiyim söz hücrəmdə, gor deyil,
Azalmıram, əksilmirəm odur ki.

Gəlsəm belə söz dünyamla söz-sözə,
Bükürəm də, çökürəm də diz sözə.
Söz haqdısa, tapınıram düz sözə,
Hər ürəyə səpilmirəm odur ki.

2006

SORĞU

Yaxşıdır -
yarımçıq yollar kimi,
küsülü dostlar kimi,
aldanmış uşaqlar kimi
yaxşıdır bu həyat.

Mənə mükafatı -
iki dəyə ikinin
qiymətinə şübhə.
Özümün diriliyimə şübhə.
«Sabah yaxşı gün olacağ»a
şübhə.

Əlimdən aldıkları -
Xoşbəxt olacağıma
inam.
Öləcəyimə inam.
Yenidən dünyaya
qayıdacağıma inam.

Mənə verdikləri -
heyrət,
sadələvhlük,
məhəbbət,
nifrət.

Ona borcum -
can borcum,
ömür borcum,
nəfəs borcum,
ruh borcum.

2004

* * *

Yenə qəlbim
çiçək-çiçək
açıldı
gələn bahara.
Mənim
nə yaşımıdır axı?!
Vur-tut -
Altmış altı!

2006

BEŞ METR

Kürəyin dağa söykəndi,-

dilin uzandı

beş metr.

Sarısını uddu sözüm,-

əlin uzandı

beş metr.

Sıxıldı küncə imkanım,-

yolun uzandı

beş metr.

Sözümü havada qapdın,-

qolun uzandı

beş metr.

Qaldım bəmin nisgilində,-

zilin uzandı

beş metr.

Ümidimə qəbir qazdım,-

Ölün uzandı...

Beş metr...

2001

SƏHƏR-SƏHƏR

Yatır şəhər
səhər-səhər.
Yuxuda - nazlar, qəməzlər.
Saraylarda varlı yatır,
Var-dövlətdən karlı yatır:
Banklarında hesab yatır.

Səkilərdə kasıb yatır,
Dərdi, dağı körpəsi tək
Sinəsinə basıb yatır.

İndi kimsə oyanacaq,
gərnəşəcək.
Sümüyündə yuxulayan
rahatlığı oyadacaq.
Cibindəki
qəhətliyi oyadacaq.
Ürəyində səksəkəni,
xəyalında bir loxmanı,
bir tikəni oyadacaq.
Sonra düşüb bir küçənin
damarını oyadacaq.
Bir firmanın,
bir dükanın
kəndarını oyadacaq.

Hovlu-hovlu,
başılovlu keçib gedən
bir ağaya dil tökəcək.
Gah ilana əl açacaq,
qurbağaya dil tökəcək,
gah yalana əl atacaq,

yalvaracaq, gül tökəcək
ke enl rin ad-sanına.
Yol salacaq toylarına.
 midl ri bo a  ıxsas,
t p r c k ehsanına.
Hələlik ki, s kil rd 
kasıb yatır.
Dil nm y , işləməyə
 midl rd n qısır
yatır,
küsüb yatır.

2002

BU İLİ

Bu ili də keçirərəm birtəhər,
Bu ildən də köç edərəm birtəhər,
Ömrü-günü puç edərək birtəhər,
Köhnə kürk tək soyunaram bu ili.

Bu il mənə nə vermədi - nə olsun ?! -
Əzab verdi, - kədər olsun, qəm olsun.
Sevgi verdi, - həm olmasın, həm olsun,
Saldı məni oyunlara bu ilim.

Saldı məni dağa-düzə, sınadı,
Göylərində sınıq çıxdı qanadım.
Heç bilmirəm yenə niyə can atır
Açılmayan düyünlərə bu ilim.

Sürüyəcək ayağında bu canı,
Qəzəb dişi yenə mənə qıcanıb.
İş tapmırmış - bir mən kimi qocanı
Çoban etdi qoyunlara bu ilim.

Deyən elə ara vurub gedəcək,
Cəhənnəmə-gora, vurub gedəcək.
Mən bilirəm, yara vurub gedəcək
Həyatından doyanlara bu ilim.

Yaddaşımdan silib atdım o günü,
Qismətimə gülüb, atdım o günü.
Yaxşı etdim, bilib atdım o günü,
«O gün»süz də yuyunaram bu ili.

Bu ili də keçirərəm birtəhər,

Bu ildən də köç edərəm birtəhər.
Ömrü-günü puç edərək birtəhər
Köhnə kürk tək soyunaram bu ili.

2004

BAŞ GIRLƏYİRƏM

Mən də öyrəşmişəm yalan deməyə,
Mən də yalanlarla baş gırləyirəm.
Tutub arzuların boş damarını,
Bir insan ömrünü boş gırləyirəm.

Çıxıram bir sərxoş gün qabağına,
Girim cin cildinə, cin papağına.
Ömrün boş qazanı, boş qapağını
Boş-boş hərləyirəm, - iş gırləyirəm.

Dəliyəm əlindən, dad diləyirəm,
Bu bəxtə, qismətə ad diləyirəm.
Ömrün soyuğundan od diləyirəm,
Mən ki yaşamıram, yaş gırləyirəm.

İndi də bilmirəm iş nə yerdədi,
Bahar nə yerdədi, qış nə yerdədi.
Mala nə yerdədi, xış nə yerdədi, -
Dərdimi, sərimi «xoş» gırləyirəm.

Çəkdim qulağını bir səhvin yenə,
Düşdüm dabanına bir cəhdin yenə.
Qaldı gözümdəcə bir əhdin yenə, -
Neynim, ayağımda daş gırləyirəm.

Çatdıra bilmədim sona bir ömrü,
Saldım müsibətə, qana bir ömrü.
Məşələ döndərib yanan bir ömrü,
Elə əcəlimə tuş gırləyirəm.

Çöküb bir həsrətin lilinə döndüm,

Nalənin, fəryadın zilinə döndüm.
Bir qərib sevginin dilinə döndüm,
Olmaya bu yaşda eşq gırləyirəm?!

2005

* * *

Daşına baş qoyacağım
Torpaq altı boşdu, bala.
Mən - dərd hürgüclü bir dəvə,
Mənə belə xoşdu, bala.

Ağrı-acı - əkiz-tayım,
Zaman gözümdə laxlayır.
Ayaqlarım ömrün sayır,
Demə ki, sərxoşdu, bala.

Dünən - sabahın dönüşü,
Yoxdu bu darın genişi.
Mən enən - zirvə enişi,
Sən qalxan - yoxuşdu, bala.

2005

* * *

«Sözümün canı var» dedin,
Canını allam sözünün.
Sənin olsun, geri götür
O yerdə qalan sözünü.

Sözün canı canım olsun,
Söz canıma qənim olsun.
Ən sonuncu anım olsun
Desələr yalan sözünü.

Söz canında sözə gəlləm,
Düşüb dağa-düzə, gəlləm.
Əzizləsəm, gözə gəlləm
Bircə yol «balam» sözünü.

2006

* * *

Yorulmuşam, yorğunluqdan
Canım içimdə qıvrılır.
Gün-dirilik - qaçaqaçada,
Yollar qıçımnda qıvrılır.

Daddım ömrün sərtliyini,
Gizləmirəm pərtliyimi.
İçimdəki dərd düyünü
İlan biçimdə qıvrılır.

Kimdir - yarası qəlbimdə? -
Gəlsin, arasın qəlbimdə.
Günün qarası qəlbimdə,
Ağı saçımnda qıvrılır.

2006

KÖRPƏ

Fikrimə, düşüncəmə
Yağış yağar, çən düşər.
Arzuma, xəyalıma
Məndən gizli dən düşər.
Gündüzümün çiyindən
Axşamım erkən düşər
Körpəsiz bir otaqda.

Ən ülvü sevincimi
Körpə işığı gələn
Ocağa göndərərəm.
Baxışımı xalı tək
Hər gün neçə körpənin
Qədəminə sərərəm.
Min ömürlük həsrəti,
Min ömürlük əzabı
Bir ömürdə görərəm -
Körpəsiz bir otaqda.

1972

BU BAHAR DA

Bu bahar da bizə bir şey vermədi,
Solub getdi, gözə bir şey vermədi.
Çox görmüşdük, təzə bir şey vermədi;
Ötən ilki bahar oldu bu bahar.

Haçan gəldi, haçan getdi, bilmədik,
Mülayimdi, xoşdu, sərti, bilmədik.
Oyun idi, düşdük, şərti bilmədik,
Huşda mürgü bahar oldu bu bahar.

Bülbülləri ötdü elə uzaqda,
Çiçəkləri öpdük elə uzaqdan.
Salam-kəlam etdik elə uzaqdan,
İlin yükü bahar oldu bu bahar.

Gül-çiçəkdə batan kəndi olmadı,
Dadı, duzu, şəhdi, qəndi olmadı.
Yellənməyə şüvül, kəndir olmadı, -
Tay de, itki bahar oldu bu bahar.

Görünən tək yığışmağa tələsdi,
Dağda, düzdə yağışlara tələsdi.
Pəncərədə naxışlara tələsdi,
Qışın kürkü bahar oldu bu bahar.

Yığışmaqnan yay qapını haqladı.
Çimərliyə yol axını haqladı.
Yay da yaydı, öz vaxtını haqladı,
Demə bürkü bahar oldu bu bahar.

Bu bahar da bizə bir şey vermədi,
Solub getdi, gözə bir şey vermədi.

Çox görmüşdük, təzə bir Őey vermədi,
Ötən ilki bahar oldu bu bahar.

2003

ÖMÜRDƏN KAM ALIM

Bir qədər şöhrətə qol-qanad açım,
Özümlə göz-gözə qalım bir qədər.
Çıxım taleyimdən, dörd yana qaçım,
Ömürdən-gündən kam alım bir qədər.

Mənə gün vermədi qısır arzular,
Məqsədsiz ümidlər əhdimi üzdü.
Qanıma sorub da yesir arzular,
Sərhəddimi üzdü, həddimi üzdü.

Daha pərdələri endi bu ömrün,
İçimdən quruyan ümmanam daha.
Didim, parçalayım indi bu ömrü,
Dörd yandan yığılan ünvanam daha.

Daha seçəmmirəm hər toranlığı,
Yolum hayanadır, daha bilmirəm.
Çöküb gözlərimə şəhər toranlığı,
Arzumca, kamımca baxa bilmirəm.

Döyülmür qəlbin də sevinc qapısı,
Qəm də yaxasını, əlimdən çəkib.
Ağrılar, acılar kimə tapınsın? -
Duyğular gözünü qələmdən çəkib.

Nə idi küsdürən özümdən məni?
Kim idi sarsıdan dəyanətimi?
Yığıb ləpir-ləpir izimdən məni
Özüm, öz sirrimi bəyan edimmi?

Yeni ünvan alan yürürlər hara,

Yeni mehvər tapan qəlb hara gedir?
Bəs hara can atır görüşlər hara?
Sevinc hardan gəlir, qəm hara gedir?

Ömürdən adlayan vaxt sərhəddimi?
Mən niyə özümü ötən olmuşam?
Gecənin gündüzə ağ sərhəddini
Eləcə gözümlə öpən olmuşam.

Ayaqdan saldığım bu yollar nədir?
Bu ömür-gün nədir, bu ahlər nədir?
İstəklər, ümidlər, meyillər qədər
Dərdimə yüklənən bu dağlar nədir?!

Açdım qapısını hər gülər üzə,
Daha bu ürəkdə sirr qalmayıbdı.
Məni xeyir gələr, şər gələr, - üzər,
Elə gileyə də yer qalmayıbdı.

Qoy bir az şöhrətə qol-qanad açım,
Özümlə göz-gözə qalım bir qədər.
Çıxım bu taledən, dörd yana qaçım,
Ömürdən-gündən kam alım bir qədər.

2004

GƏLİN

Açın qapıları genişdən-geniş,
Otaqlar sevinclə dolacaq bu gün.
Ana, bir adın da qayınana imiş,
Ata da qayınata olacaq bu gün!

Evə günəş boyda bir işıq gəlir,
Həsəd aparacaq hüsnünə şamlar.
Evə gəlin gəlir, yaraşlıq gəlir,
İşığa gələcək oğul axşamlar.

Bal verin, ballayaq qızın əlini,
Ay xala, geri dur, səbirli ol, sən.
Bilirəm, bilirəm, təzə gəlinin
Üzünü görməyə tələsiyirsən.

Nənə, ətəyini ayaqladılar,
Bağışla, onlarda yox günah, axı.
Qəlbində nə bilim, nə bilim nə var,
Gəl elə üst-üstdən çəkmə ah, axı.

Toydan uzaq olsun qoy ağır nəfəs,
Sevinc, xeyirxahlıq yusun üzünü.
Qoy gənclər sevinsin, ay nənə, hər kəs
Ömründə bir dəfə görür bu günü.

1969

DOST KÜSƏNDƏ

Küsəndə
belə küsərlər sən demə.
Salam-kəlamı
kəsərlər, sən demə.
Birgə keçilən fəsillər, sən demə
Tənhalaşar,
qəribləşər küsəndə.

Xatirələr
qəfil sancar qəlbini,
Töhmət edər qara qaңcır qəlbini.
Dost itkisi dost tək açıb qəlbini,
Həzinləşər,
zərifləşər, küsəndə.

Dost küsübsə,
ayın, ilin yadlaşar.
Öz içində dinən dilin yadlaşar.
Üz döndərər,
doğma elin yadlaşar,
Dedi-qodu
dərinləşər küsəndə.

Yolun bitib izlərində görərsən,
Oxunursan gözlərində görərsən.

Elə yayın qızmarında görərsən
Aralar da
sərinləşər küsəndə.

Küsəndə
belə küsərlər, sən demə...

2004

İMİC

Səbrinin ətəklərini
dəstələyib,
Cəsarətinin qolunu
çırmayıb,
Üzündəki ələyi bir tərəfə
tullayıb,
Haqqının qılıncına
çapdı.
Çapdı demə,
Özünü təpdi
təhqirlərin,
əllaməliyin,
şorgözlüyün,
ikiüzlülüyün ağzına.
Böyükxanımları
qapıda oturtmağı
xoşlayan
kiçikxanımlar
ağalarının yanından
əzilə-büzülə
çıxdıqca
gəldiyinə peşman,
ümidlərinə
düşmən kəsildi.
Yığdı-yığmaladı

kiçikxanımların
işvə-nazını,
ənlik-kirşanlı
çöhrəsinin «gəl-gəl»ini,
uzun qılçalarının
çılpaq parıltısını,

daşdan keçən
təbəssümünü.
Çəkdi çöhrəsinə,
gövdəsinə, ədalarına.
Özünə gəndən baxdı.
Onu gördü, o birisini gördü.
Özünü görə bilmədi.
Özü ötən əsrdə qalmışdı.

2003

* * *

Təəccüb gözlərimdən
çımırıdı,
Təəssüb əllərimdə
süstəldi,
Yorğunluq dizlərimdə
qatlandı,
Əsəbilik çiyinlərimdə
titrədi,
Utancaqlıq başımda
əyildi,
Sevinc ayaqlarımda
şıldırğı getdi,
Şıltaqlıq başıma
dırmaşdı,
Xəyanət ayağımın
altını qazdı,
hamısını
gördüm,
hamısını ...

2007

BAHARA DOĞRU

Açıldım qumruların nəğməsinə -
qulaqlarım dolusu .

Açıldım günəşin parlaqlığına -
gözlərim dolusu.

Açıldım tanrı məhəbbətinə -
ürəyim dolusu.

Açıldım dünyaya -
ovuclarım dolusu.

Çiçəyəm daha -
Qar çiçəyindən əvvəlki
çiçək.

2007

* * *

Mən yağışa
çətir tutmuşdum.
Qoy deməsinlər,-
«Göylərin yağışı
başına dəysin».
Yağış isə mənim
keçdiyim yolları yuyurdu.

2007

ADAMLAR

Tərtəmiz
yaşamaq da olar.
Tərtəmiz yaşayarsan,
olarsan
təmiz adam.

Bir
təmiz adamın
borcu çox olar,
bir də
natəmiz adamın.

Amma
təmiz adama
daha
borc verən olmaz.

Natəmiz adam
borc almağa
həmişə bəhanə tapar.

Təmiz adamı
satarlar,
natəmiz adam
özü satılar.
Təmiz adamı
qorxudurlar,
natəmiz adamdan
qorxurlar.

Təmiz adam
daim susar,
natəmiz adam
daim danışar.
(Təmizlikdən)

Təmiz adamın
ürəyi ağrılar,
natəmiz adamın başı.
Təmiz adam ürəyindən ölər,
Natəmiz adam başından.

2001

* * *

Qala divarındaki
qədim yazıdır
gözəl cöhrə.
Cibləri bank kişilər,
pak, ya napak
kişilər
qala divarındaki
yazıya qısqanırlar
ciblərini.

2007

* * *

Novruz bayramını
sevindirmək istədim
evimdə.
Bazara girəndə
ciblərim
başını ikiəlli tutdu.
Kəlləsinə çıxan
gözlərindən
bir cüt
iydə giləsi düşdü ovcuma,-
hər biri -
bir dürr qiymətində.
Qoz ləpələri
qulaqlarını
etirazlara şəkləyib
dadlı-dadlı
yay xanmışdı-
kisələr dolusu.
Ciblərimin
dərddən
bağrı partlayırdı.

2007

QIZLARI QOYMAYIN BARA GETMƏYƏ

Bəlkə qismətinə ev-eşik düşür,
Qızları qoymayın bara getməyə.
Görürsüz nə qədər dəyişik düşür
Gəlin otaqları, bar otaqları.
Gəlin razılaşın gora getməyə,
Qızları qoymayın bara getməyə.

Hər kəsin həyası özündə qalsın,
O bardan-bu bara ötürülməsin.
Məsumluq boyası üzündə qalsın,
Bazardan-bazara ötürülməsin.
Qızları qoymayın bara getməyə.

Köksündə bir «Qüdrət qalası» uçar,
O əldən-bu ələ naləsi uçar.
Bahar çəmənindən laləsi uçar.
Qızları qoymayın bara getməyə.

Çılğın rəqsləri göbəyə düşər,
Sədası Parisə, Kubaya düşər,
Qorxun ki, yolları Dubaya düşər,
Qızları qoymayın bara getməyə.
Ondansa, ötürün gora getməyə,
Qızları qoymayın bara getməyə.

2003

CƏNNƏT

Neçə yaşım dəsə
məni yandırmaq
istədilər -
Alov dilimiləri
lələ ləçəklərinə
dönüb də
ayağma düşdü.
Keçdi zamanlar,-
hansı yaşdaydım,
bilmirəm,
asmaq istədilər məni
boğazımdan.
Sabunlu ilgək
bir şülək
gün işığı olub
sancıldı
düz ürəyimə.
Açıldı ürəyim
ah, neçə açıldı?!
Qapının o üzü,
cənnətmiş !..

2006

* * *

Mümkünsə,
tamaşanı saxlayın,
endirin pərdələri.
Zalın qaranlığından
səhnəyə axışan
baxışlar
öz gözlərini
yeyib qurtardı.
Kora
tamaşa nə gerek ?!
Tamaşalıq omürlər
kasıb qəlbinin
qaranlığında
daha işıqlıdır.
Qaldırın pərdələri
kasıbların
qaranlığına!
Tamaşa
kasıbların günahıdır -
pərdə arxasında.

2006

MINİATÜRLƏR

Savaşda əlim yox,
barışda üzüm.
Hər ikisi -
mənə tanış.
Əlim
üzümdə qalmış.

* * *

Yuxarıda duranda
aşağıya baxmaq - asan,
görməksə - çətin.

* * *

Ay yerdəkilər,
göydəkilərin
ətəyi yoxdur.
Çoxdandır ki,
ətəksiz geyirlər
paltarları.
Yek kəlmə:
Əlinizi uzatmayın.

* * *

Günün sifətinə
zəfəran çəkilmişdi,
Novxanı bağlarından

plov ətri
gəlirdi.

* * *

Kişilər

acığını
qab-qasığa tükər,
qazanı,
aclığına.

* * *

Sən mənə
taxtının
ucalığında bax,
mən isə
insanlığımın.

2006

KƏDƏR

O ,
bir tarlası batmış
kəndlinin gözündə,
bir qəzaya
uğramış
maşının
al qanında,
bir dilənçinin
uzalı əlində,
bir ölkənin
talana düşən
sərvətində,
bir yurdun
düşmən tapdağındadır.

O,
illərlə gözlənilən
mənzil növbəsində,
ya haqqı tapdalanan
bir nalədə,
ya aldadılan,
təhqir olunan,
bir saflıqda,
ya bir müjdə ümidin
üzülməsində,

ya atılmış
körpə səsində,
ya unudulan
«Vətən» kəlməsindədir.

2006

* * *

Boş yerə vəd etmə ,-
gördüklərin sənindi, -
heç kəsə verməzsən,
bilirəm.
Gördüklərinin içində
mən varam axı.

2007

* * *

İkimizin də üzü
sabaha idi.
İkimizin də üzündə
təbəssüm vardı.
İkimiz də
susurduq.
Təbəssümə
heyfimiz gəlirdi.

2007

* * *

Sözün vahiməsi -
taxikardiyam.
Gözlərimdə -
qəm hönkürtüsü.
Üzüm -
güzgü hamarlığında -
şırım.
Ömrüm -
o biri üzünə
sallandığım
aşırım,
Sabaha örtülən qapı.
Əllərim -
tut ağacının
qış ömrü.
Görkəmənim -
qürub günəşinin
solğun görüntüsü.
Bəsdir, ay canım,
qaldır göyün tavanını, -
uçmaq vaxtıdır.

2007

XƏYALPLOV- CÜCƏPLOV

Bizim gənclik
Günəşin doğmasını
qarşılamağa
çıxırdı tezdən.
Sizin gənclik
qatar qabağına,
kəndlərdən gələn
tərəvəzi ucuz almağa
çıxır.
Bizim gənclik
bir az romantik idi,
bir az xəyalpərəst.
Sizin gənclik bilmir
romantika,
xəyalpərəstlik nədir.
Odur ki,
indi biz
xəyalplov yeyirik,
siz cücəplov.

2007

SOSIALİZMDƏN SONRA

Qızlar
əllərini üzündən götürdü.
Oğlanlar
sevdikləri qızı
dostlarına ötürdü.
Kişilər başlarına
papaq yox,
kolpak qoydu.
Uşaqların dalı
pampers hesabına böyüdü.
Qadınlar
körpələrindən çox
ərə qulluq göstərdi:
Əkdi, biçdi, tikdi, qurdu,
yudu, yığışdırdı, aldı, satdı,
səfərə getdi,
səfərdən gəldi,
pul qazandı,
pul itirdi -
və sairə,
və ilaxırə...
Hər şey
öz yerini tutdu,
hər şey.

2007

DƏLİ ƏBİL

Anası Əbili evləndirmir -
Deyir: -«Yaşın azdır,
uşaqsan hələ».
Əbil isə
neçə illərdi bilir ki,
nə az, nə çox - 22 yaşı var;
uşaq - zad deyil.
Uşaqlar tez- tez soruşur
yaşını.
O da deyir: - «İyirmi iki».
Bu «iyirmi iki».
Əbilin başında yer eləyib,
yaşında yer eləyib.
Uşaqlar da hey soruşur.
Əbil deyəndə ki,
iyirmi iki -
dəcəllər
Əbilin yaşını
daşa basırlar,
ağlını daşa basırlar.
Əbilin qulaqları
uzanıb-uzanıb özü çatır
uşaqların atdığı daşlara.
Əbil
ağzı ilə eşidir uşaqları.

Gözləri ilə söyür
uşaqları.
Əbilin ağzı ilə
söyüş söyür uşaqlar da.
Əbilin əllərilə
döyüb Əbili

göndərirlər anasının üstünə
uşaqlar...
Böyüklər onun yaşını yox,
halını soruşur.
Hərdən də
«Toya haçan gəlirik?» deyirlər.
Əbil sevincək cavab verir:
«Dünən».
Böyüklər ürəkdən gülürlər
Əbilin toyuna.
Uşaq larsa
Əbilin toyunu,
yaşını,
ağlını daşa basırlar.

1980

TANIMAQ OLMAYIR

Pisliklər yapışıb yaxandan sənin,
Yaxşılıq əlini üzüb də gedir.
Tanımaq olmayır baxanda səni,
«Can»a «can» umanlar küsüb də gedir.

Elə vurulmusan özünə, elə,
Kimsə görünməyir gözünə, elə.
Görəndə üzülə-üzülə elə
Adamın abırı, üzü də gedir.

Soyulub çıxırsan adam cildindən,
Anlamaq olmayır səni min dildə.
Tövratdan, Zəburdan, bəlkə İncildən
Aldığın dərslərin izi də gedir.

Daha nə yaxının, nə dostun qalır,
Şəninə qoşulan bir dastan qalır.
Nə bilək, şagirdin, ya ustan qalır, -
Birin izi yox, yüzü də gedir.

Gözünə namərdi, mərdi görünmür,
Yaxşı-pis arası pərdə görünmür.
Baxırsan - səninçin fərqi görünmür,
Canavar ardınca quzu da gedir.

Şübhələr yapışıb yaxandan sənin,
İnamlar əlini üzüb də gedir.
Tanımaq olmayır yaxından səni,
Umanlar, gümanlar küsüb də gedir.

2003

* * *

Ömrümdə möhnət yükü,
Gözümdə yaşdı dünya.
Dərdimə çiyin vermir,
Ürəyi daşdı dünya.

Qəmimlə boyhaboydu,
Özünü o yerə qoymur.
Çölümdə bəlkə toydu,
İçimdə yasdı dünya.

Düzüb sərgiyə bəxti, -
Bu tacı, bu da taxtı.
Haçan boylanıb baxdım,
Başımdan basdı dünya.

2003

* * *

Heç kəsdən incikliyim yox,
Heç kəsi incitməmişəm.
Çəkilməşəm bur kənara,
Ölməmişəm, itməmişəm.

Çağırırlar, hay vermirəm,
Dərd-sərimdən pay vermirəm.
Nəzir-niyaz day vermirəm,
Çünki niyyət etməmişəm.

Haqqım yolları yırtmayıb,
Səbrim məni unutmayıb.
Kimsə qolumdan tutmayıb,
Mən heç kəsi ötməmişəm.

2008

* * *

Allah, ətəyindəki
Daşı güldürmə mənə.
Qoy getsin öz yoluyla
Naşı, güldürmə mənə.

Zəhər daddım aşından,
Utandırma yaşımdan.
Görürsən, dərd başımdan
Aşır, güldürmə mənə.

Mən haqsızam, sən haqlı,
Öldür, gözümü bağla.
Nadan görəndə aqlım
Çaşır, güldürmə mənə.

2008

* * *

Bir kimsəyə əl açmadım,
Qismətimə fal açmadım.
Quyruq olub yol açmadım
Şöhrətimə, şərəfimə.

Bir mən oldum, bir də özüm,
Göydə Allah, yerdə özüm.
Arxa durdum mərdə özüm,
Keçdim haqqın tərəfinə.

Olmadım bir nəfsə yamaq,
Nə baş sındı, nə də çanaq.
Mən - bir yolçu, ömür - yumaq,
Dolşmışam kələfinə.

2008

BU KƏND

Hələ ki, naxırı, naxırçısı var,
Doşab bişirəni, taxılçısı var,
Sərnici, nehrəsi, sağıcısı var,
Bu kənd yaşayacaq son örüşəcəm.

Kimisə itirib, kimisə tapan,
Gecə dəhnə ystdə - su üstə yatan,
Gündüz yorğunluğu, yuxusuzluğu
Bel kimi bir hovur çiyindənə atan
Bir kənd yaşayacaq son örüşəcəm.

Ancaq kənd uşağı
O uşaq deyil.
Ancaq kənd qarısı
O qarı deyil.
Kəndin qız-gəlini
Utancaq deyil.
İgidi igidlik
Vüqarı deyil.
Gedəni-gələni
Darmacal olub.
Kəndin bir yarısı
Halvaçı olub,
Kəndin bi yarısı
Çalğıcı olub.

Toyda, mağardadı
Yeniyetməsi.
Çocuğu, körpəsi-
Kompüterdə,
Bir əli göydədi,
Bir əli yerdə.

Yüz gedəni ola -
Əllisi dönür.
Olur ki, onun da
Ölüsü dönür.
Qız-gəlinin gözü
Yol çəkir elə,
Kəndə qayıdırsa,
Kəndə dönüşə
Nədənsə Əzrayıl
Qol çəkir elə.

Bir gün də hardansa birisi gəlir,
Boş qalan mülkləri hasara salır.
Dinirsən, ondan da irisi gəlir.
Qorxudub, hamını azara salır.

Amma ki...
Nə qədər naxırı, naxırçısı var,
Ölüb-itəninə ağıçısı var,
Bu kənd yaşayacaq
Son örüşəcən.

2007

* * *

Çəkmək olmur, dərdi belə
Yasaq eləyən kim oldu?
Bəs susmağı danışmağa
Hasar eləyən kim oldu?

Səbrin yolunda ləhləyib,
Qanunları çələkləyib,
Haqqı nahaqqa behləyib,
Bazar eləyən kim oldu?

Kim saldı gözümdən məni?-
Qopardı özümdən məni.
Çevirib üzümdən məni
Astar eləyən kim oldu?

2008

* * *

Dur öz ucalığında,
Kimsəyə sirr də vermə.
Nə deyirlər, desinlər,
Qəti fikir də vermə.

Qoy hər kəs - öz işində,
Çırpınma söz içində.
Dönməz ol, döz içində,
Söz-bezə yer də vermə.

Yolunu azanlara,
Ləpirini qazanlara,
Mizansız mizanlara
Yol verdin, bir də vermə.

2008

YETMİŞ YAŞIM ÜÇÜN

Gözlərinin yuvasında - dərd-ələm,
Bu nə haldı, bu nə gündü, yetmişim?
Qanı çıxmaz damarını çərtələr,
Suda sınan sənəyimdi yetmişim.

Başım üstə - ömrün-günün qınağı,
Durum düşüm, yollar mənə yad gəlir.
Tükənmir ha yaradnın sınağı,
Gələndə də bir əlində od gəlir.

Su ömrümə od vurula, nə fayda?!-
Gəlir-çıxar bir-birini yenəndi.
Yorulmaya, ya yorula, nə fayda?!-
Bu ömür ki qaçaqaçda həməndi.

İki ömür - biri özüm, biri mən,
Bir yoxuşun tövşüyündə - sarmaşıq.
Bu yoxuşda ölü - özüm, diri - mən,
Ahıllaşıb yarı yolda qalmışığı.

Dırmanırıq, hər addımda - dağ yoxuş,
Hara qaçır innən belə ciğirlar?!
Hardan keçdin, nahaq - eniş, haqq - yoxuş,
Taleyə bax, eniş-yoxuş... Çuxurlar...

Taleyə bax, eniş-yoxuş... Çuxurlar,-
Tor qurulur əsəbimə hardasa.
Haradasa məni heçə çıxırlar,
Xal yığırlar hesabıma hardasa.

Kimsə mənə tərif üçün beh verir,
Kimsə məndən beh götürür tərifə.

Çökür mizan-tərəzinin mehvəri,
Ucuzlaşır abır, həya, mərifət.

Hara qaçsan, ağıl - bazar, huş - bazar,
Hara dönsən, alış-veriş pul qırır.
Dəxil düşür oyunbaza, işbaza
Bu bazarın yekəpəri, dılğırı.

A yetmişim, bəlkə nahaq gəlirsən,
Darmacaldı gəlişinə hövsələm.
Öz haqqındı, neynək, daha gəlirsən,
Sevin, sənə bu haqqı da versələr.

2008

* * *

Sözün göyersin elə,
Sözdən qaçan vaxtdımı?
Oturmusan yayxanıb,
Qolun-qıçın taxtdımı?

Sürdüyün ömür deyil,
Zamana da bir əyil.
Gözlərini yaxşı sil,
Bax, gördüyün baxtdımı?

Bəsdı, cırnat dözümü,
Vaxt vədədən üzülür.
Sil abırdan üzünü,
Get tələb et haqqını.

2008

* * *

Nehrə kimi çalxanır
Dünyanın dayaqları.
Göydə mələklərin də
Dolaşır ayaqları.

Quşu quşla tutan var,
Qasırğa var, tufan var.
Hər bazarda meydan var,
Meydansa - bayraqların.

Hey sayır, sayılamdır,
Bölgə-bölgə paylanmır.
Yuxudan ayılamdır
Millətin qaymaqları.

2008

* * *

Sən məni dərdə salmısan,
Gözümə pərdə salmısan.
Durduğum yerdə salmısan
Oda məni, közə məni.

Üstümə hicran yürüyür,
Qədəmimdə dağ yeriir.
Çəkib ayağına sürüyür
Haqdan gələn cəza məni.

Həsret ömrü qış etməsin,
Görüşünə quş etməsin.
Bir də sənə tuş etməsin
Xəta məni, qəza məni.

2008

* * *

Qulağım dolub, öz səsim
Daha özümə yad gəlir,
Hər gələn dərdin dalınca
Gözümdən su yox, od gəlir.

Ağrılara daşam daha,
Hər günümə xoşam daha.
Sevincdən sərxoşam daha,
Üstümə təzə ad gəlir.

Arzularım - şal çiynimə,
Sən də qoy bir əl çiynimə.
Tanrım, qolun sal çiynimə,
Deyim: «Mənə qanad gəlir».

2008

YOLLAR

Qatar- qatar
təkərlərin altına
atar
özünü yollar.
Təkərlərin altında,
ayaqların altında
tapar
özünü yollar.

1974

İNSAF

Mən ki əsiriyəm öz insafımın,
Mənim insafımda ürək çırpınır.
Səpirəm varağa söz insafımı,
Çəkirəm qəlblərə insaf körpümü.

İnsafılı ol sən də,.ay qız qardaşım,
Ay atam,
ay oğlum, insafın olsun.
İnsafın olsun, ay kinim, qarğışım,
Ay hissim, ay ağlım, insafın olsun.

Keçdiyən hər günə insaf möhrü vur,
Çıxdığın qapını bağla insafla.
İtirə bilərsən, keşiyində dur,
Qoru yaxşılıarı, saxla insafla.

Çıxıb bir quruca daş üstə dayan,
Asma ürəyindən daş insafının.
Əllərin göz üstə, qaş üstə dayan,
Kəsmə yolunda da baş insafının.

Əməl insafı ol, söz insafı ol,
Çəki insafı ol, dəyər insafı.
Haqqın, ədalətin boz insafı ol,
Özünü bəyənmə, bəyən insafı.

Nəyim var quruca hesabdan özgə?!
Kəs bu ömrü-günü azalt, ilahi.
Heç nə də ummuram insafdan özgə,
Mərhəmət əlini uzat, ilahi.

Mən elə insafam - özgəyə açıq,

Ah-zar ürəyimi dinse, tutacaq.
Sən uzat əlini, gözləyən ha çox,
Mənə çatmasa da, kimse tutacaq.

2007

EY YARADANIM

İçərimdə bir haray var - çığırta,
Dünənimdən-bugünümə cığırda.
Çəkəmmirəm bu möhnəti, ağırdı,
Ağırdı, ey yaradanım, ağırdı.

Özün götür, bu ağırlıq - səninki,
Yer sökülür, göy dağılır, - səninki,
Əzabımın ən yaxını - səninki,
Səninki, ey yaradanım, - səninki.

Öz əlimlə məni vuran çoxaldı,
Xəyanətə arxa duran çoxaldı.
Sındırdılar, qəlbə yaram çoxaldı,
Çoxaldı, ey yaradanım, çoxaldı.

Elə haqqa yaxa cıran mən oldum,
Tilsimləri vurub qıran mən oldum.
Qünahkara divan quran mən oldum,
Mən oldum, ey yaradanım, mən oldum.

Sən hamını, sən hər kəsi görənsən,
Kim cib kəsir, kim baş kəsir, görənsən.
Məni, onu, filankəsi görənsən,
Görənsən, ey yaradanım, görənsən.

Niyə susur, niyə mizan-tərəzin?-
Qapıları döyən mizan-tərəzin.
Haqqa çıxmır yiyə mizan-tərəzin,
Tərəzin, ey yaradanım, tərəzin.

Mən də elə - bir ömürlük şikayət,

Axın-axın, dürlü-dürlü şikayət.
Sənə möhtac haqq möhürlü şikayət,
Şikayət, ey yaradanım, şikayət.

Bəxtə düşüb, bu dünyünü aç özün,
Göydə varmış, yağdırırsan daş özün.
Biz çəkəni çəkə idin kaş özün,
Kaş özün, ey yaradanım, kaş özün.

2007

* * *

Həsretin odunu gördüm,
Xiffətin dadını gördüm.
Yeddinci qatını gördüm
Sənsizliyin.

Aradım, ürəyim yoxdu,
Arzusu, diləyi yoxdu.
Tanrısı, fələyi yoxdu
Sənsizliyin.

Duyğularım divan qurdu,
Ümid kəsdi, inam qırdı.
Şahid tək üzümə durdu
Sənsizliyim.

2007

* * *

Canım, səni isidəcək odum yox,
Lap əvvəldən birtəhərdi ürəyim.
Vaxt var idi şöhrəti yox, adı yox,
Bir ocağı isidərdi ürəyim.

Həsrətimi əriş-arğac edərdim,
Toxuyardım ömür adlı xalını.
Günlərimi ilmə-sayğac edərdim,
Bir kimsəyə anlatmazdım halımı.

Yarpaq-yarpaq qovuşardım payıza,
Uzaqdaydı hələ qışın sazağı.
İsnişərdim, yovuşardım payıza,
Göynədərdi məni yaşın sazağı.

Olmuşların ağrısıydı qazancım,
Olacaqlar qarşısında həlakdım.
Açammırdı sabahını əzançım,
Neyləyəydim, düzüb-qoşan fələkdi.

Nə can atdım bircə qarış ucalam,
Nə həsrətim ucalıqdan əl etdi.
İradəsi, cəsərəti qıc olan
Gördüklərim, etdiklərim qələtdi.

Daha səni isidəcək odum yox,
Lap əvvəldən birtəhərdi ürəyim.
Vaxt var idi şöhrəti yox, adı yox,
Bir ocağı isidərdi ürəyim.

2007

BİLMİRƏM, NƏSƏ BİLMİRƏM

Yollarım can atır irəli elə,
Geridə qoyuram illəri elə.
Məni yamanlayan dilləri elə
Bağlaya bilmirəm, kəsə bilmirəm.

Özüm də bilmirəm günahım nədir,
Yadlara sığınan pənahım nədir.
Gecəsin açmayan sabahım nədir,
Kim üçün batmışam yasa bilmirəm.

Nədən qaxınc olub kəsdiyim çörək?
Üstündə qəlbimlə əsdiyim çörək?
Başımın üstündən asdığı çörək
Düşüb ayaqlara, basa bilmirəm.

Ürək qəriblikdə, əlim dost gəzir,
Əlimdə uşuyur qələm, dost gəzir.
Yaşıma bax, Allah, hələ dost gəzir,
Özünü kim qoyub naza, bilmirəm.

Məndən üz döndərib, ilahi, küsüb,
Təkcə məndə görüb günahı, küsüb.
Dünənim, bugünüm, sabahım küsüb,
Küsüb, mənə ondan küsə bilmirəm.

Nə dostdu, nə düşmən, bir çəmin tapım,
Girim ürəyinə bir qəmin tapıb.
Qəlbi doğanaqmı, örkənin tapım?!
Bəlkə qəlbi yoxmuş, nəsə bilmirəm.

2007

* * *

Çağır məni ayağına,
Heç nədən kəsüm, gəlməyim.
Bu dərdi də gəl üstünə,
Mən dərdə üstün gəlməyim.

Ümidlərim yola çıxsın,
Başın-gözün yola çıxsın.
Elə yanı, elə çıxsın
Təpəmdən üstüm, gəlməyim.

Kəsik-kəsik dilim-dilim,
Bu tikəni kimlə bölüm?
Sənsiz keçən günlə ölüm
Gözümü örtün, gəlməyim.

2007

YANILMAYASAN

Bu gün də ayrılı bilmədim səndən,
Bu gün də ayrılıq təxirə düşdü.
Ayrıldım zamandan, özümdən, candan,
Səninki hamıdan axıra düşdü.

Yada salacağım anlar - uzaqda,
Mənə nağl açma sevgi yaşından.
Məni az yamanla,danla uzaqdan,
Mən sənin özünlə öz savaşınam.

Mən sənin özünün uydurduğunam,
Məndəki izini tanımadınmı?
Sənin istədiyini, buyurduğunam,
Özünəm, özünü tanımadınmı?

Gözümdə kövrələn baxışlarındı,
Niyə vurnuxursan - mən olmayasan?
Ömrün əvvəlisə, - bağışlanandı,
Ömrün axırında yanılmayasan.

2006

ŞEİR AĞLARAM

Bu şeirin şıltağı
Fikrimi diddi, yoldu.
Çapırdım ilham atında,
Məni düşürtdü yolda.

Nə yazıq, macal tapıb
Yalmanına yatmadım.
Bu at məni tulladı,
Uzağa da atmadı.

Durub payı-piyada
Ləhlədim bu yamacı.
Allah, nələr çəkmədim,
Nələr oldu qazancım!

Bir şirinə söykərib
Min acını oxşadım.
Mən dərdlərin sevincə
Möhtacını oxşadım.

Yudu-sərdi qəm məni,
Sızladım, şeirə döndü.
Ağrıları içimdə
Gizlədim, şeirə döndü.

Məni qılıqlamayın,
Kövrəlib şeir ağlaram.
Yetim qızam, dərdlərə
Qıvrılıb şeir ağlaram.

2007

* * *

Qırıb ömrün damarını,
Bir quru adda qalmışam.
Yaddaşlara quzu kəsim,
Nə yaxşı, yadda qalmışam.

Çaşıb özümə əl qatdım,
Halal işimə şər qatdım.
Sökülüb getdi hər qatım,
Yeddinci qatda qalmışam.

Arzularım tağda qalıb,
Ömür birçə buğda qalıb.
Ölənlerim sağda qalıb,
Mən salamatda qalmışam.

2007

QALAN ÖMÜR

Daha mənə nə gözləyir qabaqda,-
Yumurta tək soyulmuşam qabıqdan.
İlmi, günmə qalan ömür tabaqda,
Hər nədirsə, qənimətdi, xonçadı.

Bayramlıqdı daha qalan ömür də,
Hər gün - bir şam, yana-yana sönür də...
Nə rəngdədir sonuncu şam, demir də,
Deyir, hələ tumurcuqdu, qönçədi.

Yürüşlərə, səfərlərə bölümmü?
Uzaq-uzaq şəhərlərə bölümmü?
Müjdə dolu səhərlərə bölümmü?
Qalan ömür dördyarpaqlı yoncadı.

Yaşadığım nə yazıydı, ilahi?!
Sazaq idi, ayaz idi, ilahi.
Ömür deyil, dəryaz idi, ilahi,
Xatirəsi sümüyümdə sancıdı.

Ürək deyir, quc, könlünü al daha,
Yola gətir, boynuna qol sal daha.
Tükənməmiş halvasını çalma ha...
Nə olsun ki, kürəyində qamçıdı.

Ötüb keçdi, qış ömrünü sürüdü,
Hər gedən gün bir xatirə yeridi.
Firuzə ki hər şerində diridi,
Belə ömür hər ömürdən öncədir.

2008

* * *

Ha çəkım, ha çevırım.
Çörəyim daşdam çıxır.
Sevinsəm də, gülsəm də,
Gözlərim yaşdan çıxır.

Zülmət, ya nur içində,
Yıxıldın, dur içində.
Bu vurhavur içində
Ağıl da başdan çıxır.

Dərddi dost ərki, çəkmə,
Kimsədən sərki çəkmə.
Çox elə bərkə çəkmə,
Nə çıxır, boşdan çıxır.

2008

* * *

Soya bilmədim qabığın,
Bu söz yaman kənək oldu.
Ha arıtdım, ha ələdim,
Beynimdə döyənək oldu.

Nə vecinə - qara gəldi,
Kimlərəsə kara gəldi.
Döşədilər hara gəldi,
Bir çıxmayan çənə oldu.

Keçdim beşindən, üçündən,
Qaldım söz-söhbət içində.
Mən ölçüdə, mən biçimdə
Bir zarafat hənək oldu.

Söz döndü itə əlimdə,
Kaş ölüb-itəm əlində.
Hər yoldan ötən əlində
Başıma dəyənək oldu.

2008

METAFORA

Qartopundan - kötəyindən
Ölüm qurtarım bu qışın.
Çırpım kimin kürəyinə,-
Bölüm qurtarım bu qışı.

Can deyil, çıxı qurtara,
Uzanır, zaman yoludu.
Nəyindən yaxa qurtarım,-
Duz yolu, saman yoludu.

Salmışam çiynimə, şaldı,
Bükülüb qəddimdə bu qış.
Məni şaxlığımdan saldı,
Əydi hər addımda bu qış.

Çox oynayıbdır nazımla,
Şıltağımdan qana düşüb.
İtdəşib oğlum-qızımla,
Nazi-buzu mənə düşüb.

Daşıyırım bu qış ömrü,
Yayda da buzu ərimir.
Yaşayıram qol-qıç ömrü,
Ha çökür, duzu ərimir.

Qış deyil, ömür yoludur,
Girib qoluma ləhləyir.
Səngiyir, yortur, yorulur,
Gah qaçır, gah iməkləyir.

Darılmıram varlığına,
Ağrısı xoşdur bu qışın.

Yaşayırım, sağlığına,
Bir yanı boşdur bu qışın.

2008

* * *

Birini dost deyib öydüm,
Küsəndi, üçü küsdü.
Yolu kəsildi, gəlmədi,
Əlimin içi küsdü.

Qayçı deyildi kəsəydi,
Kəsib kəndiri üzəydi.
Dostdu,- köhnəydi, təzəydi,
Bilmədim nəçin küsdü.

Addım atmadı bu yana,
Qapı döymədi, oyanam.
Mən də sayanı sayanam,
Sanaram «heç»im küsdü.

2008

ÜMİDLƏR İNAMLAR

Xəbər- ətərsiz yoxa çıxmış
2500-dən yuxarı Çili vətən-
pərvərinin taleyi bu günə
kimi naməlum qalmışdır.
Qəzetlərdən

Həsrət analara həsrət ünvanlar
gizli gəlibdir.
Qadağa ümidlər, qadağa inamlar
gizli gəlibdir.
Hardan işarıbdır bu işıq ucu,-
analar, bacılar tələsik qucub,
qoynunda gizləyib, -
gören olmasın.
Gündüzü dolaşib guya xəbərsiz,
gecə əzizləyib,-
gören olmasın.
Yatıb, səksəkəli yuxular görüb.
Qalxıb, səksəkəli qorxular görüb.
Güllə qabağında daşa dönməyi,
oğul sorağında, ər sorağında,
qardaş sorağında quşa dönməyi
analar, bacılar hardan öyrənib?!
Qarılar, qocalar hardan öyrənib?1
Harda keçilibdir bu inam dərəsi? -
Səpin yer üzünə bitsin, göyərsin...
Həsrət analara həsrət ünvanlar
gizli gəlibdir.
«Burdayam!» gəlibdir,
«Gözlə» gəlibdir -
gizli gəlibdir.
1979

DİLƏK YAXASINA DÖNNƏM YENİDƏN

Yenidən döyərəm şər qapısını,
Dilək yaxasına dönnəm yenidən.
Kövrək ümidlərin tər qapısını
Bir titrək əl açar mənə yenidən.

Yaxına gələrəm, «salam» deyərəm,
Baxar, heyrtlənər, baxar, tanımaz.
Mən də baxışımla yalan deyərəm,
Mənim də baxışım yaxa tanımaz.

Dilək yaxasından geriye dönnəm,
Bir addım, beş addım, halım yeriməz.
Elə orda qalan ürəyə dönnəm,
Ayaqlarım gedər, yolum yeriməz.

Ovuc xətlərimi gəzərəm bir-bir,
Geriye dönüşüm düyünə düşər.
Sayar düyünləri nəzərim bir-bir,
Sevgi düyünündə oyuna düşər.

Üzünə gün doğar bir tər ümidin,
Gözləri böyüyər -
Nə olub, nə var?
Bu duyğu, bu heyrət ötərimidi?

Hardan çıxıb bu gün -
açılıb hava?

Nə acəb yol azıb, yol tanıyıbsan?
Olmuşa, keçmişə dönüşün hardan?

Belə qayıtmağa utanmayıbsan?
Üstündə qızılın, gümüşün hardan?

Gileyli getmişdin ömrün ardına,
Gözlərin həməndir, yerişin toxdaq.
Gün hayandan çıxdı, döndün ardına?
Niyə tel vurmادين gəlişin haqda?

Əlləri qoynunda gəncliyinəm mən,
Bir az da geridə - uşaqlığınam.
Belə ahıllıqdan inciyrəm mən,
Vallah, acıyiram qocalığına.

Ay zalım, azarın-bezarın hardan?
Qəlbindən gözüne yolu görmürəm.
Alış-verişdəsən,
bazarın hardan?
Niyə ciblərini dolu görmürəm?

Elə get-gəldəsən ömrün ardına,
Sevinc aparırsan, qəm gətirirsən.
Nə qoyaq bu andır əmrin adını? -
Dərdi kim tullayır, sən götürürsən.

Boş burax, bu dünya dəvə belidir,
Çıxıb oturdunmu, gəzdirər səni.
Vallah, ağlayarsan - elə ölüdür,
Güldün, gülüşüylə bezdirər səni...

Vəssəlam, burdanca geriye dönnəm,
Bir addım, beş addım... Halıma yazıq.
Ağrıyan, göynəyən ürəyə dönnəm,
Ayağımdan tutan yoluma yazıq...

2004

MİNİATÜRLƏR

Ovuca sığmayan
bir şapalaqla
sol yanağında
günahları
alışıb yandı.

* * *

Yalan danışmağa
ürəyi gəlmirdi,
Doğru deməyə
dili.

* * *

Yuxum gündüzə
budaqlana bilmədi.
Oturdum eləcə
gecənin dibində.

* * *

Gündüz işığına
Can atan
Saatın əqrəbləri idi,
Yoxsa mənim kipriklərim?!

* * *

O Dünyaya çatınca
Bu Dünyanın
Nəfəsi kəsildi.

* * *

Elə deyirdi:
«Özüm üçün yaşamıram».
Başqası üçün
yaşadığını da
gören olmamışdı.

* * *

Gecənin ağrısı
Sancı çəkirdi
Dan yerində:
Kainat
Güneş doğurdu.

2006

SƏNİ ALLAHA TAPŞIRDIM

Gözümü yaşa tapşırdım,
Sinəmi aha tapşırdım.
Göyləri quşa tapşırdım,
Səni Allaha tapşırdım.

Sızladım dözümdən ötüb,
Gizləndim, izimdən ötüb.
Yolundan gözündən itib,
Səni Allaha tapşırdım.

Ayrılıqdan enən deyil,
Gedişini yenən deyil.
Bu yol getdi, dönən deyil,
Səni Allaha tapşırdım.

Elə bilmə, sənsiz xoşam,
Tək budaqda tənha quşam.
İnnən belə mənsiz yaşa,
Səni Allaha tapşırdım.

Nə duydum, nə tapdım səndə -
Aralandım, qopdum səndən.
«Pirim» deyib öpdüm səndən,
Səni Allaha tapşırdım.

2007

DƏVƏT

Bu dünyanın hər günü
Birinim anım günü,
Birinim ad günüdür.
Ehey, yad planetlilər,
Eşidin səsimizi -
Ünvan - Yer planeti,
Vaxt, vədə -
Dünyanın hər günü.
Seçim özünüzündür -
Gəlin,
Haçan gəlsəniz,
Ya ad günü olacaq,
Ya da ki,
Anım günü.
Budur Dünyanın günü.

2008

AD GÜNÜM

Ad günüm - adlı günüm,
Adımla dadlı günüm.
Qalan günlərimi də
Bərbəbir qatla, günüm,
Qoy dizinin altına.

Ad günüm - sayılmağım,
Dostlara, yaxınlara
Xoş xəbər olub, yayılmağım.
Ad günüm - ya ürəkdən,
Ya dilucu - «Mübarək»!
Yoluma gül səpən günüm.
Gözlərilə,
Təbəssümlərilə
Sevincimi, ərkimi,
İstəyimi öpən günüm.

Ad günüm -
Gəlişlərə qol açıb,
Əl-ayaq edən günüm.
Qayğılardan yanından
Saymazyana
Ötən günüm.
Ad günüm -
Hansı bir ixtiyardasa,

Hansı bir qayğıdasa
Arzuma yetən günüm.
Ya da dörd gözle
Gözlədiyim
Ümidin itən günü.
Ad günüm -

Adlı günüm,
Adınla adla günüm
Qalan günlərin üstündən.

2008

GECƏDƏN

Ayı üzümə tutub
Ulduza baxdım gecədən.
Bir işıq şüləyi kimi
Şığıyıb axdım gecədən.
Gündüzə çıxdım gecədən.

Gecə - nə gecə, nə gecə!..
İçimdə deyinti gecə,
Qəlbimdə döyüntü gecə.
Məni kim döyürdü, gecə?
Nə yaxşı, çıxdım gecədən,
Gündüzə çaxdım gecədən.

Gördüyüm - yuxu deyildi,
Yuxuya yaxın deyildi.
Vaxt idi, axın deyildi,
Sevilmək vaxtım deyildi,
Özümü sıyırdım gecədən,
Ayırdım vaxtı gecədən.

Yaxşı varmı, pis də ola?
Sevinc, dərd bir üzdə ola.
Bu üzdən nə gizli olar?!

Ömrü doyurdum gecədən,
Yıxıldım taxtım gecədən,
Gündüzə vardım gecədən.

2008

HARDASAN

Salam, dünyalarca əziz olanım,
Salam, istəyimlə əkiz olanım,
Ay dərqli dünyama mərkəz olanım,
Salam, yenə salam, salam, hardasan?

Töküb qaş-qabağın kin ayrılığı,
Qayıt üzü bəri, dön ayrılığı.
Çöküb həsrətimə gün ayrılığı,
Səsini eşidək, balam, hardasan?

Hanı çıraqdakı o cin, tapınım,
O sənli günlərə dönüm, qapılım.
Yetişsin muştuluq günü qapımın,
Olsun ayrılığın yalan, hardasan?

Susuram səsimdə, ünümdə elə,
Neynim, günahım var önündə elə.
Ay mənim ayımda, günümdə elə,
Elə özüm olub qalan, hardasan?

Mənəm o beş günlük yaşamı qalan,
Sünbülü sovrulub, həşəmi qalan.
O getdiyın günə döşənib qalan
Bir tənha, bir qərib yolam, hardasan?

Qaytar üzüyola gedişlərini,
Gəl ucalt ömrümün enişlərini.
Mən elə o qəlbi genişlər kimi
Ardınca uzanan qolam, hardasan?

2007

* * *

Sıxdım canımı
Yaş pambıq kimi,
Dünənim çıxdı.
Sıxdım dünənimi,
Gün dolusu işim-gücüm,
Hissim-duyğum,
Tələsik yerişim,
Yerişimdə
Sızıldayan dabanlarım,
Zoqquldayan beynim,
Düzəlməyən işimdə
Cin atına minən hirsim,
Düzələn işimdə
Üzümə
Salavat kimi çəkilən
Təbəssümüm,
Sabaha
Dünya boyda ümidim
Çıxdı.
Sıxdım canımı
Bir əlçim
Bahar buludu kimi,
Canımdan
Gəncliyim çıxdı,
İlk gəncliyim.

Əlində
Məktəbli çantası,
Son imtahan günündən
Üzü bugünə
Uçurmuş kimi

Yürüyən gəncliyim.
Sonra nələr olacaqdı,
İlahi!..

2008

BİLMİRƏM

Qəribə bir sakitlikdə quylanıb
Üzölmüşəm düşüncəmin sapından.
Bu sükunət varlığımdan boylanıb
Fırtınaya,
qasırğaya çatınca,
Çoxmu keçər,
azmı keçər? -
Bilmirəm.

Mən səhəri göz nurumla içmişəm,
Axşamları görməmişəm belə sərt.
Sədd olub ki,
qürurumla keçmişəm,
Bu buz sükut əriyincə görəsən
Qışmı keçər,
yazmı keçər? -
Bilmirəm.

1978

FRAQMENTLƏR

Bu gün ölə bilmədim, -
Sabaha yol açıqdi.
Sabah üzüyöldüm,
Ölüm məndən qaçırdı.

* * *

Dərd dolu bir geəni
Bir qurtuma boşaltdım.
Xəyanətə ad qoydum:
Şuşa, Laçın, Daşaltı.

* * *

Yenə əvvəlki kimi
Ağlımla «gül vururam».
Ağılsızlar pul qırır,
Mənsə qeybət qırıram.

* * *

Eh, ay gənclik şəkilim,
Qocalıq goreşəndi.
Gözünü göylərə tut
Mənimlə görüşəndə.

* * *

Dünya dolu sevgidir,
Ürək qızdır heç kimə.
Sığınıb dayanmışam
Mən də Allah eşqinə.

* * *

Çatlayan divar kimi
Ürəyimə çat düşüb.
Tanrı dərd bölüşürmüş,
Kimə necə, bilmirəm,
Mənəse min qat düşüb.

2006

DI GƏL DƏYİŞ BU YAŞDA

Mən olmuşam çək-çevirin çaş-başı,
Nə inamım, nə ümidim daşlaşır.
Olub-keçən çənələşir, dişləşir,
Deyir, elə mənle döyüş bu yaşda.

Kimdən umum, haraylayım, zəng edim,
Hər yetənlə kəllələşim, cəng edim?
Durub kimlə ayaqlaşım, tən gedim,-
Kimlə olum dəyiş-düyüş bu yaşda?

Bu da işmi - işə düşüb qalmışam,
Dərbədərdi ağılım, huşum, qalmışam.
Uçub gedib ömür quşum, qalmışam,
Ölmə, itmə, di gəl dəyiş bu yaşda.

2008

* * *

Güneşin ətəyini
Öpən çəmənlər,
Örpək olub
Torpağı
Örtən çəmənlər,
Qoynunuzda
Qarışqa savaşı,
İlan qolacı,
Tısbağa yavaşı.
Qoynunuzda
Lalə qırmızısı
Sarıgül səyrişməsi,
Süsən titrəyişi.
Yaşılınız -
Çəmən möhrünüz.
Çəmənliyiniz -
Yaşıl çöhrəniz.

Yazdan ötdünüz,
Yaya düşdünüz,
Yayda bişdiniz,
Payıza yetişdiniz,
Çəmən olmadınız ta,
Həmən olmadınız ta.

Qaldı gələn bahara
Çəmən gəlişiniz,
Güneşin qırmızısından
Yaşıl əmən gəlişiniz.

2008

SÜMÜRÜB

Yazılmasın dönüklüyə, süstlüyə,
Qara-qorxu iradəmi sümürüb.
Adı qalan, azı qalan bu ömrün
Gedən çoxu iradəmi sümürüb.

İnsanılıqla keçib getdi günlərim,
İradəmi içib getdi günlərim.
Haqlı «var»ı keçib getdi günlərin,
Haqsız «yox»u iradəmi sümürüb.

Ölüm yoxsa, bu əzaba nə deyim?
Gözlərdəki o qəzəbə nə deyim?
Əllərimdə bu əsəbə nə deyim?
Özü axı iradəmi sümürüb.

Bəs başıma nə kül töküm mən ölmüş?!
Deməyinən ortalıqda qan olmuş.
Dost düşməne, düşmən dostu tən olmuş,
Uzaq-yaxın iradəmi sümürüb.

Oy, nə çoxmuş qansoranlar, gənələr!
Nə çıxmazmış, nə sınızmazmış çənələr!
Hər addımda göz ağardan tənələr!
Allah haqqı, iradəmi sümürüb.

2007

PAH, BÖYÜK İŞMİŞ

Rahatlığın - qan çanağı,
Hamı sənə borclu çıxıb.
Sənə işləyir mancanağı,
Dayın yaman güclü çıxıb.

İxtiyarlar sahibisən,
Hələ ki, gəlhagəldəsən.
Beşgünlüksən, daimisən,
Hər nəşənsə, çəngəldəsən.

Çünki hayla gələnləri
Vay ilə gedən görmüşük.
Tamahı daş dələnləri
Ağa yox, gəda görmüşük.

Havalısan, ədalısan,
Kimsəni görə bilmirsən.
İtlər içrə ad almısan,
Bəs niyə hürə bilmirsən?

Başın elə tumarlanıb,
Dünya gözündə SƏN olub,
İçin, çölün hamarlanıb,
Pah, böyük işmiş, qan olub.

2008

* * *

İlqarına düz yaş imiş,
Qocalıq o yüz yaş imiş.
Cavanlıq ucuz yaş imiş,
Yaşın bahası öndədi.

Ömrün qışı bir nağıldı,
Yüngülü də çox ağırdı.
Hələ ki, oğlan çağıdı,
Qışın bahası öndədi.

Ölməlisən, öl indidən,
Məzarını hör indidən.
Ehtiyatı gör indidən,
Daşın bahası öndədi.

2008

GECƏLƏR XƏYALIMDA

Gecələr xəyalımda
zirvələrə dırmaşıb
göydən ulduz qoparmağım var, -
Məni qınamasınlar
yerdə çiçəklər.

Gecələr xəyalımda
qəlbimin titrək səsini
bu gündən götürüb
bir çınqı köz kimi
ovcumda üfürə- üfürə
on altı yaşına
aparmağım var, -
Məni qınamasınlar
zirvələrdə rahatca
at oynadan şimşəklər.

Gecələr xəyalımda
bir boynuyoğunun cibindən
bir ümidi üzülmüşün
haqqını oğurlamağım var,-
Məni qınamasınlar
oğurluqda
cinayət görənlər.

Gecələr xəyalımda
keçidsiz körpülərdən
birnəfəsə on dəfə
o tərəf- bu tərəfə
adlamağım var,-
Məni qınamasınlar
dincliyinə qıymayanlar.

Gecələr xəyalımda
dünyanın ədalət səngərində
əldə silah
şəhid olmağım var, -
Məni qınamasınlar
gəncliyinə qıymayanlar.

Gecələr xəyalımda...
Bütün
azadlığı ayağına daş olanlar,
gözünü həsrət yorub,
dözümü həsrət yorub,
qəmə sirdaş olanlar
gəlib ayın arxayın
uyuyar xəyalımda,
dincələr xəyalımda.
Yaman cəsür oluram,
yaman dönməz oluram
gecələr xəyalımda.

1978

* * *

Dünyaya hamı kimi gəldi,
Dünyadan özü kimi getdi.

Kiməsə vermişdi qəlbini, nahaq,
Hər anı, saati, hər günü - nahaq.
Kimsəyə açmadı dərini nahaq,
Tənha duyğulara qapandı, getdi.

İçində dəfn oldu sevinci, qəmi,
Susdu hər birinə - nə səs, nə səmir.
Susdu həmirində, dindi qələmi,
Tanrıdan gələne tapındı, getdi.

Ağrılı-acılı bur bəxt yaşadı,
Doğmaca yurdunda qürbət yaşadı.
Görən-bilən dedi: -«Bivaxt yaşadı»,
Bilmədi bəs vaxtı haçandı, getdi.

Səssiz bir fəryadın əzabıydı o,
Yeniydi, köhnəydi, - təzad idi o.
Boyaboy titrəyiş, əsəb idi o,
Ruhundan, canından uçundu getdi.

Bir deyən olmadı: - Dərdin, acın nə?
Toxundan ölürsən, yoxsa acından?
İlahi, bəs kimin, nəyin ucundan
Verdiyin ömürdən daşındı, getdi?

2007

YALANMIŞ

Mənim daha bir işim yox Dünyada,
Çıxım gedim, arzularım talanmış.
Duyğularım bu gedişi duymada,
Bu dünyayla haqq-sayım yalanmış.

Yenə elə bazar - həməən, beh - həməən,
Həmənkidir kədər elə, qəm elə.
Yenə mənəm əvvəlki tək təklənən, -
Öz-özümün təkrarıyam mən elə.

Az qalmışdı səadətə inanım,
Fələk vurdu, bu inamdan yıxıldım.
Bəxt adında bir qələtə inamım
Axırı ki, dözəmmədi, yox oldu.

Dördgöz idi ümidlərim nədənsə,
Tora düşən bəxtə-günə yanmadım.
Özüm oldum öz əlimdən gedən də,
Buydu elə fərasətim, anlağım.

Öz-özmü haqlayıram axır ki,
Yavaş-yavaş ağılım gəlir başıma.
Abır-həya saxlayıram, axır ki,
Nə gəlirsə, oğrun gəlir başıma.

İndi daha yayın, qışın fərqi nə?
Daha mənə isti-soyuq - yox kimi.
Sayılmışam hər saata, hər günə,
Qalan ömrün yası-toyu - yox kimi.

Mənim daha bir işim yox Dünyada,
Çıxım gedim, arzularım talanmış.
Duyğularım bu gedişi duymada,
Bu dünyayla haqq-sayım yalanmış.

2006

BİR ARZUNUN KƏMƏNDİYƏM

Bir arzunun kəməndiyəm, -
Qayalara atılmışam;
Quzeylərdə azıb qışım,
Güneylərdə itib izim.
Arayıram dizin-dizin: -
Harda bitib gülüm mənim?

Bir şirincə gümandayam.
Ağarası saçım - öndə,
Səfərdəyəm, köçüm - öndə.
Nə olsun ki, ağrılıdır,
İşıqlıdır, uğurludur
Ayım mənim, ilim mənim.

Mən göyəmsə, həmin göyəm,
Mən Yerəmsə, həmin Yerəm -
Bölüm - bölüm, tirə - tirə...
Yüzlərdən, minillərdən,
Dözümlərdən, sinirlərdən
Keçiribdir elim məni.

1986

QARI

Odur, gəlir asta- asta bir qarı;
Ötən illər addımını gəmirib.
Arxasınca zorla çəkib aparır
Bir ömürün sevincini, qəmini.

Təngişdikcə, darıxdıqca nəfəsi
Xəstəliyi, nasazlığı qarğıyır.
Hələ dünən deyib-gülən həvəsi
Bu gün çöküb iliyində ağrıyır.

Öləziyir yoxsa ömür çeşməsi,
Gecə çökür gözlərinə sərəsər.
Dünənindən bugününe keçməsi -
Sərhədləri adlamağa bərabər.

Səbiridir, təmkinidir obanın,
Bir nəsilin əvvəlidir gəncliyi.
Bu gün iftar namazına yubanıb;
Ən balaca nəvəsindən inciyib.

Yola getmir qaş-gözüylə qızların,
Oğlanların saçlarına darılır.
Hamı üçün o utanıb-qızarır,
Hamı üçün - keçmişinə sarılı.

1984

CÜMƏ AXŞAMI ÜÇÜN ELEGİYA

Bu gün cümə axşamı, -
Bu gün dördüncü gündür.
Kiminsə taleyində
qara yazılan gündür,
dərdə yozulan gündür.
Bugünün günahı nə -
vaydan keçir,
ahdan keçir.
Bir ağırlı
vaxtdan keçir.
Öz qışından
keçib gedir
dördüncü gün.
Göz yaşından
keçib gedir
dördüncü gün.
Bugünün günahı nə?
Fəryadı nə, ahı nə?

2005

ÖTƏN GÜNLƏR

Örpəyinin ucunu
Əlilə ağzına yaşmaqlayıb,
«Üzüm ayağının altına,
ay sədr», - dedi
Nazənin bacı,
«Bizim balaca
nasazlayıb bir balaca.
Onu doxtura aparacam,
«İcazə ver, işə çıxmayım».
«Bir balacanın
zərəri yox,
Nazənin.
Qoy canı indidən bərkisin.
Sən işdən qalma»,
dedi sədr.
Və çıxıb getdi.
Uşağın bir balaca
nasazlığı
böyüdü-böyüdü
və
apardı körpəni.
O gündən sədr
hara gedirdisə,
ayağı altında
Nazəninin üzünü görürdü.

2003

OLMADI

Ömür keçdi dan yerinə yürüşdə,
Mən yoruldu bir zülmətlə vuruşda.
Görən elə işlərimi soruşdu, -
Bir halımı soruşanı olmadı.

Göz açınca yarıladi yaş məni.
Ümidlərdən araladı yaş məni.
Hara döndüm, qaraladı daş məni. -
Qayıtmağa yarı canım olmadı.

Arzuları yarıtmağa vaxt hanı, -
Aylar, illər - qayğılarla noxtalı.
Qayna, çalxan bunnan belə, -
baxt hanı?!

Bir yaxşıma danışanı olmadı.

Kölgəsində çox ümidlər göyərən
Taleləri tarazladı dəyərə.
Min ağızdan bircə avaz gəyirən
Beyinlərə daraşanı olmadı.

Yığdı- tökdü bu harını, hərisi;
Qara pula dəyməzdi heç birisi.
Tamah vurdu, cavanlaşdı qarısı, -
Bəxt işiydi, qarışanı olmadı.

Dağ ünvanlı keçəl təpə, qart qaya
Nəyi vardı, qoyardı da ortaya?!

Üzündəki o təbəssüm örtüyə
Mənim kimi alışanı olmadı.

Küyə düşüb bir ümitsiz hənirdən,

Çiçək gördüm, tutub qalxır çamırdan.
Mən nə gördüm bu sadələvh ömürdən?!
Təsəlliyyəün çalışanı olmadı.

1987

YƏQİN

Mən köhnə dünyadan daşıb gəlmişəm,
Əsrin çəpərini aşıb gəlmişəm.
Deyən zamanları çaşıb gəlmişəm,
Bu gəliş dünyanı dar etmƏz yƏqin.

Çəkərlər mƏni dƏ bƏrkƏ haçansa,
Yoxumdan var oldum bƏlkƏ haçansa.
Bu «Vətən» deyilən ölkƏ haçansa
MƏni dƏ görməyƏ ar etmƏz yƏqin.

Əvvəlim yox olub, sonum görünmƏz,
Əvvəldən - sonuca yolum görünmƏz.
Uçum, zirvələrə qonum, görünmƏz,
Bu uçuş gözləri kor etmƏz yƏqin.

Elə tƏrs gətirir, bƏxt dƏ püşk imiş,
Kimin xeyrinədir? - Vaxt da püşk imiş.
Dünyanın seçimi saxta püşk imiş,
Başımız çox çəkib, kar etmƏz yƏqin.

Yuxular görmüşük qu balıncında,
Bizi yatırdırlar su balıncında.
Vallah, xeyri yoxdu bu balıncın da,
Yatsaq, sirmimizi car etmƏz yƏqin.

2005

SÖZ VƏ MƏN

Özümü sınaqdan keçirim, dedim,
Bir daha özümdən uzağa qaçım.
Çırpım, silkələyim içimi, dedim,
Varsa,
günahımı yumağa qaçım.

Bir şülək gün olum, bir əlçim bulud,
Çıxarım bu qəlbi yuyum, qurudum.
Ümidim pak olsun, məqsədım ulu,
Yetər ki, haqq-nahaq sözdən yoruldu.

Ağlım kimdən gələn himi qarğıdı?
Mənə kələk gələn kim oldu yenə?
Sözüm birin asdı, birin qarğıdı,
Əzrayıl işini «tapşırıdı» mənə.

Əllərim də sözə baxmadı daha, -
Vurub qaytarmadı ağrıdan sözü.
İlişib dişimdə qalmadı nahaq,
Dilim pörşələdi ağızımda sözü.

Eh, bir vaxt sözün də hökmü var idi,
Bazar açmırdı ki, sirr açırdı söz.
Sözün meydanına dünya dar idi,
Bağlı qapılara bir açardı söz.

Söz vardı - əskərdi, sərkərdə idi,
Qalaydı, sərhəddi, oda idi söz.
Söz cəbhədə idi, səngərdə idi,
Sözdən qaçanları budayırdı söz.

Söz paslana bilməz qılinc tək qında,

Sözün tiyəsi də, qını da candır.
Sözün kəsəri var igid qanında,
Söz dil bağlayandı, söz dil açandı.

Mənə nə düşübdü - söz satım axı,-
Sözü xırd edim bez bazarında?!
Bir vaxt andım vardı mənim -
«Söz haqqı!»
Üzüm qızarddı söz qızarılanda.

Yerinə düşmədi bir sözüm deyə,
Allaha çatınca söz məni vurdu.
Qaçdı bir ağızdan sirr sözüm deyə,
Zərbəsi hərlənib düz məni vurdu.

Özümü sınaqdan keçirim bəlkə,
Daha sözdən-sovdan uzağa qaçım.
Çırpım, silkələyim içimi, bəlkə,
Varsa,
günahımı yumağa qaçım.

2006

FƏLƏYİN ÇƏRXİ

Ürəyimin içində
Əriyirəm yağ kimi.
Ömrümün budağından
Düşürəm yarpaq kimi.
Çəkilir ürəyimə
Çalın-çarpaz dağ kimi
Dünyanın ağırları.
Gerçəkləşir ölümün
Ömrümlə gizlənpaçı.
Dünən arxa sandığım
Bu gün kölgəmdən qaçır.
Damdabaca yuxular
Qarşımda cənnət açır.
Dayanıb qapıdaca
Cəhənnəm oğruları.

Öyrəşmişik itkiyə,
Öyrəşmişik oğruya.
Dərdimiz, möhnətimiz
İçimizi doğrayır.
Qəddimdə, qamətimdə
Bir ağırlıq - gəzirəm.
Bu sirlər diyarında
Mən oğurluq gəzirəm.
İradəmin tiyəsi

Korlaşır gündən-günə
Qəlbim körüyə bənzər, -
Boşalır gündən-günə.

Daha açə bilmirəm
Bağladığım qapını,

Ümidin son anına
Saxladığım qapını.
Taleyin sərt üzü də
Məni incitmir daha.
Əkdiyim, gözlədiyim
Ümidlər bitmir daha.

Yaxam əlində qalıb
Hisslərin, gümanların.
Dibinə daş atmışam
Qəlbimə damanların.
Daha nə qəm, nə sevinc
Yaxın buraxmır məni.
İstəyirəm dadına
Baxım, buraxmır məni.
Seldi, sudu insanlar, -
Axın buraxmır məni.
Qoşulub da getməyə
Haqqım buraxmır məni.
Ey fələk, mənlik deyil,
Çərxin buraxmır məni.

2005

GÜNAH YANILSIN

Bu böyük şəhərdə, qədim şəhərdə,
Şöhrətim şəhərdə, adım şəhərdə
Qalmadı elə bir adam şəhərdə
Səni soruşmasın, səni anmasın.

Sənliyəm, sənsizəm, fərqi nə imiş?!
Bu sorğu-sualın dərdi nə imiş?
Yeni ayrılığın şərti nə imiş,
Kimsə soruşmasın, kimsə anmasın?

Ayrılan biziksə, qəribə nə var,
Heyrətə, qeybətə, tərifə nə var,
Elə «heyif» deyir, hərifə nə var,
Nə var, ayrılıqdan nəsə qanmasın?

Bütün birliklərin sonu - ayrılıq,
Birliyin özü də - donuq ayrılıq.
Çıxırıq - yollara qonur ayrılıq,
Ayrılıq gözündən baxır hamısı.

Özümüz istiyik, od-ocaq - nahaq,
Doğulduq, böyüdük, oyuncaq - nahaq.
Yaşadıq, yaratdıq doyunca - nahaq,
Sonda bir daş qaldı bizdən,- tanınsın.

Ayrılıq deyilmi bu axır, bu son?!
Ömür - bir ayrılıq yumağı. Olsun!
Siz də yazırsınız, günaha yazın,
Bizsə yanılmayaq,
günah yanılısın.

2008

XƏBƏRSİZ

Bir əcəb oyuna qarışdı başım,
Hayına-küyünə qarışdı başım.
Gah toya-düyünə qarışdı başım,
Ömür keçib getdi məndən xəbərsiz.

Ağıllı oturub, ağılsız durdum,
Tərifsiz, töhfəsiz, nağılsız durdum.
Uşaq da aldatdı, qoğalsız durdum,
Qaldım qəlbimdəki qəmdən xəbərsiz.

Necə yola verdim bu ev dünyanı,-
Canım əllərində girov dünyanı.
Saçımda gənclikdən qırov dünyanı
Yaşadım cəsəddən, candan xəbərsiz.

Əməlim ardınca düşüb yürüdüm,
Bərkində-boşunda bişib yürüdüm.
Gördüm ən sonuncu işi, yürüdüm,
Durmuşam sonuncu andan xəbərsiz.

2008

* * *

Özüm yadımdan çıxmışam,
Özümü xatırladın mənə.
Harda eşitmişəm görən,-
Tanış gəlir adım mənə.

Yaddaşdan kömək istəyir,
Uşağa dönmək istəyir.
«Bu sənsən»? demək istəyir
Hər görəndə adam mənə.

Yadam tənəmə, sərkimə,
Yadam nazıma, ərkimə.
Doğma olsam da hər kimə,
Mən özgəyəm, yadam mənə.

2008

* * *

Axıb gedir, söz yağ olub,
Vərəq üzümə ağ olub.
Hər söz üstə yarpaq olub
Əsməyim çətin olacaq.

Dəli cinlə, dəli başla
Çarpışırım kələbaşla.
Çiynim üstə belə başla
Gəzməyim çətin olacaq.

Hara üz tutum, bəs hara?
Duyğularım düşüb tora.
İnnən belə əzablara
Dözməyim çətin olacaq.

2008

* * *

Dərdin qara yaylığını
Aç başından, qara baxtım.
Dünyanı təptəzə gördüm,
Məzə gördüm hara baxdım.

Varağını bük bu qəmin,
Gəl eyləmə yük bu qəmi.
Nə bazara çək bu qəmi,
Nə çəkiddə ara baxtı.

Yox boyunda kölgə bu gün,
İtib ölçü, ülgü bu gün.
Bircə dərdin, bil ki, bu gün
Varsa, o da Qarabağdı.

2008

* * *

Bəs kimə üz tutum, danışım kimlə?
Qoyum təkliyimi yanaşı kimlə?
Gör mənim fikrimə daraşıb kimlər,
Gör nələr fikrimdə bazar açıbdır!-

Kədər, qəm bahası,
Sevinc ucuzu,
Arzu, ümid yoxu,
Inam qəhəti,
Şər, böhtan savaşı,
Hədə qoçusu,
Biganəlik seli,
Qanan qəhəti...

Gəl daşa dönməsin sifət,
birdisə,
Ürək xəmirdisə, insaf
pirdisə.

Gör mənim fikrimə,
Mənim fikrimə...

2008

YETƏR

Sıxıb bu zəhəri dişimdən çəkim,
Bu səbrin üstündə əsdiyim yetər.
Bu dərdi, xiffəti içimdən çəkim,
Kölgəmi bu cəbrə əkdiyim yetər.

Görürəm, yetən üz çevirib gedir,
Dərd satıb, dərd almaq daha dəb deyil.
Deyən bu alverin dövrü gedib,
İmdada yetişmək dava, həb deyil.

Demə ürək vermək, demə can qoymaq
Qayğıya, istəyə səbəb deyilmiş.
Belə həyalı da gəzib dolanma,
Həya da, abır da ədəb deyilmiş.

2008

* * *

Yaşımın qırxında batdım,
Əllisində çıxdım üzə.
Altmış kəsib atdım,
Yetmiş özü gəldi bizə.

Az qalıb, çataçatdadı,
Altmış yeddini addadı.
Zaman bir quş qanadlıdı,
Göylə süzüb gəldi bizə.

İncitdimi, incidimi?
Sevindirir indi kimi?
İlləri bir inci kimi
Sapa düzüb, gəldi bizə.

2007

* * *

Açıldı bəxtin qapısı,
Cici-bacı kalan oldu.
Dedik-güldük, dağılışdıq,
Mənə təklik qalan oldu.

Töhmət - üzümdə tamaşa,
Mən olmuşdum az danışan.
Ürək açdım dost-tanişa,
Arzularım talan oldu.

Ölçdüm, əynimə dar gəldim,
Dərd-sərimə qübar gəldim.
Ağız açmağa ar gəldim,
Ümidlərim yalan oldu.

2008

HƏYAT EŞQİ

Bənövşə duruşu olacaq boyum,
Səhərin şəhini içəcəyəm mən.
Yaşayıb dünyanın baharı boyu,
Bir yarpız ətrinə çökəcəyəm mən.
Hardasa, hardasa bir quru çöpüm
Bir çınqı olacaq təzə ocağa.
Yaşamaq,
yaşamaq istəyim ilə
Bir bulaq gözünü oyadacağam;
A dünya, mən sənə qayıdacağam!

Səndə nə görmüşəm -
hesabdan deyil,
Səndə nə çəkmişəm -
hesabdan deyil.
Gördüyüm, çəkdiyim əzabdan deyil.
«Toy-bayram» dözümlü işiğim, odum,
Bir udum suyunu, havanı udub,
Kəpənək ömrümü ayıldacağam,
A dünya, mən sənə qayıdacağam!

1982

ÖZÜM BİLƏRƏM

Almışam əlimə
daş mənimdisə,
Qoy vurum başıma,
baş mənimdisə.
Ömür mənimdisə,
yaş mənimdisə,
Nəyə qurban gedər,
özüm bilərəm.

Başından havası
ötməyə, ötə,
Yaşar, diriliyi
ölümdən betər.
Bir arzu yolunda
ya ölüb itər,
Ya murada yetər,
özüm bilərəm.

2007

* * *

Fikrimin dibinə daş atdım axır.
Axır arzularım talana düşdü.
Ölmədim, ölümü yaşatdım axır,
Çətin nəyim vardı, yoluna düşdü.

Fikrimin dibində nəyim vardı ki?!
Sonuncu sözü də qazıb çıxartdım.
O son ayazdakı, o son qardakı
Titrəyən, üşüyən yazı çıxartdım.

Sazağını udmuş yaz idi deyə,
Yaşıl vədələrə naz idi deyə,
Bir bənövşə gözlü qız idi deyə
Gördüyü yuxunu yozub çıxartdım.

Fikrimin dibinə enən o qızın,
Elə göz önündə sönən o qızın,
İndi xatirəyə dönən o qızın
Adını ömrümə yazıb çıxartdım.

2007

* * *

Gör nə qeribə işdi ha,
Yaşa bir bax, yetmişdi ha,
Lap ürəyim getmişdi ha,
Nə yaxşı tutub saxladım.

Ömür deyildi, yarışdı,
Gah savaşıdı, gah barışdı,
Söz-söz dilimə daraşdı,
Acısın udub saxladım.

Gen olsa da, dar olsa da,
Dünya mənə kar olsa da,
Saçlarımda qar olsa da,
Qəlbimdə odu saxladım.

2007

* * *

Ürəyimdə qəm yükü var,
Yazammır qələm, yükü var.
Ömrümün hələm yükü var
Kürəyində daşımağa.

Saat da yükün daşıyır,
Sabaha bugün daşıyır.
Hərə öz ömrün daşıyır,
Macal yoxdu yaşamağa.

2007

QƏLBİMƏ

Göy zülməti, yer işığı,
Var hüsnünün yaraşığı.
Qaranlıqda bir işığın
Ucu yol tapdı qəlbimə.

Məsumdu, quzu deyildi,
Sirr idi, özü deyildi.
Dünyanın gözü deyildi,
Necə yol tapdı qəlbimə?

Dostdu, düşməndi, bilmədim,
Bəxtə düşəndi, bilmədim.
Niyə peşmandı, bilmədim,
Becə yol tapdı qəlbimə.

Ömrün qışı, yazı vardı,
Alnımda nəhs yazı vardı.
Onunçun beş arzum vardı,
Üçü yol tapdı qəlbimə.

Eh, Allahdan olan kimi,
Uddum şirin yalan kimi.
«Anam» dedi balam kimi,
Bacı yol tapdı qəlbimə.

Di gəl, qədri bilinmədi,
Güldü, ətri bilinmədi.
Nədən ötrü bilinmədi
Acı yol tapdı qəlbimə.

2007

ZƏRBƏSİ

Nə düşünür, nə deyirsə, qoy görək,
Məni xəta hərləyirsə, qoy görək.
Fələk günah ələyirsə, qoy görək,
Kimdən keçər, kimi tutar zərbəsi.

Çələk-vələk özü düşüb tələyə,
Biri üçün yüzü düşüb tələyə.
Qurda görə quzu düşüb tələyə,
Yüzdən ötüb mini tutar zərbəsi.

Küsüb, mənə ümidlərim əl açmır,
Dilə tutmaq barışığa əlacmı?
İçərimdə səksəkəmi, təlaşmı? -
Sussam belə, dinib tutar zərbəsi.

Əcinnələr mazaqlaşar, inşallah,
Cinlə şeytan qucaqlaşar, inşallah.
Xəta bizdən uzaqlaşar, inşallah,
İnşallah ki, cini tutar zərbəsi.

2008

ÖMRÜM

Bir vaxtın, möhlətin qan damarıydı,
Dörd yanı çəməndi, qantəpər idi.
O zaman ömür tər, can da tər idi,
Cilovu əlimdə, xam atdı ömrüm.

Haraydı, həşirdi, şərđi, qovğaydı,
Yediyi göyqutab, bir də dovğaydı.
Elə qaçaqaçda, qovhaqovdaydı
Həm piyada ömrüm, həm atlı ömrüm.

Fikri küləliyə bir üsyan idi,
Dostları dost deyil, gicitkan idi,
Tez oyanan idi, gec yatan idi
Bütün yuxuları qanadlı ömrüm.

Bir əldə min qarpız tutan deyildi,
Sərtdi, mülayimdi, tufan deyildi.
Dörd yanın dalayan, qapan deyildi
Arzusu yolunda inadlı ömrüm.

Quru səhralara axan çay imiş,
Yaman çəkingənmiş, yaman zay imiş.
Kimə oxşamışdı, kimə tay imiş
Mən ünvanlı ömrüm, mən adlı ömrüm?

Yordu ötən əsri, bu əsrə gəldi,
Nə fərqi, ya sağlam, ya xəstə gəldi.
Özüylə nə qoşun, nə dəstə gəldi,
Tək gəldi, təkliyə can atdı ömrüm.

Tanrı hüzurundan gəlmişdi o da,
Yerdə zühurundan gəlmişdi o da.

Adəm qüsurundan gəlmişdi o da,
Boğazıma keçən kəmənddi ömrüm.

2008

* * *

Görürsən bir qarayaxa
Adına böhtan yazır.
Yanından ötmək olmur,
Adama böhtan yazır.

Tərgidəmmir verdişi,
Mərəkədir hər işi.
Anası qadın kişi
Qadına böhtan yazır.

Böhtan yazan qadına
Qızına, arvadına,
Özünün əcdadına,
Zatına böhtan yazır.

2008

BİLMƏDİM

Başıma düşəsi daş idi, uddum,
Gözümdən çıxası yaş idi, uddum.
Çoxuna vecsizdi, boş idi, uddum,
Sözümü vaxtında deyə bilmədim.

Ürəyi sözlüydü, deyimli idi,
Bənövşə duruşlu, geyimli idi.
Elə mən tərəfə meyilli idi,
Di gəl, tərəzini əyə bilmədim.

Tutdu dörd yanımı qala eyelədi,
Ruzuydu, gör nə cah-cəlal eyelədi.
Kimə genəşdimsə, halal eyelədi,
Özümə qıymadım, yeyə bilmədim.

Gülürdü, şöhrətdi, şan idi baxtım,
Vaxtımın ən sütül anıydı baxtım.
Əynimə dar gələn don idi baxtım,
Sığışa bilmədim, geyə bilmədim.

Ömrün bulaq başı bir ayrı yerdə,
Baxışı gözümdən busələr dərdi.
Çıxarıb cibindən üzük də verdi,
Toxuna bilmədim, dəyə bilmədim.

Arıdıb, uğurlu vaxtı tapardı,
İstəsəydi, tacı, taxtı tapardı.
Sərvətə-şöhrətə haqqı da vardı,
Bu baxtı, taleyi öyə bilmədim.

Bəlkə də beləymiş zamanın hökmü,
Birinə ağ günü birinə yükdü.

Axı hər yetənin başından tökmür,
Günah fələyindi, yuya bilmədim.

2007

* * *

Ömrün yarısında azdım
Mənə elə bu da azdı.
Ağrı arzudu, murazdı,
Allah, bəxtin ağrını ver.

Bir uğur keçmir dişinə,
Çürüyüb gedir işinə.
Buludunnan, Günəşinnən
Qismətimə yağanı ver.

Ömür hara, ürək hara?!
Duyğular - üzü bahara.
Bunnan belə nə ağ-qara -
Qoltuğundan çıxanı ver.

2007

* * *

Heç nə dadmır, zamanın da
Çəkilibdi dadı-tamı.
Elə yırtıq tavanından
Ömrümün günləri damır.

Düşür yağış damlası tək,
Yaş - başımın çalması tək
Nyutonun alması tək.
Ömür məni dahi sanır.

Möhtac deyil tumarıma,
Qoyulmuşam qumarına.
Nə qəm, gün-gün damarıma
Damcılayır ömür qanım!

2007

BU ÖMRÜ

Bu dərdi ki bölüşməyə adam yox,
Bu əzabın mən olmuşam həmdəmi.
Heç bilmirəm bir addım da atım, yox -
Bu addımın ixtiyarı məndəmi?

Səbəb gəzdim qəlbimdəki boşluğa,
Güman məni qovub saldı daşlığa.
Üz çevirib başlayanda qaçmağa
Yadına da düşmədim bir bəndənin.

Gətirməzlik çəngəlində puç oldum,
Ömür keçdi, zaman bitdi, heç oldu.
Əl çörəyə yetişəndə gec oldu,
Neylədimse, çıxdı təzə əngəli.

Başım üstə şeytan əli var imiş,
Görəcəyim günlər hələ var imiş.
Hər zirvədə sərhəd, qala var imiş,
Hər döngədə mərdiməzar səngəri.

Sahilləri qovuşmadı bu ömrün,
O tay-bu tay həsrətində - su ömrü.
Firuzəyəm, ömrüm elə - qu ömrü,
Səsim də qu nəğməsinə tən gəlir.

2007

YANLIŞDI

Yanlışdı bu savaşın
Ağ bayrağı, yanlışdı.
Öldürülmüş əsgərin
Sağ bayrağı yanlışdı.

Bu savaşa, barışa
Qəlb yandı, göz alışdı.
Bu barışın əlində
Ağ bayraqlar yanlışdı.

Yağmalanmış bir elin
Yeri, yurdu - göz dağı.
Bu yanğıya dözüm yox,
Yanlışdı ağ bayrağı.

Yanlışdı bu bayrağın
Ağ rənginə tapınmaq.
Saqınmaq - bu ümiddən,
Bu inamdan - saqınmaq!..

Ağ bayrağın altında
Toy-büsat da yanlışdı.
O ölüm də yanlışdı,
Bu həyat da yanlışdı.

2007

TÜKƏNDİ

Mən ölümə inanmıram

Üzlər - cırmaq-cırmaq, qan gözləməyin,
Gəzin bu maraقدan gen, gözləməyin.
Sovrulmuş sünbüldən dən gözləməyin,
Daha bu ruzinin dəni tükəndi.

Zəmidir, biçilir - ömür deməyin,
Sozalır bu çıraқ, sönür deməyin.
Çıxa can ağızdan, ölür deməyin,
Deyin ki, bir dünya qəmi tükəndi.

Bir saydan, sıradan hoppanıb uçdu,
Küçədən, bacadan toplanıb uçdu,
Uçdu, bir itiyin tapanı, uçdu,
Ölmədi, itmədi, canı tükəndi.

Kiməsə haqq idi, kiməsə nahaqq,
Bir ömür sapsa da, qırıldı daha.
Ona can bahaydı, ömür də baha,
Şam idi, eləcə yanıb tükəndi.

Bu nöqtə bu ömrə düşdü sirr kimi,
Verdi son nəfəsi, çökdü Yer kimi,
Vaxt öz kəməndinə saldı gör kimi,
Gör kimdə sonuncu anı tükəndi.

Bir dünya duyğuydu, qəm aldı getdi,
İstəkdən, arzudan dəm aldı getdi.
Tanrı həm vermişdi, həm aldı getdi,
Ruhdu, bu Dünyalıq donu tükəndi.

2006

* * *

Səsim çatmadı sevgimə,
Ürəyimdən durub getdi.
Ayrılıqdan məktub yazdım,
Yazdığımı cırıb getdi.

Nə bir dandı gördüyünü,
Nə bir atdı örtüyünü,
Tikdiyini, hördüyünü
Əlilə uçurub getdi.

Nadinçdi, dinc gəlməmişdi,
Gəlmişdi, gec gəlməmişdi,
Eli bil heç gəlməmişdi,
Ürəyimi qırıb getdi.

2007

BU QIZ

Dağdan çıxır, düzdən çıxır,
Bir işıqlı sözdən çıxır.
Kül altında közdən çıxır,
Vallah, deyən oddu bu qız.

Əyrini düzə vurmadı,
Hər sözü sözə vurmadı.
Çox şeyi üzə vurmadı,
Gör nələri uddu bu qız.

Çoxdan çəkdi, azdan çəkdi,
Hər ağızdan, gözdən çəkdi.
Nə çəkdisə, sözdən çəkdi,
Yenə sözü tutdu bu qız.

2007

ÖMRÜN BU VAXTI

Başımı dürtəsi yerimmi vardır,
Əlimdən tutası şerimmi vardır,
Gözü yolda qalan elimmi vardır,-
Hara gedəsiyəm ömrün bu vaxtı?

Belə tənhalığa meylim tükənmir,
Zaman təkbaşına, neynim, tükənmir.
Axır boş-boşuna günüm, tükənmir,
Kiminlə paylaşım, bölüm bu vaxtı?

Bir yol gəlişimə ac olmur qapım,
Gedirəm, qolumdan asılmır qapım.
Döyürəm, üzümə açılmır qapım,
Yıxılım beləcə ölüm bu vaxtı?

Gələn biz, gedən biz, qalan dünyadı,
Oğruya, quldura halal dünyadı.
Hamı bir-birini yolan dünyadı,
Kimdən umub-küsüm ilin bu vaxtı?

2008

* * *

Başı-beyni boş kişi,
Robotluğun mübarək.
Dövrün keşməkeşində
Babatlığın mübarək.

Baxtın qulağını bur,
Əsrin qulluğunda dur,
Yan-yөрəni dağıt, qur,
Abadlığın mübarək.

Kim canına qəsd edər?!
Geri qalma dəstədən.
Dərddən, qəmdən, qüssədən
Azadlığın mübarək.

2007

SƏDDAM İLGƏYİ

Boynumda Səddam ilgəyi,
Qorxu məndən gəndə durub.
Kəmənd tək atam ilgəyi,
Haqsızlıqla cəngə girib.

Bir nəfsin boynu dolaşa,
Bir dərдин belinə keçə.
Ya ümid düşə təlaşa,
Ya səhvin əlinə keçəm.

Gah haqq olam, gah da nahaqq,
Təşviş gözümdən boylana.
Sığınmayam səbrə daha,
Düşdüyüm günə quylanam.

Boyumda Səddam qüruru,
Boynumda Səddam ilgəyi,
Səhvlərimə divan qurub,
Heyrət olam bir ölkəyə.

2007

DAHA NƏ GÖZLƏMƏK...

Daha nə gözləmək, daha nə ummaq?!
Nə qalıb mənimlə söz arasında?
Əcəl də yerini gizlətmir daha,
Durmuşam qaş ilə göz arasında.

Məndən istək uman, sevgi uman yox,
Əcəlsiz macala daha güman yox.
Haqda, ədalətdə indi iman yox,
Qalmışam astarla üz arasında.

Nə tutub durmuşam matah dünyanı,
Ölüm, ver əlini, ataq dünyanı.
Bəlkə biz də qırıb-çataq dünyanı,
Boylanaq od ilə köz arasından.

Fürsətə can atır yerindən duran,
Şərindən yığılıb, xeyrindən duran.
Şeytana diz çöküb, pirindən duran
Yortur tamahıyla öz arasında.

Ağlına beş qəpik verən yox daha,
Meyvəsi yetişib, dərən yox daha.
Gərək qılıqlayam, çarəm yox daha
Zamanı qış ilə yaz arasında.

Bir qəmə sığınıb, sevincə güləm,
Boynumu vurası qılınca güləm.
Vallahı, yığılıb ölüncə güləm,
Güləm, lap o beş arşın bez arasında.

2005

AY ARXALI ADAMLAR

Böyüklükdə kiçiyiniz yox sizin,
Qazancdasız, itiyiniz yox sizin.
Yolunuzda kötüyünüz yox sizin,
Bəxtəvərsiz, ay arxalı adamlar.

Çalırınsız, çapırınsız, gören yox,
Nəfsinizə çəpər-filan hörən yox.
Haqq naminə sizi yuyub-sərən yox,
Mötəbərsiz, ay arxalı adamlar.

Yollarınız - göz üstündə əl olub,
Unutduzmu, sizə dayaq el olub?
Ötmək olmur yanınızdan yel olub,
Birtəhərsiz, ay arxalı adamlar.

Pay-pürüşlü ömür sizin, yol sizin,
«Gəlhagəl»də dərya sizin, sel sizin.
Keyfinizin quşu qonan yer sizin,
Yerbəyersiz, ay arxalı adamlar.

Səxavətdə yumruqsunuz, bərksiniz,
İnsan olub, insanlığa səddsiniz.
Sərhəd bilmir aşıb-daşan həddiniz,
Səfərbərsiz, ay arxalı adamlar.

Yolunuzda kötüyünüz yox sizin,
Bəxtəvərsiz, ay arxalı adamlar.

2005

* * *

Bu çinar elə ağlayır,

Gözünün yaşı çağlayır.
Kimin yasını saxlayır -
Məndən başqa öləni yox.

Köksündə - balta yarası,
Axır gözünün qarası.
Yoxmu bu dərдин çarəsi?
Bəs niyə dərđ böləni yox?!

Baş daşdı məndən ötrü,
Özü boynuna götürüb.
Kimi bastırıb oturub? -
Bir anlayıb biləni yox.

2004

QISMƏT

11-i fevralda mənə gələn

xəbərə

Bir az ehmallı ol, bir az asta ol,
Dünya hərzələrdən bezən dünyadı.
Fərqi yox, ya murad, ya yol üstə ol,
Öndə yürüyəni əzən dünyadı.

Çaşıb ağ gününə xına qoyarsan,
Gözünü güldürüb çıxarsan çaşıb.
Sazaq duyğuları günə qoyarsan,
Yolunda sədləri yıxarsan çaşıb.

Yandırır-yaxarsan yalanı, düzü,
Səs-səda dağ çəkər sinənə, çarpaz.
Quruca adımız pörşələr bizi,
Dərdimiz-qəmimiz kimsəyə çatmaz.

Ağartma, duyğular - başında duman,
Səsini-ününü içində boğ gəz.
Hamıyla, hər kəslə miyanə dolan.
Sevinc süfrəsindən uzaq ol, tox gəz.

Uğur bəxtəbəxti, ad bəxtəbəxti,
Tanrı sevgisi də sənə yad deyil.
Var, get, qismətine çat, bu da bəxtin,
Qismətə varmaq ki, qəbahət deyil.

2007

SİZİ ALDADIRLAR

Sönüb oturmuşam, -
içimdə bir
şam qaranlığı.
Ətrafım zil işıq,
həyatım -
axşam qaranlığı.
Dörd tərəfdən
nəğmələr yağır
qulaqlarıma,
beynim səslərə
ütülü.
Başım üstə -
Ay həsrəti.
Günəş
vurğun istisiylə
gözlərimə
örtülür.
Düz dünya
nəmişlik qoxuyur,
hara dönürsən,
sirr,
sirr,
sirr...
İnsanlar
hara tələsir?

Ömürlər
nəyə tələsir?
Nəfəslər
qamışlıq qoxuyur.
İndicə
bir sirr

bağıracam -
Ehey,
Sizi aldadırlar!
Qulağınızın
dibi -
zurna çığırtısı:
Ehey,
sizi aldadırlar!
Sizə doğru
qaçır
sonuncu
durna çığırtısı -
Ehey, sizi aldadırlar.

2006

* * *

Təbiət canını
dişinə tutmuşdu;
Yerdə - quşların
ölümü.
Göylərsə qanadı
qırılmış kimi
gildir-gildir
yaş axıdırdı bu ölümə.
Quşlar xəstəliklərini də
götürüb
ölkə-ölkə
gəzirdi.
Həkimlə tapılmırdı.

2006

KİM TANIYAR ONLARI

Pis əməllərə yol açan
pis adamlardır.

Mən onların sifətini görmüşəm,
Sevgisini, nifrətini görmüşəm,
Lap köçünü-külfətini görmüşəm.
Mənim qədər kim tanıyar onları?!

Mənim qədər kim tanıyar, kim yanar?
Varlığında bir ömürlük kin yanar.
Ocaq yanar, bucaq yanar, tin yanar,
Mənim qədər kim tanıyar onları?!

Dirigözlü qurğudular, qurtdular,
Doymadılar, yeri, göyü uddular.
Çoxaldılar, düz dünyanı tutdular,
Mənim qədər kim tanıyar onları?!

Mən onların hər üzünü görmüşəm,
İblislikdə şər üzünü görmüşəm.
Nadanlıqda xər üzünü görmüşəm,
Mənim qədər kim tanıyar onları?!

Vallah, billah, yalan deyə bilmirəm,
Yaxşılara yaman deyə bilmirəm.
Pis adama «adam» deyə bilmirəm,
Mənim qədər kim tanıyar onları?!

2003

BUNCA YÜK OLA BİLMƏZ
ÖZÜNƏ QURĞUŞUN DA

Saçın ağ-ağ yolundu,
Başının ortası da
Deyən, işiq yolundu.
Nə belə tez ağardı
Saçın-saqqalın sənini?!
Qardaş, sənə nə oldu?
Hələ dünən görmüşdüm
Belə şaqqalı səni.
Bu gün
qaməti yorğun,
gölkəmi sallaq palto.
Axı sənə nə oldu?
Nə oldu sənə, canım?
Nə oldu sənə, atam?
Ağ-ağ söküldü saçın,
Dağ-dağ uçuldu boyun.
Özündən ağır gəlir
Yerişin-duruşun da.
Bunca yük ola bilməz
Özünə qurğuşun da.
Canım, sənə nə oldu?
Gözlərinin dibindən
Kədərə yol düşübdür.
Giley-güzar bir yana,

Qəhərə yol düşübdür.
Tilsiməmi düşmüşsən
Evlə iş arasında?
Var-gəl edirsən nədi
Yayla qış arasında?!
Gözlərin hey yol çəkir

Qışdan, bahardan belə.
Uğurmu gözləyirsən?
Bəs uğur hardan belə?
Gözlərinə inanmır
Baxanda adam sənə.
Axı sənə nə oldu,
Nə oldu, atam, sənə?!

2003

VERGİ

Saqqal vergisi varmış, «Dinmə ver»
vergisi varmış bir zamanlar

Günəşin işığına
Vergi qoyan kim imiş?!
Bir parça yerə hakim
Göyə də hakim imiş?!
İşıq, hava kiminmiş?
Bəlkə səhər yuxudan
Kim tez dursa, onunmuş?
Bəlkə Günəşi erkən
Kim tez görsə, onunmuş?
Saqqal vergisi,
İşıq vergisi,
hava vergisi...
Bəlkə insan bədənindəki
Hərərətə də vergi qoyurlarmış.
Kim bilə...
Gözdəki parlaqlığa,
Ağızda saf dişə də,
Qocalığa,
gəncliyə,
üzdəki qırışa da
vergi qoyulmuş bəlkə.
Bəlkə dərin nəfəsə də,

Bəlkə dəli həvəsə də
Alındakı düyünə də,
Zülmə qarşı
Nifrətə, kinə də
Vergi qoyulmuş
Bir zaman.

Kim bilø...
Kim bilø...

2005

ÖTƏN İLİN SON YUXUSU

Başında
bomba əkdilər
İraqın.
Canının ağrısı
qan kimi
axıb getdi
məscidlərin dizi üstündən.

Ovuc-ovuc
Ovuclayıb qaldırdılar
Allaha
bu qanı.
«Yerdə qoyma, Allah,» - dedilər.
Qan
ağrılı-acılı
fəryad oldu,
ucaldı minarələrə,
əzanların ağzından
qan fısqırdı.

Allah
Göydən baxırdı.
İraqın başında əkilən
Bombalara da
əlindən,

gözündən,
sözündən qan daman
adamlara da
baxırdı Allah.

İraq məscidləri
qan gölmələrini
namazgah etmişdi.
Qan içində
namaz qılırdı
İraq məscidləri.
Yox,
Bu Səlib yürüşü
deyildi!

2003

* * *

Bacım Həziran üçün

Tale mahnılarında
bizi nəqarətlər gözləməz,
bacım.
Bizə tərəf gələn
tarın
simi sarı,
bizə tərəf gələn
sazın
qolu sınıq.
Bizi Tanrıdan aşağı bir körpə
gözləyər, gözləsə, -
onun da üzü
bizə tərəf olmaz.
Əyilib
ağlımızca,
istəyimizcə,
qəlbimizin nisgilicə
üzünə baxmaq
istərik.
Dönər üzü,
dönər bizdən
o körpənin,
Tanrının
dönən üzü kimi.
Tale
mahnılarında
bizi
nəqarətlər gözləməz,
bacım...

2006

ƏLİMDƏ

İşim yox bu yaşda kimin kimi var,
Kimin kimə eşqi, kimə kini var.
Kimin sarayı var, kimin hini var,
Kimin səadəti güldür əlində.

Bir bunu bilirəm, ruhum inciyib,
Dost küsüb, yad itib, qohum inciyib.
Sınəmdən qopmur da, ahım inciyib,
Ömrün hər anı bir ildir əlimdə.

Dünyanın ağrısı ağrımsa, neynim,
Üstümə qəm-qüسسə yağırısa, neynim?
Ürəyim başımdan ağırısa, neynim?
Neynim bu bəxti ki, gülmür əlimdə?!

Çıx məni bu bənddən nöqtəbənöqtə,
Pozulum bu dərdədən nöqtəbənöqtə.
Bu əzab bu həddən nöqtəbənöqtə
Özünü endirə bilmir əlimdən.

Başıma od yağır bəxt əvəzinə,
Mən daş əridirəm vaxt əvəzinə.
Ömrü girov qoydum haqq əvəzinə,
Qazancım bir ovuc küldür əlimdə.

Çıxıb gedəcəyəm dərdimi qoyub,
Zəri gətirməyən nərdimi qoyub.
Fələk özü mənle şərtini qoyub,
Dünya başdan-başa yoldur əlimdə.

Nə dərdə yanası ürəyim qalıb,

Nə arxa durası kürəyim qalıb.
Mənim birəcə qismət çöreyim qalıb,
Qopara bilmirəm quldur əlindən.

2003

MƏNİMLƏ

İşinizə qarışmıram,
Sizinlə yarışmıram.
Vallah, mən danışmıram,
Dərd danışır mənimlə.

Öz yolunda - ömür, gün,
Lalam, karam büsbütün.
Neyləyim, bir qədər tünd,
Sərt danışır mənimlə.

Sinəmdədir ah təki,
Axıb gəlir yağ təki.
Gah üzü boz, gah da ki
Pərt danışır mənimlə.

2003

GEDİR

İynə udmuş it kimi
Ömür əriyib gedir.
Gah yəhərə, gah ata
Dönür, əriyib gedir.

Gözümdə - çimir kimi,
Qaralır kömür kimi.
Yanır, son ümid kimi
Sönür, əriyib gedir.

İlməsindən-İpinə,
Çökür səbrin küpünə.
Zirvəsindən dibinə
Enir, əriyib gedir.

Duyğuludu, mərdi o,
Bir azca da sərti o.
Kimə qalan dərdi o, -
Demir, əriyib gedir.

2007

* * *

Bir budaq da olmadı,
Bir qarmaq da olmadı,
Bir barmaq da olmadı,
Asılıb ölüm, Allah.

Artır qanlar, qadalar,
Dərdlər, qəmlər, bəlalar.
Nə veriblər, alalar, -
Nəyim var, bölüm, Allah?!

Günlərim dözümündür,
Abırım üzümündür,
İçərim özümündür,
Kimindir çölüm, Allah?!

2007

* * *

Üz tutmuşam, yaradanın
Qarşıma hasarı çıxıb.
Bir əzabın fələyində
Üzümün astarı çıxıb.

Nə iş günü, nə xoş günü,
Bivec günü, bomboş günü!
Kasadlıqdan sərxoş günün
Qaydasız bazarı çıxıb.

Doğur şübhəni, «bəlkəni»,
Ağarır ümid yelkəni.
Səkkiz milyonluq ölkənin
Min beş yüz yazarı çıxıb.

2007

QISILIB İÇİNƏ DÜNYANIN BOYU

Sığınıb durursan suallarına,
Divar cavabların üzü boz gəlir.
Hər gələn adam da dünyaya deyən
Ya «dahi» doğulur, ya «ulduz» gəlir.

«Niyəsi», «necəsi», «haçanı» - yoxda.
Göz-gözdən kölgəli, üz-üzdən dönük.
Bu sirr kələfinin açanı yoxdu,
Hərə öz içində; iblisdən dönüb.

Qırğın əməllərin sərt üzü - qara,
Zülmə, dəliliyə köynəklər artır.
Gəlir qaba-qaba dərd üzüqara,
Qaçqın ayaqlarda göynəklər artır.

Yaxası cırılır amanın, ahın,
Qarabağda batan İraqdan çıxır.
«Yaxşı» azalanda «yamani» artır,
Dünya cinayətlə sınaqdan çıxır.

Alında döyülən qara günlərin
Qara şahzadəsi - boyundan uca.
Qırıb tarazlığın dabanlarını,
Dikəlir Tanrının göyündən uca.

Bugündən sabaha - ümidlər yoluq,
Biri it günündə, o biri şahdı.
Biri sağlığında - qəbirsiz ölü,
Biri ölübsə də, qəbiri sağdı.

Qətlər, qarətlər, işğallar - oyun,

«Niyələr», mneyçünlər» cavabsız qalır.
Qısılib içinə dünyanın boyu, -
Qatili, canisi cəzasız qalır.

2003

SİZLƏRƏ

Ürəyimdə zərif hisslər varımdı,
Haçan desən, buyur istə, varımdı.
Söz çiçəyim dəstə-dəstə varımdı
Qardaşlarım, bacılarım, sizlərə.

Ümidimin üzü - yenə dan üzü,
Sizə tərəf-üzümün də ən üzü.
Nə olsun ki, ömür qışdı, mən özüm
Çiçək olub açılaram sizlərə.

Qayğınıza ömrüm-günüm açıqdı,
Hisslərimin sarı simi açıqdı.
Qapım kimi, süfrəm kimi açıqdı
Şirinlərim, acılarım, sizlərə.

2007

* * *

Sözümü kəsdim yarıda,
Kəsəri çatmır sözümün.
Bəs niyə baş alıb çapır, -
Çəpəri çatmır sözümün?

Uzaqda qəbri qaralır,
Əskərdi, qəlbi yaralı.
Kəsilib səbri-qərarı,
Təpəri çatmır sözümün.

Kütləşdi, çarxa vurmadım,
Andına yaxa cırmadım.
Bircə yol arxa durmadım,
Sipəri çatmır sözümün.

2006

* * *

Qismətimə dördgöz oldum,
Böüyən mən yox, söz oldu.
Lap adicə bir qız oldum
Öz boyumda, öz yaşımda.

Hansı yazıda doğuldum? -
Paydan, cəzadan doğuldum.
Ölüb, təzədən doğuldum
Bir kədər in göz yaşında.

Ömrün-günün sonasıyam,
Xatirəyə dönəsiyəm.
Mən dərdlərin nənəsiyəm
Lap elə o qız yaşım dan.

2006

* * *

Qaranlıđı çərtmək üçün,
Gecələri örtmək üçün,
Dan yerini öpmək üçün
Yuxudan erkən dururam.

2003

QUŞ QRİPI

Başım
yaman qarışıb;
İndicə
itib-batacam
iş-gücün içində
əllərim qarışıq.
Asılıb
qulaqlarım
xəbərlərdən.
Hər xəbərdə
bir ünvan sönür,
hər xəbər -
bir ömrün
nöqtəsi;
Quş qripi
dünyanı
alıb başına,-
kisələrdə
quş qripi
daşınır.
Diri quşların
günahsız
fəryadı çığırır
kisələrin içindən,
alovlanan

çuxurlardan,
bir də
özünü quşlardan
qoruyan
adamların
qorxusundan.

2006

OVLAYIB APARDI,
BİR OVÇUM VARDI

Məni vüqarımdan qırıb atdılar,
Sürüyüb atdılar səbrimdən məni.
Qazıyıb atdılar, vurub atdılar
Beşiyimdən məni, qəbrimdən məni.

Abrıma qısılan çağlarım oldu,
Ağlımdan üzülən vaxtlarım oldu.
Nə məni itirib axtaran oldu,
Nə tanıyan oldu sətrimdən məni.

Ağlayıb üstümdə yaş axıtdılar,
Guya ümid yoxmuş, baş ağrıtdılar.
Yürüdüm, arxamca daş axıtdılar,
Duya bilmədilər ətrimdən məni.

Çəmən çiçəyinə dönüb də getdim,
Yandım için-için, sönüb də getdim.
Gördüm sevənim yox, çönüb də getdim,
Saldılar dərbədər əsrimdən məni.

Tanrıya can atdım, can borcum vardı,
İçində ürəyim - bir ovçum vardı.
Ovlayıb apardı, bir ovçum vardı -
Qiymətimdən məni, qədrimdən məni.

2005

* * *

Ağ günün ağ bayrağını
Tutub başıma, gedirəm.
Hər gün məndən keçib gedir,
Mənsə işimə gedirəm.

Yolum-gümrah, yolum-yorğun,
Yolum - bəd nəzərdən oğrun.
Bir qoçaq hünərə doğru
Döyüb döşümə gedirəm.

Gedirəm səhərdən keçib,
Dopdolu şəhərdən keçib.
Təptəzə bahardan keçib,
Gəlirəm xoşuma, gedirəm.

2006

* * *

Bu güllə dəydi-dəymədi,
Bağrımın başı deyəcək.
Məni dərdmi əydi belə -
Desə, bir naşı deyəcək.

Ağla daha zülüm-zülüm,
Məni anıb, ağla, gülüm.
Sevənlərə varsa ölüm,
Sevgimin yaşı deyəcək.

Ötürdüm bu ilimi də,
Ovucladım külümü də,
Adiləşən ölümü də
Qəlbimin daşı deyəcək.

2005

* * *

İndi bildin-bilmədin,
Sənin deyiləm daha.
Keyfin kimlə istəsə,
Gəz-dolan, əylən daha.

Çıxmısan dümdüz yerə,
Daha çökmə diz yerə.
Keyfini çək yüz yerə,
Min yerə paylan daha.

Haqq özü göydən baxır,
Gözlədiyin an - yaxın.
Nə içində yan-yaxıl,
Nə üzdə söylən daha.

2005

* * *

Toyuqların bətnində öldü
Novruz bayramının
al-əlvan rəngləri.
Xınalı kəklik
havası başında
ləngər vura-vura
özünü zorla çatdırdı
onu ağlayan
daşın dibinə.
Qu quşlarının
uzun boğazları
kürəyinə düşdü;
su üzərində fiqurlu rəqslər
imkanı
dənizin ağır ləngərində
daşa dönüb də
çökdü dərinliklərə.
«Adamları quşlardan
qoruyun» nidası
bayraq kimi
dalğalandı
dünyanın başı üzərində.
Həyat davam edir -
quşların axırına doğru.

2006

* * *

Üzüne zəfəran
çəkilmışdi
qocaman palıdın.
Hamı
qorxusunu udmuşdu:
Ölümün
kölgəsi də gözəldir.

2006

DÖYÜŞ BAYRAĞIDIRLAR

Ürəyini üzməyin,
Həs-rət-həs-rət gözləyin.
Qadınlar, əzizləyin,
«Qoruyun kişiləri».

Kövrək budaqdı onlar,
Çox vaxt uşaqdı onlar.
Sevsə, ocaqdı onlar, -
«Qoruyun kişiləri».

Yurdun dayağıdırlar,
Ömür çırağıdırlar.
Döyüş bayrağıdırlar,
«Qoruyun kişiləri».

Qoruyun dar günündə,
Boş cib ilə dönəndə.
Oğul-uşaq önündə
Quruyan kişiləri,
«Qoruyun kişiləri».

2001

AXI

Başındaki fəs nədi,
Papaq nədi, fəs nədi?
Bir başa-iki qapaz,
Cəbr deyil, bəs nədi?!

Səriyyə xalam.

1935

Qanıma susayan bir səhv
Məni yuyub - sərdi axı.
Kiminlə xırtd eləyim
Bu bölünməz dərdi axı?!

Su içmədim bulağından,
Şəklənmədim qulağında.
Məni ömrün budağından
Bəhanəsiz dərdi axı.

Bezdim zurna-qavalından,
Qurtulmadım zavalından.
Bəxtim elə əvvəlindən
Gətirməyən zərdi axı.

Fikirdi, əl açıb göyə,
Günahsız deyiləm, bəs nəyəm?!

Niyə oynadım, ax niyə
Bu uğursuz nərđi axı?

Çıxır məndən əvəz kimi?
Sökür köhnə palaz kimi.
Bir başa iki qapaz kimi

Enir nahaq yerdə axı.

2006

* * *

Səni vəd verdiyin yerə
kimi ötürdüm.
Gəldiyini görmədim,
gəlmədiyən -
vədindən bəlli.
Gəlmədiyən yerə kimi
ötürdüm gedişini.
İçərim -
əlçim-əlçim
bulud.
Sükut uşağı, sükut,
Cavab versənə, -
hanı bə gəlişin?

2006

CAN MƏNİMLƏDİR

Çımxırdım üzünə bir qaba səsin,
Uşaqmı sanmışdı bu yaşda məni?!
Gərildi qolumda döyüş həvəsim,
Görənlər qoy görsün savaşa məni.

Kimdir nifrətimi kəsərsiz sayan?
Qoy çıxsın irəli, qaçan deyiləm.
Məni bəxtsiz sayan, bəhərsiz sayan
Xəbərə qapımı açan deyiləm.

Var məhəbbət üzüm, var nifrət üzüm,
Min üzlü deyiləm, min təzadlıyam.
İnam dostluğumda - mərifət üzüm,
Şübhə pərtliyimdə mən əzablıyam.

Ormansız sürüyəm, sürüsüz çoban,
Bəxt elə bilməsin tütək çalırım.
Çəpik çalırımsa nahaqqa, inan,
Canımı dişimə tutub çalırım.

İpini çox çəkdim qart ümidlərin,
Çəkə bilmədiyim qəm mənimlədir.
Sonuma çıxsa da, pərt ümidlərim,
Hələ ki çıxmayıb, can mənimlədir.

Mən də bir cür ömür alpinistiyəm,
Əzab dağlarını aşıb gəlmişəm.
Bir lal qəzəb üstdə, lal kin üstdəyəm,
İçimdən çölümə daşıb gəlmişəm.

Məni çəpik çalıb oynatmaq - nahaq,
Məni şirin dilə tutmasın kələk.

Mən yatmış vulkanam, oyatmaq - nahaq,
Oyandım, dağ, dərə titrəsin gərək.

2006

* * *

Bu  zabın sonrasını
Sən daha görə bilməzsən.
Bu əzab it  zabıdı,
 eks n də, h r  bilməzsən.

Yapışıb da ətəyindən,
L zz t alır  sm yind n.
Atdıđı daş-k s yind n
Qalaça qura bilməzsən.

Ovcun açılıb g y n ,
Ulduzlar g r k sevin .
Yıđma bu qəmi evinə,
 n nd  dura bilməzsən.

2007

«QİSMƏT» DEYİB

Daha bir də kimsənin
Qəlbinə yük olmaram.
Vallah, göründüyümdən
Zərrə böyük olmaram.
Ömür bir qara qışsa,
Bu qışa kürk olmaram,
Yaşayaram bir dönük
Taleyi «qismət» deyib.

Yenə öz əllərimdən
Düşən badəyə dönnəm,
Gedən qadaya dönnəm,
İtən sədaya dönnəm.
Bir mağmın, bir qaragün
Canda ədaya dönnəm,
Xoşlayaram bir dönük
Taleyi «qismət» deyib.

İçərim göz yaşıyla
Dopdolu - bulud kimi.
Yağaram bu dünyaya
Qar kimi, dolu kimi.
Ümidlərim nağılmış -
Mələmət yolu kimi;
Daşıyaram bir dönük
Taleyi «qismət» deyib.

Döymərəm qapısını
Sevinclərin, qəmlərin.
Eləcə daşlaşaram
Boş sevdadan dəmlənib,
Yığıb başıma bir gün
Bütün bəxti kəmləri

Daşlayaram bir dönük
Taleyi «qismət» deyib.
Yaşamaram bu dönük
Taleyi «qismət» deyib.

2004

KEÇİR

Allah, bu adamın min sifəti var,
Mələk sifət altda cin sifəti var.
Savaş sifəti var, dinc sifəti var,
Bir adam gör neçə sifətdən keçir.

Bu adamın tamah dışından - uzaq!
Uzaq - əməlindən, işindən - uzaq!
Oy, belə qadından, kişidən - uzaq!
Beləsinin yolu ifritdən keçir.

Yersiz ittihamın özü olarsan,
Fəryadın sızlayan sazı olarsan.
Köçürmə qəlbine, yazıq olarsan,
Ona sevgini də nifrətdən keçir.

İstəyin doyurmaz ac ürəyini,
Ovuda bilməzsən daş ürəyini.
Öyrətmə əlinə quş ürəyini,
Quşun yem istəyi qəfəsdən keçir.

2000

* * *

Sevinməyə bəhanə yox,
Mənsə kədərdən doymuşam.
Əlimi ürəyim deyib
Səbrimin üstə qoymuşam.

Gözləyirəm gedən yolu,
Ayrılıqda itən yolu.
Gəlib məndə bitən yolu
Qəbrimin üstə qoymuşam.

Nə dinim, nə də danışım -
Durum sükutla yanaşı.
Dərd-qəmini dost-tanışın
Qəlbimin üstə qoymuşam.

2005

* * *

Yenə qəlbim
çiçək-çiçək
açıldı
gələn bahara.

Mənim
nə yaşımıdır axı?!
Vur-tut -
Altmış altı!

2006

* * *

Bu tale də, bu kədər də, ömrə bəzək deyil ki,
Alışmışam, öyrəşmişəm əzab təzə deyil ki,
Ömür elə dərddi, qəmdi, balam, məzə deyil ki,
Bir gözünlə ağlayanda bir gözünlə güləsən.

Səbirliyəm, səbr edirəm, səbr dibsiz quyuymuş,
İçərimdə hiddət adda qiyamım var, uyumuş.
Köləlik də, əsarət də demə elə buyumuş,
İnnən belə bir o qalır - yığılasan, öləsən.

Doğma nədir, yaxın nədir, - cılxa yalan görmüşük,
Hara dönsək, yolumuzun üstə tələ görmüşük.
Çox irəli cumanı da sonda gələn görmüşük,
Öndə gedən, elə get ki, dönüb öndə gələsən.

Mələk dilli qılıqların fitnə-feli bal dadır,
Sevgisi də, həsrəti də gözgöresi aldadır.
Allah, Allah, özün saxla, aləm gör nə haldadır,
Mən nə halda, o nə halda, nə haldasan hələ sən.

2006

* * *

Sübut aşkarlıqdan
diyirlənən daşdır -
baş da düşə bilər,
ayağa da;
Çünki insan
bütün ömrü boyu
öz yükünü çəkir -
hətta başqaları
onun boynunda
otursa belə...

2006

* * *

Ağlım məni
su aşağı axıdıb,
su yuxarı axtardı.
Duyğularım
əlimdən tutub
həsrətin
qapısınıacan
apardı.
Döndüm də
qaçım əlindən;
əlsiz qalsın
bu həsrət!
Sənə zalım adı
qoyub,
məənə məzlum;
dilsiz qalsın
bu həsrət.

2006

MİNİ ŞEİRLƏR

Keçirtdim əzabları
Ömrümün yaxasından, -
Övladım olsun.

Canım ağızımdan çıxınca
Onunla can bir qəlbəyəm, -
Qanadım olsun.

Neynim, göz açıb gördüyüm
Ondan qeyri bir kəsim yox,-
Halalım olsun.

Ondan ayrıldığı gün
Onun ardınca qaçdığım
Gün olacaq, -
Vüqarım olsun.

2004

* * *

Dərdin - başı aşağıdır,
Ehtiyacın əli.

«Yox»un gözü kölgəlidir,
«Var»ın başının üstü.

2003

* * *

Bir gözəl görəydim,
Gözəldə ürək,
Ürəkdə sevgi.

Bir sevgi görəydim,
Sevgidə işıq,
İşıqda həyat.

Bir həyat görəydim,
Həyatda səadət,
Səadətdə - özüm.

2002

ƏLİNDƏN

Baxım görüm yamanlayır kim məni,
Niyə tutur, niyə vurur cin məni?
Qılıqlayıb yenə nifrət, kin məni,
Heç bilmirəm, hara qaçım əlindən?

Yığıb, yığıb, bənd olmuşam bir himə,
Məndən umur üz tuturam hər kimə.
Ağ qoç alıb indi məni tərkinə,
Qaçıraydı qara qoçun əlindən.

Yazıq olub əzabımdan dərd elə,
Ha üz vurur, özü olur pərt elə.
Qanım çıxmaz damarımı çərtələr,
Çırpınıram heçin-puçun əlində.

2005

* * *

Tilsimləyin qapıları,
Köçüm bu qapıdan keçir.
Məni dünyadan qoparan
Hökm bu qapıdan keçir.

Əli baltaya qonalı
Zülmün ürəyi qanadı.
Qırılıb qolu-qanadı, -
Həkim bu qapıdan keçir.

Hər tərəf qanun yüklü,
Ümid var - boynu bükülü.
Gözü, qulağı tikili
Hakim bu qapıdan keçir.

2004

NEYLƏYİM

Neyləyim, ürəyimə
Qara qanlar yol açıb,
Duyğuma, əməlimə
Taranlar yol açıb.
Di gəl ki, düz dünyaya
Gör nə canlar yol açıb,-
Dənizlər, okeanlar
Ölkələr qapazlanır.

Mən açası qapılar
Tanrıdan tilsimlidir.
Hansına üz tuturam,
Tərsinə «simsim»lidir.
Şəhərlər mənzil-mənzil -
«Hamısı bizim»lidir.
Oba-oba, kəndbəkənd
Bölgələr qapazlanır.

Fillərin ayağında
Zəncir oynayır daha.
Şirlərin boğazında
Kəndir oynayır daha.
Akulalar qan duyub,
Əngi oynayır daha.
Əldən-ələ ölçülər,
Bölgülər qapazlanır.
Mən beləcə dərd olub
Gözdə qalan deyiləm.
İşəm, əmələm; quru
Sözdə qalan deyiləm.
Qorxma, ay qaraçuxam,
Düzdə qalan deyiləm.

Məni düzdə qoyası
Tülkülər qapazlanır.

2005

GEDİŞ

Rəngin nə yaman saralıb!
Rəngimdən solub gedirəm.
Gedirəm üzü axşama,
Əsrimi yorub gedirəm.

Vaxt öldürən anım keçib.
Ömrün dadı-tamı keçib.
Atam köçüb, anam köçüb,
Mən də bu yolu gedirəm.

Canım Allaha üz tutub,
Köhnə yaralar köz tutub.
Gedirəm yolu düz tutub,
Gah sağ, gah ölü gedirəm.

Nə verib, ala bilməyir.
Dərd mənsiz qala bilməyir.
Tökülən dola bilməyir,
Dolumdan olub gedirəm.

Ağlı-qaralı gün gördüm,
Gah mələk, gah da cin gördüm.
Nə gördüm, çıxıb çin gördüm,
Yuxumu alıb gedirəm.

2006

AY XANIM
...üçün

Deyirsən, bəs mən nə işlə məşğulam?
Ömür boyu qarlı qışla məşğulam.
Mən işimdə dırnaq, dişlə məşğulam,
Sənin məndən nə xəbərin, ay xanım?!

Baxışında əzab sənə tanışmı?
Saçlarımda sazaq sənə tanışmı?
Haqq göndərən cəza sənə tanışmı?
Çıxıbsanmı bu səfərə, ay xanım?

Yurd saldımı ürəyində dərd-ələm?
Hönkürtdümü səni hədyan, hərzələr?
Hər addımda qəfil gələn zərbələr
Çırpıbdımı səni yerə, ay xanım?

Çoxmu çapdın çörəkpulu qılınca?
Çoxmu sındı iradənin quluncu?
Başın üstdən zaman uçub, il uçub
Bir söz üstdə neçə kərə, ay xanım?

Qamətini mənzil «yox»u bükübmü?
Nəfəsinə mətbəx hisi çökübmü?
Kırəkeşlik şumlayıbmi, əkibmi
Gəncliyini nifrətlərə, ay xanım?

Təkcə bumu mənim işim deyirsən?!
Sərgərdandı ağılim, huşum deyirsən.
Hələ mənə azmı düşüb deyirsən,
Alqış deyim ifritlərə, ay xanım?!

AMMA Kİ...

Canımda ahıllıq qorxusu - oyaq,
Əlimlə saçımı biçirəm indi.
Dolub piyalə tək bəbəklərim də,
Gözümün yaşını içirəm indi.

Saçını boyadım yetmiş yaşımın,
Məni yanımasın ağ tellərilə.
Çəkib sıgalladım keçmiş yaşımı
Ötən illərilə - qatillərilə.

Hər ötən ilində itən ömrümünü
Dedim sətir-sətir toplayım, yığım.
Hər il bir qapını örtən ömrümünü
Gətirim sonuncu qapıya yığım.

Düşüm ayağına bir səhvi olub,
Uçum bu taledən, eh, cəhənnəmə.
Baxım ki, il üstədən il təhvil olub,
Yaş keçib - keçib də, di cəhənnəmə.

Yaş keçib, neyləyək, ürək keçməsin,
Səsinin, sözünün yaşına minnət!
Qaynasın, gözünün axsın çeşməsi,
Təki daşlaşmasın, daşına minnət!

Dərdin də qanını içdiyi bəddi,
Bir az da sevinclə qol-boyun olsun.
Boyunu ölçdüyü-biçdiyi bəddi,
Geyinsin, kecinsin, yaş oyun olsun.

Amma ki,

Canımda ahıllıq qorxusu - oyaq,
Başımda saçımı biçirəm indi.
Dolub piyalə tək bəbəklərim də,
Gözümün yaşını içirəm indi.

2006

QƏDƏMİ UĞURLU QARDAŞ

Qardaşlarım Seyfəddin
və Yavər üçün

Ay belə qədəmi uğurlu qardaş,
Ömrümün bayramı, noğulu qardaş,
Ay işgüzar qadaş, ağıllı qardaş,
Sənli xoşbəxtiyəm bu yer üzünün.

Əlimi səninlə gülən görmüşəm,
Qəlbimi səninlə sevinən, qardaş.
Hara getmişəmsə, dönən görmüşəm
Yollarımı
sənin evinə, qardaş.

Qollarımı sənin görüşlərinə
Açılan görmüşəm, uçan görmüşəm.
Ruhum qanadlanıb yerişlərinlə,
Səni zirvələrdən uca görmüşəm.

Gələn işığınla, xoş sorağınla
Qapı açanımsan, nur saçanımsan.
Həyatın, taleyin sərt varağında
Zəhmət ünvanısan, zəhmət anısan.

Elə sıxılmışam duyğularıma,
Sözümün nədənsə şərbəti çatmır.
Fikirim, intizarım qayğılarında,
Evimin sən adda sərvəti çatmır.

Ay belə qədəmi uğurlu qardaş,
Ömrümün bayramı, noğulu qardaş,

Sənli xoşbəxtiyəm bu yer üzünün...

2000

SONUNCU QƏM

Kədərli günümün gülənləri çox,
Sevincli günümün bölənləri çox,
Mən ömrü kədərə bağlayan oldum.
Tənha ömürlərin dibi quyuymuş,
Çöküb o quyuda ağlayan oldum.
Bağlıydı ömrün də bəxt qapıları,
Tale qapıları, vaxt qapıları.
Sənsə də açmadın sirrini mənə,
Çiçəklər yanında düşüb qalmışdı,
Nədənsə qiymədin birini mənə.

Sən Allah, üzümə vurma o günü,
Çırpma ötənləri alnıma, toxta.
Alnımda qarqara ömür düyülüb,
Qarqara düyünə ağlaram, toxta.
Körpəcə pöhrələr qınayar məni,
Cavanca çöhrələr qınayar məni.

Görürsən, durmuşam müqəssir kimi,
Nə qalib o coşqun tufanlarımdan?!
Yorğunluq - qayışdır kəsir çiynimi,
Axır ağrı-acım dabanlarımdan.
Məni qəm üstündə dillətdin, yetər,
Yetər, öz ömrümün zilləti, yetər.

Çıraq tutanların, dəm tutanların
Səndən mənə gələn yolunu bağla,
Ömür - qəmli bulud, bir tutam qalib,
Dindirdin sonuncu qəmi də ağlar.
O sənli günlərim məndən uzaqda,
O sənsiz illərim yaxında qalib.
Kim məni dənlədi, məndən uzaqda?

Ay Allah, əllərim yaxanda qalıb...

1990

SAÇIMA BİR ƏL ÇƏK

Gücüm nəyə çatır, burda mən kiməm?
Kimdir ümidimə çıraq yandıran?
İşimə, gücümə bəlkə hakiməm?
Bəlkə duyanım var, maraqlandıram?!

Bəlkə əllərimi üzümə çəkib,
Salavat deyirəm süfrə başında.
Mənim ümid yolum izini çəkib,
Mənim inam yolum müftə daşındı.

Nə çıxıb getməyə ürəyim gəlir,
Nə də üz görmüşəm, qalım yanında.
Əlində bir qismət çörəyim gəlib,
Vətənsən, arxasan zalım yanında.

Dərdin hər üzündən keçirtdin məni,
Gah ümidim oldun, gah üz çevirdin.
Xeyir-şər üzündən keçirtdin məni,
Gah kəsdin başımı, gah duz çevirdin.

Dünyamsan, mən səni söymərəm daha,
Səndən üzülməyin zülmünü gordüm.
Sənə «Cənnətimsən» söylərəm daha,
Səndə dirigözlü ölümümü gördüm.

Yenə də Vətənsən, qərib deyiləm,
Andımsan, arxamsan zalım yanında.
Neyləmək, çox şeyə şərikin deyiləm,
Saçıma bir əl çək, qalım yanında.

SƏNİ

Yarıb əngəlləri, üzümə çıxdın,
Elə bil dünyanın düzünə çıxdın.
Gözümün altıydın, gözümə çıxdın,
Silib atmalıyam gözümdən səni.

Niyə atmalıyam, hələ bilmirəm,
Düzü bir məxrəcə gələ bilmirəm.
Gözümü səninlə bölə bilmirəm,
Ayıra bilmirəm özümdən səni.

Yoluna çıxıram, başıaşağı,
Baxışım yaş olub, daşır aşağı.
Burax ətəyindən daşı aşağı,
Daş kimi götürüm izimdən səni.

Dərdim ayaq üstə kölgədir daha,
Ümidim dirilib, yol gedir daha.
Xəyalım bir uzaq ölkədir daha,
Orda axtarıram, düzü mən səni.

2002

* * *

Ömrün qışından sıyrılıb,
Buz içindən çıxa bildim.
Yalan - palandan uydurub,
Söz içindən çıxa bildim.

Uçdum da göyüm dolusu,
Taqətim, heyim dolusu,
Boylandım boyum dolusu,
Öz içimdən çıxa bildim.

İlməyəm naxış içində,
Şöhrətəm alqış içində.
Bu qədər baxış içindən,
Göz içindən çıxa bildim.

2004

* * *

Daşa böhtanmı atırsan?
Daş ki bir mərdlik yoludu.
Daşı da daşa basırsan,
Daş səndən üzusuludu.

Daş «ah oxundan dəlindi»,
Daş - daş ürəkli gəlindi.
Daş - daş altında əlindi,
Daş - daş tək üzüyoladı.

Daş ki vaxtın öz üzüdür,
Daş ki baxtın düz üzüdür.
Daş ki haqqın boz üzüdür,
Daşın daş üzü yonuldu.

Bir binaya özüldü daş,
Bir küçəyə düzüldü daş.
Brilyantdı, qızıldı daş,
Daşı daş görəni yanıldı.

2005

* * *

Damlalar asılıb
Pəncərə şüşələrindən.
İstidən soyuğa baxırlar
Hürkə-hürkə.

2002

* * *

Qar üzümüzü ağartdı,
İçerimizi buzlatdı.
Nə yaxşı;
Yaman isti idik
Gün-güzəran qayğılarına.

2002

SƏNİNLƏYƏM, AZADLIĞIM

Qəlbimdəki məhəbbəti
qovub çıxartdım,
Gözlərimdən o həsrəti
ovub çıxartdım,
Qamətimdən əsarəti
yuyub çıxartdım,
Səninləyəm, azadlığım,
daha səninlə.

Lap elə bil mən yenidən
açdım dünyanı,
O üzündən bu üzünə
keçdim dünyanın,
Keçidindən, zirvəsindən,
açdım dünyanın,
Səninləyəm, azadlığım,
daha səninlə.

Eh, qoy daha o göylərdə
uçma bilməyim,
İstəyimi «balam» deyib
quca bilməyim.
Bir kimsəni əziz tutub,
uca bilməyim,
Səninləyəm, azadlığım,
daha səninlə.

2006

BU PAYIZ

Sapsarı xəzəlini -
Ovuc-ovuc qızılını
Səpdi başıma bu payız.
Şirin, dadlı meyvəsilə,
Almasıyla, heyvasıyla
Çıxdı qarşıma bu payız.
Qırmızı nar yanağıyla,
Sovqatıyla, qonağıyla
Gəldi xoşuma bu payız.
Yağışını, küləyini,
Çətirini, çəliyini
Tökdü qarşıma bu payız.
Bilmədim seçim hansını,
Hamısı da göydən asılıb.
Zaman olub, miras olub
Çökdü yaşıma bu payız.

2002

* * *

Allahına şükr elə -
Ölənin-itənin yox.
Tinlərdə bitənin yox,
Allahına şükr elə.

Bir tikə çörəyin var,
Sevməyə ürəyin var,
Kölgəli kürəyin var,
Allahına şükr elə.

Dost-tanışın, qardaşın,
Dar günündə - dərddaşın,
Ömrün - hissə sarmaşığı,
Allahına şükr elə.

2002

MƏN GƏRƏK...

Arzumdan bircə barmaq
boyuma qatmalıydım,
Həyatda boş nə varsa,
Başımdan atmalıydım.
Dünyanın ən ağrısız
Dərdindən enməliydim.
Zamanın bu gününə
Qədimdən enməliydim.
Yoxluqların içindən
Var olub çıxmalıydım.
Xəyanətə, nifrətə
Darılıb çıxmalıydım.
Qəlbimin genişindən
Bir azca kəsməliydim.
Səbrimin ətəyini
Yığıb tələsməliydim.
Bir gecə yuxusundan
Yurdu oymalıydım,
Hər yatan əsgərə bir
Ordu oymalıydım.
Oymalıydım gözünü
Bütün yamanlıqların.
Düzdə çəmənliklərin,
Dağda dumanlıqların
Dünənində quylanan

Dilləri açmalıydım.
Qönçəsində uyuyan
Gülləri açmalıydım.
Ömrün ağrılarından
Xəyal bal dadmayaydı.

Gah içərim, gah çölüm
Məni aldatmayaydı.
Başqa cilddə oyanıb
Ruhum da səhv düşəydi,
Qismətin tək azı yox,
Çoxu da səhv düşəydi.
Mən gərək belə gəlib,
Belə qayıtmayaydım,
Dünən ayaq kəsdiyim
Yola qayıtmayaydım.

2003

BU QIZIN

Bir müğənni qız üçün

Dedi-qodu ayaq tutub yeridi,
Şübhələrdən dayaq tutub yeridi.
Qançanağı taya tutub yeridi,
Söz-söhbəti aşıb-daşdı bu qızın.

Görə-görə hiyləsini, qəsdini,
Tanımadı düşməninini, dostunu.
Susdu, açıb-ağartmadı üstünü,
Ört-basdırı asanlaşdı bu qızın.

Yaz ağzıydı, don biçirdi bahar da,
Təravətdən bal dadırdı zəhər də.
Düşüb qalmaq olmurdu ha şəhərdə,
Bir kənd eşqi alıb qaçdı bu qızı.

Əl-ətəkdə sübh şəhinə bulaşdı,
Çöl-çəməndə yaz mehinə dolaşdı.
Necə oldu - qanad açdı, qol açdı,
Dərdi-səri hara uçdu bu qızın?!

Kənddə kəndlik nə gəzirdi, canım ta, -
Şəhərini, elatlını tanıda?!

İtib-batdı olan adı-sanı da, -
Çıxdaşı da başabaşdı bu qızın.

Ötüb-keçdi bahar daha, yaz daha,
Şəhər üçün darıxırdı qız daha.
Kar etməzdi qayğı daha, söz daha,
Vallah, deyən ağılı çaşdı bu qızın.

Yenə elə o günlərə qayıtdı,
O toylara, düyünlərə qayıtdı.
Yerli-yersiz oyunlara qayıtdı,
 mr -g n  nađıllaşdı bu qızın.

2006

MƏN ÖZÜMÜ YANDIRIRAM

İçimdəki ağırların əvəzi yox,
Baxım görüm nə verəcək bugün mənə.
İtiyimə, qazancıma tərəzi yox,
Kim yüklədi bu çəkilməz yükü mənə?

Nə anladım bu ömürdən, baxım görək,
Məndən sonra kimi qalır Həzrət Sözü?
Məni anan, məni duyan axı görək
Söz içində, söz altında gəzə Sözü.

Ölümümdən qayıdıram hər gün evə,
Qəlbimdəki nifrət mənə qan uddurur.
Yolum yoxdu pay-pürüslü sərgilərə,
Zaman məni zərbəsilə tanıtdırır.

Bir sözün də, bir dostun da tapıntısı
Ömrə-günə sevincsə də, cəhalətmiş.
İndi bildim, duyğuların sarsıntısı
Diriyə də, ölüyə də xəcalətmiş.

Əfsus, ötüb keçən günlər qısır imiş,
Heçmiş, puçmuş yazdıqlarım, pozduqlarım.
Şairlik də ruha, cismə qüsur imiş,
Nə qınayım mən oxucu yazıqları?!

Ağıl məndən iş gözləyir, söz doğulur,
Əməl qalır, məqsəd qalır öz içində.
Mənə yanmır bu söz qızım, söz oğulum,
Mən özümü yandırırım söz içində.

2005

İNŞALLAH

Gözəllik həddini aşan bu qızlar,
«Qızlar bulağı»ndan daşan bu qızlar,
Göyərçin qanadı açan bu qızlar
Arzudan-arzuya uçar, inşallah.

Barışan ulduzlar haqq qapısıdır, -
Döyər sevgilərin vaxt qapısını.
Elçilər bəzəyər baxt qapısını,
Qızlar o qapıdan keçər, inşallah.

Gözəllər əlində həna xoş olar,
Deyilən sağlıqlar cana nuş olar.
Bu sevincə ata, ana quş olar,
Uçub o badədən içər, inşallah.

Vağzalı başlayıb, söz yığışanda
Gəlinlik boylanar qız baxışından.
Ana sevgisinin göz yağışında
Qızlar ər evinə köçər, inşallah.

2003

VAXTIMI BÖLÜRDÜM

Səni də boşladım, səni də atdım,
Gərəyim deyilsən, məndən uzaq gəz.
Fikrimdən sən adda sənədi atdım,
Ver öz yoxluğunla mənə cəza, gəz.

Vaxtımı bölürdüm, vaxtım bol idi,
Sənlə gün keçirmək bir gün deyilmiş.
İstək oyununda bir futbol idi,
Ardınca qaçdığım sevgin deyilmiş.

Sən də bir ayrı cür sınaqdın mənə,
Gördüyüm günlərin boş damarıydın.
Bilmədin, yaxındın, uzaqdın mənə,
Eləcə durduğun yol kənarıydın.

Ayrılıq küləyi əsdi hayandan?
Sənsizlik duyğusu daha yad deyil.
Mənə ayırdığın sevgi payı da
Haqqın cəzasıdır, mükafat deyil.

Küskün bəndəsiymn indi hisslərin,
Sinəmdə dərdimin sözardı qalıb.
Əzabım dünyadan heç nə istəmir,
Ruhum qapandığım hasarda qalıb.

2006

QALDIM DÖRD KÖLGƏMİN DÖRD DİVARINDA

Dünya - mənim üçün oxunmuş kitab,
Getdiyim-gəldiyim yollar da bəlli.
Pərdə arxasına marağım itib,
Bağlı qapılara uzanmaz əlim.

Varlığa, yoxluğa səbəb gəzmirəm,
Vurub topuğuna dünyanın ağılı.
Qayğı gözləmirəm, ədəb gəzmirəm,
Haqsız da haqlıymış, haqlı da haqlı.

Hər kəsin haqqını haqq özü verir,
Tanrı aparanı dünya saxlamaz.
Hərəyə bir ömür vaxt izin verir,
Bir addım kənara qoya, saxlamaz.

Möcüzə ardınca çapmıram daha,
Mənə erk eləmir dərdini dünya.
Təzə bir sevinc də tapmıram daha,
Açmır bu sevincə pərdəni dünya.

Fikrim də yad olub dosta, tanışa,
Duyğumun qəlbinə damanı itib.
Daha söz-söhbətim asta danışır,
Arxaya-dayağa gümanı itib.

Düşdü öz ağılının ardınca hamı,
Qaldım dörd kölgəmin dörd divarında.
İndi - qapım, bacam, döşəməm, damım,
İndi ağrımağa dərd də varımdı.

2003

BU YOLLAR

Boylana-boylana qalmışam daha,
Bu sazi əlimə almışam daha,
Mən öz musiqimi çalmışam daha,
Məni zaman yordu, nəki bu yollar.

Çəkilib gedərdim, üzüm gəlməyir,
Düşüm ayağına, dizim gəlməyir.
Vallah, gedirəm e... izim gəlməyir,
Elə sənə tərəf çəkir bu yollar.

Geriyə qayıdan üzü var elə,
Gedirəm, arxamca gözü var elə.
Dayanım, bəlkə bir sözü var elə,
Məni qılıqlasın tək bu yollar.

2006

* * *

Yazdıqlarım
itib-batdı
yazmadıqlarımın
içində.
Heç birisindən
doya bilmədim.
Yazmadıqlarımın
yazdıqlarımı
sıyırıb
üzə duracağı günü
gözləyə-gözləyə
günümü bükmüşəm
göy əskiyə.

2006

QAPIM

Bağlaya bilmədim mən bu qapını,
Elə açıq oldu vaxtın üzünə.
Qondu bir günahkar təbəssüm olub
Qismətin üzünə, baxtın üzünə.

Nə qazanc gətirdi, nə sərvət mənə,
Neyləyək, verdiyi qanada şükür.
Bir bucaq saxladı, bir xəlvət mənə,
Dar gündə sığınam,
buna da şükür.

Elə açıq oldu vaxtın üzünə,
Gördüm səmalara tən bu qapını.
Gah üzgün, gah məmnun baxdım üzünə,
Bağlaya bilmədim mən bu qapını.

Keçdi uğur kimi, keçdi qəsd kimi,
Keçdi xatirələr doğmalı, yadlı.
Açdı qollarını köhnə dost kimi,
Bu qapı hamını qoynuna aldı.

Nə dərdə, qayğıya çatıldı qaşı,
Nə haya, haraya örtüldü qapım.
Bəlkə əzablara bir elçi daşı,
Bəlkə ağrılara körpüdü qapım?!

2004

* * *

Səni açmadığım
kitab kimi örtüm.
Ördüm də,
bir daha açmayım.
Kitab oxumağı
xoşlamıram daha.
Ümidim
dağa dirənəndən
kitab oxumuram.
Oxuduqlarım
kitab deyil;
özüməm,
odur,
o biridir.
Hamısı da
mağmın,
hamısı da
məyus.
Örtə-örtə gedirəm
bütün kitabları,
bütün qapıları.
Sonuncu kitaba
iki kitab,
sonuncu qapıya
bir qapı qalır.

Sabah
gələrsən, ölüm.
Bu gün
vaxtım yoxdur.

2003

* * *

Əvvəlcə
Əlim sıxıldı:
Dözümlü ol!
Sonra
gözüm sıxıldı -
ağlamamaq olmazdı.
Sonra
qəlbim sıxıldı -
yaman darısqal idi
üreyimin yeri.
Dərd hər tərəfdən
yeriyirdi
üstünə.

2003

QAPI

Qapı
açılmaq üçündür.
Açandan sonra
çıxmaq üçündür.
Qapını içəri aç,
bayıra ört.
Bayır həmişə
xətir-hörmət
gətirmir.
At ağızlı
söz-söhbət,
it gözlü,
it nəfslı
çıxdaş da
gətirir bayır.
Hörmətin
artıq olsun,
içəri
açılan xoş niyyət,
təmiz ürək,
bakirə qədəm.
Səndən keçmək
günahdı.
Savab
günahın yarısıdı.

Günahın yarısından qayıtmaq
savabın işidi.
Qayıdan
içəri açıldı.
Açıl
savablara,

örtül günahlara.
Günahlar
bayırdan gəlir,
örtül.

2003

QONŞUM

Evimin sağ divarı
qonşuyla şərikti.
Sağ divara bitişmək
qonşunun peşəsidi.
Qonşunun peşəsidi
qonşusunu
sol divardan o üzde qoymaq.
Mən isə
qonşumu sağ divara
salmışam.
Qonşum
hər səhər
hər axşam
üzünü sol divara tutub
deyinir.
Deyinir, sol divara,
olmazın sözlər deyir.
Nə bilim,
«sənin üzün o tərəfə dönsün.
Görüm,
o tərəfini də
bir bəzəyənin sıgallayanın olsun.
Görüm o tərəfdən də
bir bəri üzü
qulağa duranın olsun».

Amma öz aramızdı,
qonşu divarı qarğışa da,
məni alqışlayır.
İş burasındadır ki,
mən ev ala bilməsəm də,
qonşu almışdım.

2003

PİŞİK BALASI

Ötən il bu vədə
anasının qarnındaydı.
İndi
buludun, yağışın,
Günəşin altında.
Pəncələrinin qır dadını
yalaya-yalaya,
Günəşin qızılı rəngini
böyür-başında
sığallaya-sığallaya
əl-üzünü yuyur
hər səhər
üzü günçixana.
Qonşu evin
yastı-yapalaq damında
yumalanır,
nazlanır, bozlanır
qışdan çıxan qumrulara...

2005

* * *

Diz çöküb şerin uzaqlığına
Əllərimi duaya tutdum:
«Məni şerimdən əvvəl öldür, Allah.
Şerimi məndə yox,
Məni şerimdə öldür.
Canım çıxanacan
Yazmağa ruh ver mənə.
Sonuncu cümləm
Ağzımdan şeirlə çıxsın,
Amin»!

2003

HƏR KƏS ÖZ ƏYNİNDƏDİR

Daha bizim heç nədən
Qorxumuz, hürkümüz yox.
Gizli-aşkar talanda
Qurtumuz, tülkümüz yox.
Hər kəs öz əynindədir,
Başqa bir kürkümüz yox.
Hamımız sonbeşiyik,
Ərköyün ilkimiz yox.
Dünən söydüyümüz də
Bugünkü özümüzük.
Yadlara dözümlüyük,
Doğmaya dözümsüzük.

Necə olub bilmirəm,
Sevinci dərd bilmişik.
Damarda dayanmayan
Qan kimi çərtilmişik.
Pisliklərin önünə
Pərdəyik, çəkilmmişik.
Yadımıza sığınan
Adımızdı daşqalaq.
Döyülən, söyülən biz,
Əzizlənən - başqalar.

İtib-gedib o yaxın
Keçmişin əndazəsi.
Bugünün hesabında
Sabahın həndəsəsi.
Zirvəli dağlar bilib
Dərdə kəmənd atırıq.
Düşmən murada çatır,
Bizsə dərdə çatırıq.

Lap yaxşı da... Heç nədən
Qorxumuz, hürkümüz yox.
Hər kəs öz əynindədir,
Birovuz kürkümüz yox.

2003

ALO, 199!..

Gecə
oturub
işlədiyim yerdə
ışığı
birdəncə qaranlığı
atdı başıma, -
(yorğan kimi).
Yorğanın
qaranlıq çadrasında
gözlərimi axtardım, -
(əl havasına).
Ətəyindən
tutub da
qaranlığı
sürüklədim
o küncə-bu küncə.
Qab-qacaq
fəryad qopartdı.
Ərkəsöyün pişiyim
quyruğunun
ağrısından
göyə atıldı,
qaranlığın əti ürpeşdi
qıyyə səsindən.
Axır ki,

kibriti çəkib
qaranlığı çərtdim.
Sonra
şam tutdum qaranlığa,
gözlərimi tapdım.

2007

* * *

Qağayılar
dimdiyini dənizə
silirdi.
Qanadları
quş olmaqdan
yorulanlar
tökülürdü
ağappaq pəmbə köpüklü
dalğaların üstünə.
Burnunu
dik tutub,
sahilə söykənən qayıq
yorğunluğunu
alırdı.
Küləyin işi
başından aşırı -
dənizdən sahilə,
sahildən dənizə;
dalğalar
iyəşirdi küləklə.
Bu gün də
baş tutmadı
dənizlə görüşüm.

2007

İLK BAHAR

(tablo)

Çılpaq budaqlar
düymələrə,
düymələr
yarpaqlara,
yarpaqlar günəş işığına,
günəş işığı
ağacın boy-buxununa
can atır...

2007

* * *

Acizlik
əllərini sinəsiində
çataqlayıb,
gözünü döyürdü
olub-keçənlərə.
Həyasızlıq
ağzından
od püskürürdü.
Qorxaqlıq
başığını
gözünün üstünə çəkib
qısılmışdı
bir küncə.
Amansızlıq
boğazlara
ilgək keçirirdi.
Günahsızlıq
didib-tökürdü
yaxasını.
İşsizlik
çəkməsinin burnu ilə
künc-bucağa
«qol vururdu» -
(qabağına çıxanı.
Qabağına çıxan isə

daş oğlu daş idi.)
Körpə aclığını
içərisindən çölünə
hönkürürdü.
Bu müsibətdə
sevgi də

bir yandan,
rahatlığı yox idi
adamların.

2007

* * *

Qaranlığın
şam işığına,
gündüzün
axşam işığına,
oyandığım
gecələrin
dan işığına,
məni
itdən-pişikdən,
qurddan-quşdan,
dostdan-düşməndən
qoruyan
bu ufacıq
dam işığına
bir tutam
saç olub,
ovcuma yığışan
qocalıq
qədər borcluyam.
And olsun ki,
bu qocalığın
mənə verdiyi ucalıq
boğazıma keçən
ilgəkdən qeyri

bir şey deyil.

2006

QEYBOLMA

Bir nömrə
aşağı düşür
paltarlarım
ildən-ilə.
İldə
bir nömrə
itirirəm
boyumdan,
gövdəmdən,
qamətimdən,
duruşumdan,
yerişimdən.
146 santidən
ildə bir santi
itirəm.
İlahi,
146 ildən
sonra
qeyb olaram
yəqin...

2006

QUYUDAN ÇIXMIR

Çatdım
bir sirrin
quyusuna.
Üzümü tutub
quyu aşağı
çığırdım:
Canın çıxsın,
ay ömür,
çixsana
quyudan, -
axı səni
mənzil növbəsi
gözləyir...

2006

APPOKALİPSİS

Dağıldı
dünyanın üst qatı.
Alt qatına
qat-qat düzdülər
insanları,
quşları,
heyvanları.
Üst qatında
qanadlanan səmələr
yoxa çıxdı.
Səmələrə
can atan
insanlar
yoxa çıxdı,
insanlara
can atan
heyvanlar yoxa çıxdı.
Dağıldı
dünyanın üst qatı.

2007

* * *

Ya Rəbb,
bu şeirin
lap ilk kəlməsindən
əlimi yudum.
Əlimi yudum
ikinci,
üçüncü,
eninci kəlməsindən.
Endim,
endim dizlərimin
dibinə,
gözlərimin
bəbəyinə,
kirpiklərimin
ucuna
ağrıya-ağrıya.
Əlimi yudum
bu şeirin
ilk kəlməsindən,
ardının
ardınca
şeir gəlməsindən.
Məndə
qalan səsindən
bir misra

şeir hörməsi
hədiyyə et mənə,
birliyin
xatirinə!

2006

* * *

Yaxşı nə idi,-
pis nə,
hələ bilmirdik.
Yaxşını
yeyirdik-içirdik,
geyirdik.
Yaxşını
seçirdik,
oxuyurduq,
öyrənirdik.
Yek kəlmə:
Geydiyimizin
yedyimizin-içdiyimizin,
öyrəndiyimizin
hamısı
yaxşı idi.
Sonra?
Sonra - heç nə !
Yaxşı - pis oldu,
pis də yaxşı...
Bə yenə də bilmədik,
yaxşı nədir, pis nə...

2007

* * *

Soyuğun canı yansın-
qar üzüdü soyuq,
şaxta üzü.
Büzüşdürüb
asdı bizi
ocaq başından.
Cömçə bilmədik,
qazan bilmədik-
toxuduq özümüzü
bişirdiyimiz
qaynara;
qaşiq-qaşiq qızdı
qarnımız.
Çölümüz
qarlayırdı,
buzlayırdı
canı yanmış
soyuğun üzündən.

2006.

* * *

Üzünə-gözünə tüpürdüyüm
bir gecəni
murdar milçək ölüsü tək
tulladım
pəncərəmdən eşiyə.
Eşik səhər qoxuyurdu,
şəhər qoxuyurdu.
Qumrular
körpə budaqların ucunda
boz yarpaqlara
bənzəyirdi.
Nəğmələrindən həsrət çağlayırdı.
Küçələrin
maşın səsi oyanır,
süpürgəçilərin
zibil vedrələri
boş-boş
donquldanırdı.
O qadın
yenə orada idi-
axşam düyürlənib
qısıldığı tində...

2007

* * *

Elə nağıllar
var ki,
biz yaradırıq.
Elə nağıllar
var ki,
bizi yaradır.
Bizi yaradan
biz yaradandan
kamil olar
hər halda...

2007

* * *

Belə yazmaq istəmirəm,
Ya rəbb, mənə ilham göndər.
Özümə əmin deyiləm,
Mənə bir az inam göndər.

Fikirlər tükənib gedir,
Ömür-gün tülənib gedir.
Dərd mənə yüklənib gedir,
Dərdlərimə yanan göndər.

Qoyma sönə söz çırağım,
Qalan ömrə düz çırağı.
Nurun olsun göz çırağım,
İlhamımı cavan göndər.

2008

* * *

Eh, harda itdi itiyim,-
Tapsam, taparam özümü.
Mənə bir çıraç gətirin,
Çıxıb axtarım özümü.

* * *

Nənə yaşım bardaşından
Hər duranda aşır elə.
Çinardan enən gəncliyim
Nərdivandan aşır elə.

* * *

Sürünür, neynək, sürünsün,
Bu gedən dərd ayağıdır.
Körpəlik, ya da qocalıq.-
Fərqi yox, dördayaqlıdır.

* * *

Həfəsi yoxuş dırmanır,
Düzü qalxır, dağdan gəlir.
Qulağında hıqqanan səs
Tövşüyüb, uzaqdan gəlir.

2008

YERƏ VURULUB

Xəstə yatan bacım
Həziran üçün

Xəstəliyin önündə
Arxan yerə vurulub.
Qılınc başının üstdə,
Qalxan yerə vurulub.

Can bacı, bu nə gündü,
Nə çözülməz düyündü,
Bu bəla o Göyündü,
Oxun yerə vurulub.

Ömrün başına dolan,
Xəstəlik olsun yalan.
Qalx ki, əllərdə qalan
Yaxan yerə vurulub.

2008

* * *

Yaralar
axıracan qan vermir,
yoldan çəkilməyi var
sadəcə.
Unudulan ağılara
üz tutub getdi
on doqquz yaşlı
əskər balalar.
Hər birinin yarasında -
Qarabağ göynəyi.

2008

* * *

Aman, bu nə qaba şöyüş...
Get dilini yu, təmizlə.
Qanı - qanla deməyiblər,
Qanı yuyub su təmizlər.

Zaman səni kişnətdisə,
Haqsızlığa tuşlatdısa,
Çayca günah işlətdinsə,
Günahını yu dənizlə.

2007

* * *

Gözümün yaşı - ovcumda,
Dəryalar daşır ovcumdan.
Allah, bir qaşığı ovcumda
Batıb boğula bilərəm.

* * *

Çəkilməmişik bir tabağa,
Didmə məni qaba-qaba.
Gözündə ölsəm də, sabah
Dönüb doğula bilərəm.

2007

* * *

Hər günüm - həsrət yuvası,
Dərdi əyirə bilmirəm.
Fələk məni şərə salıb,
Yoxsa xeyirə? - Bilmirəm.

Kim girib könlüm evinə,
Quylanıb ölüm evinə,
Qoy durum gəlir evinə,
Çıxım bu seyrə? - Bilmirəm.

Ölüm - şərbət; içəcəyəm,
Qıl körpüdən keçəcəyəm.
Ya əriyib köçəcəyəm
Bir misra şərə? - Bilmirəm.

2005

SEVGİ MƏKTUBLARI

Birinci məktub

Təkəm,
tək-tənha.
Çəkilmışəm özümə -
küskünlüyümə.
Tale
yənə sərt baxdı üzümə
sənin baxışınla.

İkinci məktub

Məni sındıra-sındıra
bir şələ çörçöp etdilər.
Sonra tonqal çatdılar
bu çörçöpdən, -
görəsən ki,
necə yanırım.

Üçüncü məktub

Soyumusan,
bilirəm, buz kimisən
öz soyuqluğunda.
Gəl, qızın tonqalımda,

yanacağam
sən gələnəcən.

Dördüncü məktub

Gələcəksən

soyuq əllərlə
soyuq külümü ələməyə.
Məni söz-söz
tutmağa, -
söz-söz
güllələməyə.

Beşinci məktub

Harda itirdim səni?
Harda düşdüm qəlbindən,-
cibindən saldığın
məktub kimi?
Qəribə deyilmi -
qəlbindən salan- sən,
itirən - mən?!

Altıncı məktub

Sənə ümidli
deyiləm daha.

Səndən əlimi
üzmüşəm.
Amma, bax bu...
Sinəmdəki
bu bədbəxt
gözünü yolundan
çəkmir ki, çəkmir.

Yeddinci məktub

Haçansa
döyəcəksən yenə

bu qapını.
Onsuz da gecəli-gündüzlü
həsərinə
vurğun qapını.

Səkkizinci məktub

Təkəm,
tənhalıgım qədər yalqız
bir də özüməm.
Amma, yox,
iztirabların
mənimlədir,
tənha qoymurlar
məni.

2004

GÜNDƏLİKLƏR

I gün

Vəfasız bir gündü;
Ömrü - dörd yol ayrıcı.
Özümdən
hansı tərəfə qaçım -
bilmirəm.

II gün

Çıxıb gedəcəyim
günə düşmüşəm.
Əlim-ayağım -
sevinc içində.
Heyif ki,
daxilimdəki
ayrılıq marşı
məni ağrıdır.

III gün

Axır ki,
Əlindən qaçıb qurtardım.
Məni nəfəsilə
isidən əlindən,

sığalıyla
uyudan əlindən,
həniri ilə
sevən,
sevdiren əlindən...

IV gün

Günlərim - fəryad dolu,
günlərim - uzaqlığın dolu.
Günlərim ayrılığın dolu.
Yoxluğun dolu.
Ölümümə tələsirəm,
gəlsənə!..

V gün

Gələcəyin günü də
cırıb atdım
təqvimdən.
Ümidim yeni günə
qalır -
Gəlməyəcəyin günə.
Tanrım,
onu necə cıracağam?

VI gün

İçərimdə
kimsə səni çağırır.
Bu gün bu
mən deyiləm.
Mən səndən qaçanam.
Çağıran -
səni özüylə gətirən.
Ah,
daha dözə bilmirəm...

VII gün

Ayrılığın
Ağ günü olmazmış.
Mən özümdən
qaça bilmədim.
Qayıdıram sənə.
Qarşıla...

2004

HAÇAN GƏLİRSƏN

Kəsib ayrılığın bəndi-bərəni,
Başıma, gözümə həsrət ələdir.
Mənə gəlişindən müjdə verəni
Basım da bağrıma, qucum, gəlirsən,
Haçan gəlirsən?

Hansı məkəndasan, vaxtdasan hələ?
Sədan göydən gəlir, haqdasan hələ.
Olmaya təyyarə taxtdasan hələ? -
Mən qanad çıxarım, uçum, gəlirsən,
Haçan gəlirsən?

Əydi qamətimi ayrılıq yükü,
Axır ki, gəlirsən, Allaha şükür.
Gün keçir, vaxt ötür, qaranlıq çökür, -
Qapını indidən açım, gəlirsən,
Haçan gəlirsən?

Uçar şad xəbərler üstümə daha,
Əriyə buzlaqlar istimə daha.
Taledən ad-san da istəməm daha,
Şöhrətim, başımın tacı, gəlirsən,
Haçan gəlirsən?

Yoxdur bu gəlişin vaxtı, bivaxtı,
Bil ki, gəlişinə oyanır baxtım.
Yeter ki, boylandım, yeter ki, baxdım,
Durum qabağına qaçım, gəlirsən,
Haçan gəlirsən?

2005

SON GEDƏN ELƏ MƏN OLUM

Bir ilğım halənin içindəyəm mən,
Bir qəfil bəlanın içindəyəm mən.
Bir dünya yalanın içindəyəm mən,
Niyə oturmuşam - varıb da gedim.

Demə daşam elə, dəmirəm elə,
Yoğur, ya yoğurma, xəmirəm elə,
Hara qaçıramsa, səninem elə,
Yolların qolunu qarıb da gedim.

Ömrünə kim gəlib, pərt qayıdıbdır,
Qəlbində bir ağır dərd qayıdıbdır.
Mənim qayıdışım sərt qayıdıbdır,
Gedən sıraları yarıb da gedim.

Daha siz tərəfdə işim qalmasın,
Həsretdən qovrulmuşam, bişim, qalmasın.
Bircə xatirəm də düşüb qalmasın,
Qapından izimi yolub da gedim.

Mən yenə biganə olum dünyaya,
Düşməsin bir daha yolum Dünyaya.
Söyüm, yamanlayım, gülüm dünyaya,
Dünyanı gözümdən salıb da gedim.

Bir də həsrətimə tən gəlməyəsən,
Əysin qürurumu qəm, gəlməyəsən,
Mən elə gözləyim, sən gəlməyəsən,
Gözüm yollarında qalıb da gedim.

Mənim tək yol üstə durasan elə,

Yetəni dindirib yorasan elə,
Hardan keçdiyimi sorasan elə,
Səndən qisasımı alıb da gedim.

Tən ola bilmədik, neynək, gen olum,
Səninlə qalana yolverən olum.
Gedirəm,
son gedənin elə mən olum,
İsrafil surunu çalıb da gedim.

2004

SƏNİ BU OYUNDA...

Sən mənim deyilsən, inandım daha,
Dərdim-dərin deyil, qəmin deyildir.
Sındı qolum daha, qanadım daha,
Daha bu göylər də mənim deyildir.

Daha qopammıram qəm yaxasından,
Daha qətrə-qətrə dərdə çökürəm.
Ömrümə qoyulan qan bahasından
Hissimə, duyğuma pərdə çəkirəm.

Yox, məni aldatmaz bir gülüş daha,
Fəryadım ahımdan ucalar mənim.
Üzümdən, gözümdən tökülür daha
Qəlbimə yüklənən acılar mənim.

Bir ayrı dünyadan qopub gəlmişdim,
Gəlmişdim, ömrünü bəzəyəm bəlkə.
Bilmirəm, səndə nə tapıb gəlmişdim,
Dedim, sevənlərə bənzəyəm bəlkə.

Yanlışıq, aldanış... Bu da bir oyun,
Daha girişməyəm, eh keçmiş ola!
Daha həqiqəti bir yana qoyub,
Nağıla uymağım gecikmiş olar.

Kimi aldatmısan,
kimi atmısan, -
Sənin öz işindir, nəyimə gərək?!
Bir onu bilirəm, nahar qatmısan, -
Səni bu oyunda udub ürək.

2004

ÖMÜRDƏN PAY

Bu yara da yavaş-yavaş sağalar,
Bu görüş də «əlvidaya» çevrilər.
Bu hiss dönər bir maraqsız nağıla,
Ötüb keçən bir sevdaya çevrilər.

Aylar, illər qalaqlanar; sərtləşər,
Başqa hissə calaqlanar; sərtləşər.
Gah qayıdar, qılıqlanar, dərdləşər,
Gah yadlaşan bir ədaya çevrilər.

Özüm ollam, özül ollam mən yenə,
İnad ollam, dözüm ollam mən yenə,
Qayğılının gözü ollam mən yenə;
Əməllərim qan-qadaya çevrilər.

Yox, olmaram bu sevgiyə qul daha,
Qoy axtarsın ürəyimə yol daha...
Eh, desə ki, qollarımda öl daha,
Bu məhəbbət bir xətaya çevrilər.

Alar məni hardan-hara sədası,
Çalar məni söz-söhbəti, ədası.
Mənə gələn dərdi-səri, qadası
Haqdan gələn bir nidaya çevrilər.

Çiçəklənər ümidləri yenidən,
Yallı gedər sümükləri yenidən,
Duyğulanıb, körüklənib yenidən
Coşan selə, axar çaya çevrilər.

Salar məni dərdə-qəmə istəsə,

Sevinc- həmən, kədər - həmən, istəsə,
Ondan  tr , Allah, yenə istəsə,
 r k nədir?!
Ömür paya çevrilər.

2004

HƏSRƏT TORANLIĞINDA

Yollar uzun-uzadı,
küçələr bomboş,
binalar bir böyrü üstə.
Daşlar
bir-birindən tutub dayanıb
divarlarda.
Göydən od ələnir.
Hər tərəf -
içindən qabaran
bir fırtına.
Vitrində -
bir budaq qladiolos
sənin istəyindən
düşüb qalıb.
Hər tərəf -
həsret toranlığında.

Ölüb gedəcəyim
bir gün var
biganəliyində.
Biganəliyin
ölüb gedəcəyim günün
qanını içə-içə
soyudur məni

özümdən,
özündən,
ömürdən...

2004

NIYƏSİNİ ÖZÜN DE

Sənə şeir oxuyanda
ilk sevginin
çaşqınlığı içində
dolaşib qalan
xırdaca bir
qızıcığa dönürəm.
Niyəsini
özün de.

Şeirlərim
bir-birinə qısqaır
səni,
mən isə
bütövlükdə
şerlərimə.

Gündən-günə
artır sevənlərin
şeirlərimin sayında.
Hər gün özümə
təzə-təzə rəqiblər
yaradıram
şeirlərimlə.

Sənə vurğun,
səndən gileyli
şeirlərim
hər gün qaçır üstümə.
Hər gün min bir dillə
dindirirəm,
dinləyirəm onları.
Kövrəkdilər,

h zindil r,
 n bařlıcası isə
Ümidsiz bir
məhəbbətlə sevirlər...

2004

SON MƏNZİLƏ KÖÇƏNDƏ

Sonu məyusluq olan sevgiyə nə deyəsən?!
Nə deyəsən axırı sevgi olan nifrətə?!
Bu sevginin, nifrətin birsə əgər yiyəsi,
Bir qəlbde yaşayırmış
həm mələk, həm ifritə.

Sənə yaxın düşmədim qərib düşüncələrdən,
Sənli ömür yaşadım sənsizliyin qəmində.
Sevgimin qanadında uçur,
uçurdum hər dəm,
Xəyallar adlayırdım,
sevdalıydım səninlə.

Hərdən dəli bir sual silkələyirdi məni -
Nədir, nədir bu sevgi? -
Qısqanclıqımı, qəzəbmi?
İçimdə sənə nifrət sillələyirdi məni,
Duyurdum - bu həyat yox,
işkəncədi, əzabdı.

Eləcə öz-özümü söyür, yamanlayırdım,
Əsiriydim sevgimin, nifrətimlə - özümə.
Belə yaşamaq olmaz - duyurdum,
anlayırdım,
Bu amansız sevgi də çımxırırdı üzümə.

Hara qaçırım-qaçım, hara köçürəm-köçüm,
Bilirəm ki, mənimlə, mənimləsən, məndəsən.
Mən ta yoxa çıxmışam,
mən özümçün bir heçəm,
Sənsə evdə, səfərdə - mənimlə hər yandasən.

Neynək, gəzdirim elə ürəyimin içində
Göydən yerəcən səni, yerdən göyəcən səni.
Təkçə o son mənzilə,
son mənzilə köçəndə,
Ürəyimdən çıxarıb evdə qoyacam səni.

2006

* * *

Dəyanətim siper ola,
Aramızda çəpər ola.
Ürəyimdə təpər ola,
Səni unudam-unudam.

Ulduz-ulduz bürcüm çəkə,
Bu sitəmi gücüm çəkə,
Səndən sonra hücum çəkən
Qəmi unudam-unudam.

Bu ovqatdan, daddan çıxam,
Sıçrayam, bu oddan çıxam.
Olub-keçən yaddan çıx -
Yeni unudam-unudam.

2005

* * *

Qaçıb qurtara da
bilmirəm.
Getdiyim yolların
başlanğıcı
sənin ayağının
altındadır.
Götür ayağını,
burax yolumu,
qoy
çığım gedim.

* * *

Axırına çatacağım
bir məkan var.
Uzaq-uzaq
bir duman arxasından
məne əl eləyir,
«gəl-gəl» deyir.
Mənsə -
ömrə adaxlı...

* * *

Qaldır kipriklərini,
məni
məndən gizləmə.
Bilirəm ki,
gözlərindəki
mənim
surətimdir.

* * *

Vallah,

çıxıb gedərəm -
lap dünyanın o başına,
ürək məndən
əl çəkmir,
ürəyimdə isə - sən.
Ah, axır ki,
bildim-
məndən
əl çəkməyən
sənmişsən...

2005

KİMINLƏSƏN

Mən necə quş olum, uçum yanına,
Mən necə bilim ki, sən kiminləsən?
Çəkir içərimdən hücum yanına,
Çıxır vücudumdan can, kiminləsən?

Qırım bu yolların damarın, gəlim,
Həsretin üzünə qabarım, gəlim.
Ölsəm, varlığımı aparım, gəlim -
Cənazəm önündə yan, kiminləsən?

Qoluna girəsi qola dönüm qoy,
Arxamca gələsi yola dönüm qoy,
Əlində bir ləçək gülə dönüm qoy,
Məni bir dəqiqə an, kiminləsən?

Ayrılıq önündə donub sən olum,
Güzgüyə baxarsam, dönüb sən olum.
Yox, e...
Kaş elə mən də sönüb sən olum,
Gəzim bu sevgidən gen, kiminləsən?

2005

BİR DƏ YANILMASIN

Bütün olmuşların, olacaqların
Üstündən bir qara xətt çəkəm gerek.
Sökəm körpüləri, duracaqları,
Bütün görüşlərə sədd çəkəm gerek.

Sərhəd qoyam dərqli gecə-gündüzə,
Ayları, illəri keçə bilməsin.
Qalsın gəlişləri elə o üzdə,
Qapımdan içəri keçə bilməsin.

Məni yağmalayan hissləri qovam,
Qovam yolum üstədən bəd əməlləri.
Ardımca şığıyan izləri qovam,
Məyusluq ovmasın daha əllərim.

İçərim - eləcə ələk-vələkdə,
Bayırım - bayırı haram bilməsin.
Dərdi-qəmi boğam elə bələkdə,
Bəxtim ağ gününü qara bilməsin.

Bir də yanılmasın, Allah eşqinə,
Ürək bir qıfıllı mücrüyə dönsün.
Meylini salmasın bir də heç kimə,
Özünə sığınsın, hücrəyə dönsün.

Sovuşub o bağlı haqq qapısından,
Həsret qapısını çırpın üzünə.
Keçib zamanların vaxt qapısından,
Düşsün bəxt izinə, qismət izinə.

Axır ki, bir kəsi arxa bilməsin,
Axır ki, bir kəsə arxa durmasın.

Gələn gözəlliyə baxa bilməsin,
Gedən xoşbəxtliyə yaxa cırmasın.

Səadət diləyib, bəxt aramasın,
Atsın bu möhnəti çiyindənən, atsın,
Eşqə, məhəbbətə vaxt aramasın,
Sevgi ibadəti dinindənən atsın.

Quylansın bir dibsiz vaxt boşluğuna,
Bir pərtliyi olsun, bir özü olsun.
Örtülsün bir eşqin sərxoşluğuna,
Dünyanın ən qərib dirisi olsun.

Tənhalıq - ömrünə çırpılan qapı,
Nə bağlaya bilsin, nə açə bilsin.
Sönən həsrətindənən bir çınqı tapıb,
Bir gün son ümid tək alışə bilsin.

Eh!..
Təzədən rəml atıb, fal açam gərəək,
Bütün olmuşları tərsinə yozam.
Təzədən qələmə alışam gərəək,
Oturub ömrümün ardını yazam.

2005

ÈÝ ÈÄ Þ ÈßÐ,
ÄÄ-ÑÄÍ ÄÄÈÄÐ
(poema)

Şəhid Muxtar Osmanovun
və şəhid olan bütün əsgər balalarımızın əziz xatirəsinə

On il bundan irəli

Bu körpələr kimiydi.
Düzdü, bir az cüssəli,
Düzdü, bir az iriydi.

Bir az sözəbaxandı,
Bir az vurub-yıxandı.
Dəcəlliyi də vardı,
Təşərliyi də vardı,
Şiltaqlığı da vardı,
Gah öcəşən, gah küsən
Uşaqlığı da vardı.
Di gəl, kövrəkdi bir az,
Di gəl, ürkəkdi bir az.
Deyib-gülən, güldürən,
Vurub-yıxan, öldürən
Hapı-gopu var idi.
Oyuncaq tapançası,
Tankı, topu var idi.
Quru arxlar yalançı
Səngəriydi, postuydu,
Ən cəsur uşaqlarla
Yoldaş idi, dost idi.
Teleekranda gedən
Davalı filmlərdən
Nələr öyrənməmişdi!
Görünür, öyrəndiyin
Hədər öyrənməmişdi.
İki qardaşı ilə
Boya-başa çatırdı,
Vətənin dar günüyçün
«Əli aşa çatırdı».

* * *

Dünyaya gələn gündən
Qayğısız bələyində
Eşitdiyi ilk sözü
«Müharibə» sözüydü,
«Mühasirə» sözüydü,
«Əsir, qırğın, soyqırım,
Qaçqın, köçkün, xəyanət,
Mühafizə» sözüydü.
Şəhidlik məqamının
Cəsurlarıydı örnək,
O alınmaz qalalar,
Qəslər idi örnək.
Onun boyuyla birgə
Boy atırdı, nə yazıq
Şəhidlər xiyabanı.
Bir tərəfdə - dəm-dəsgah,
Sahiblər xiyabını,
Bir tərəfdə - möminlər,
Rahiblər xiyabanı.
Böyüdükcə artırdı
İçində həyəcanı.
Hər gecə yuxusunda
Müharibə görürdü,
Gah hücumu keçirdi,
Gah da səngər hörürdü.
Xəyalında neçə yol
Kəşfiyyata getmişdi,
Erməni öldürmüşdü.
Arxasınca çuval tək
Sürüdü yə əsirdən
İyrənib öldürmüşdü.
Fikri-zikri döyüşdü,
Kənddəsə erməni yox.
Xışdamağa, əzməyə

Vəli yox, xırmanı yox.
Hələ ki böyüyürdü,
Hələ ki boy atırdı,
Xırda-mırda işlərdə
Varıb dada çatırdı...

* * *

İçindən şaxələnən
Fikri-xəyalı onu
Bir çinarboylu etdi,
Arxalı, soylu etdi.
Gözündə gözəlləşən,
Təzələşən həyata
Yaman yaraşırdı o,
Bir elə, bir elata
Yardı, yaraşıqdı o.
Ədəb-ərkanı ilə
Hamıya mükafatdı,
Hamıya qol-qanaddı.
Salam-kəlam, təbəssüm
Hamıya ovsanatdı.
Xalalar arasında
Qayınanalıq eşqinə
Düşənləri var idi.
Tanış-biliş içində
Gizli-aşkar paxıllıq
Çəkənləri var idi.
Bir gözəl seçməmişdi,
Bir qəlbə köçməmişdi,
Nə yatdı, yuxu görsün.-
Qəlbi özünün idi.
Sevgi yaşı özünün,
Səbri özünün idi.
Bir də orda, təpədə -

Hələ ki qazılmamış,
(Tezliklə qazılması)
Qəbri özünün idi.
Gəncdi, Tanrı onunla,
Göylər onunla idi.
Qol-qıçında şıdırğı
Rəqslər onunla idi,
Toylar onunla idi.
Buz baltası gəncdi o,
Mərmərdi o, tuncdu o.
Ölümün gözü düşdü,
Əcəmi onu seçdi,
Gülləmi onu seçdi,
Özümü seçib getdi?
Quş kimi uçub getdi.. .

Getmə şəhid olmağa,
Get intiqam almağa.
Dünyaya səs salmağa
Başında ağıl olsun.

Şəhidlik həvəs deyil,
Öl, desinlər «tez deyil»?
Kəfənin də bez deyil,
Döyüş bayrağın olsun.

Əskərlik tacdı, taxtdı,
Çatdı onun da vaxtı.
Getdi, şəhidlik baxtı
Yazana oğul olsun,
Vətənə oğul olsun.

* * *

-Muxtıyla danış, ana,
-Hanı Muxtı, a bala?
Budemicə, telefonda.
Telefonu az qala
Ana gözünə təpdi.
Əvvəlcə öpdü, öpdü...
Sonra qulaq kəsildi.
Apaydın bir səs ilə
Telefon gəldi dilə.
O idi, öz oğluydu.
O boy-buxunlu körpə,
O pırpızsaç, ağbəniz,
Qonurgöz oğlu idi.
Səsi kişiləşsə də,
Ana tanıdı onu.
Əvvəl bir az qınayıb
Sonra yanıldı onu.
Niyə məktubsa yazmır?
Namaz qılırsa, yazmır,
Oruc tutursa, yazmır.
Əlbəttə oruc-namaz
Şərti danışıq idi.
Yəni orda şərait,
Düşmən, filan, atışma...
Dərdli danışıq idi.
Axır dözmədi ana,
Bir bayatı çağırıdı,
Bir gəraylı hayladı,
Kainatı çağırıdı.
Dedi:
-Dilim-ağzım qurusun,

Göylərdən ölüm yağır,
Qorun, ölümdən qorun.

Dost əlindən bərk yapış,
Düşmən əlindən qorun.

Əcəl deyil, yaxındı,
Xəta bizə qohumdu.
Qoruyanın yoxundu,
Özüm gəlincən qorun.

Üç balamın kiçiyi,
Qorun, evim-eşiyim.
Qorun, a sonbeşiyim,
Qorun, balacam, qorun.

- Nə qorunum, ay ana,
Düşmən üzü yavadı.
Yüzcə addım o yana
Tala yuva-yuvadı.
Ehtiyatsız bir addım -
Göyə sovrular adam.
Yağışda biz, qarda biz
Dördgözük səngərdə biz.
Dəyanətik, arxayıq
Vətənə biz, yurda biz.
Bir də ki, lap, ay ana,

Cavan ölmək hünərdir,
Şəhid olmaq zəfərdir.
O dünya bir səfərdir,
Qayıtmağa yolu yox.

Zarafat etdim deyən,
Ürəyini üzmə sən.
Üç-dörd günə gələcəm...

Vəssəlam.
Kəsildi danışığ da.

Üç-dörd günə gələn cavan
Əvvəlcə vəsiyyət yazdı.
Yazdı ki bu günlərdə
Bəlkə sabah, ta sabah
Ölüm çalacaq məni.
Bir gecənin zülməti
Vurub alacaq məni
Yaşın on doqquzundan.

Oxucum, bu yerdə mən
Onun öz şerindən
Bir neçə bənd gətirsəm,
Yerinə düşər şəksiz:

Ölüm var ki, ölümsüzlük zirvəsi,
Diri var ki, ölüb, qalır kölgəsi.
Bu dünyanın hər bucağı, bölgəsi
Ya matəmdi, ya da ki, toy-büsatdı,
Arzusuna kim çatmadı, kim çatdı?

Dayanmışam keşiyində yurdumun,
Əskəriyəm mən də Milli Ordumun.
Yaşarammı gəncliyimin ardını?
Deyəmmərəm, hər şey olur, həyatdı,
Arzusuna kim çatmadı, kim çatdı?

Daha sonra yazmışdı ki,

On dörd aydı, xidmətdəyəm, əskərəm,
Millətimi gözlərimdə bəslərəm.

Üz tuturam məni sevən kəslərə,
Deyirəm ki, şəhid oldum,ölmədim,
Bu xidməti başa vura bilmədim.

Allah, bu öncəgörmə
Göylərdən endi deyən.
Qorxdı yazdıqlarından,
Cırıb atdı eşiyə.

* * *

O gün qərara gəldi
Fikrini açıq desin:
«Hücuma keçək,» desin.
Desin: -Bədi, tamamdı,-
Orda - əliqanlılar,
Burda - dəliqanlılar.
O yadplanetlilər,
O özgə ünvanlılar
Torpağı murdarlayır,
Havanı murdarlayır,
Bu yurdu murdarlayır,
Yuvanı murdarlayır.
Vallah, əlim gicişir,
Yumruq əlim gicişir,
Şallaq əlim gicişir.
Düynlənib dözümüm,
Yumruqlayır özümü.
Düşmən keçə əlimə,
Faşist keçə qırıma,
Bələd olar zoruma.
Hirsim xırpalar onu,
Yıxıb çıxparam onu...
Komandır,göndər məni,
Qırıb-çatım düşməni.

-Yavaş görüm, ay Muxtar,
Hər şeyin öz vaxtı var.
İnşallah ki,vaxt gələr,
Nahaq gedər, haqq gələr.
Düşmənləri qırarıq,
Ana yurdun, yuvanın
Keşiyində durarıq.

* * *

Gözündə - əskər çimiri,
Yuxusunu özü gördü ,
Ömründəki yazı gördü:

Gördü bir biyabandı,
Yamyaşıl xiyabandı.
Gedir,özü də bilmir
Nəyə, hara can atır,
Uzaqda - bir ağ çadır.

Gördü ki,hey yürüyür,
Yer durub, göy yürüyür.
Gedir qorxu bilmədən,
Nə dincəlir, nə yatır,
Uzaqda - bir ağ çadır.

Nə düşmən var, nə səngər,
Nə sərhəd var, nə əngəl.
O yürüyür, yürüyür...
Hər tərəf bağ-bağçadır,
Uzaqda - bir ağ çadır.

Şirin bir duyğu kimi,
Gözündə yuxu kimi

Göylərdən bir əl ona
«Gəl-gəl», deyir, aldadır,
Uzaqda- bir ağ çadır.
Dünya - böyük, həddi yox,
Göylərin sərhəddi yox.
O hey uçuşur, yürüyür,
Həyat - şirin, bal dadır,
Uzaqda - bir ağ çadır.

Bu nə demək, indi də
Özü durub,
Ləpirləri yürüyür,
Elə əskər
Təpikləri yürüyür.
Yürüdükcə
Nə yorulur, nə yatır,
Uzaqda - bir ağ çadır...

QANINA QƏLTAN BALA

Dan yeri - qan ləkəsi,
Qızarırdı üfüqdə.
Günəş doğur, kölgəsi
Közəriridi üfüqdə.

Düşmən mövqelərindən
Güllələndi dan yeri.
Səhərun gözü - qan-yaş,
Gilələndi dan yeri.

Tavanı deşilib deyən dünyanın,
Güllələr yağırda daş əvəzinə.
Oturub dizinə döyən dünyanın

Gözü qan töküdü yaş əvəzinə.

Atışma güclənmişdi,
Qana yerikləyirdi.
Ölüm də adambaşı
Cana yerikləyirdi.

Əvvəl bir təkən duydu,
Xətası haqdan gəldi.
Yıxıldı üzü üstə,
Səsi torpaqdan gəldi.

Yıxıldı və tez durdu,
Dedi: -Bu nəydi belə?
İt oğlu məni vurdu?
Gülləmi dəydi belə?

Dünya yox oldu yenə,
Aləm yox oldu yenə.
Deyən yıxıldı yenə.

Allah, bu fidan balanı,
Gözləri badam balanı,
Ağzı süd dadan balanı
Sındırma namərd əlində.
Bir az dəcəldi, bilməyir,
Öndə əcəldi, bilməyir.
Hələ macaldı, bilməyir,
Qulağına çərt əlinlə.

Sonra öldür, indi dirilt,
Öldürdüyün gündə dirilt.
İbadətdə, dində dirilt,
Öldürmə bu sərt əlinlə.

Bir də açdı gözünü,
-Komandır, mən ölürem?
-Bu nə sözdür, qardaşım?!
Ölüm tezdi , qardaşım.
Hələ sənin toyunda
Gəlib oynayacaq,
Çalib-oynayacaq.

Eşitmədi yaralı
Bu sonuncu sözləri,
Yumuldu əbədilik
Bu dünyaya gözləri.

Düşdü ağuşuna özü taleyin,
Çımxırdı üzünə tozu taleyin.
Elə büküldü ki, dizi taleyin,
Özünü yenilmiş bilib də getdi.

Dikələ bilmədi, göyü dayandı,
Zaman dayanmadı, boyu dayandı.
Gözünün önündə toyu dayandı,
Toyunu gözündən silib də getdi.

ANA

Nə gecədi, nə gündüz,
Nə səhərdi, nə axşam.
Allah, bir xəbər yetir,
Mən nigaran qalmışam.

Mən nigaran durmuşam,
Qanadım yox ki, uçam,
Görəm, biləm necədir

Yazıq balam, qalmışam.

Görüm o düşmən ölmüşün
Dışında sözü göynəsin.
Elə qaçsın qaçanda ki,
Yıxılsın, dizi göynəsin.

Nə varından kalan olsun,
Nə əlinə gələn olsun.
Yıxılanlar yalan olsun,
Yıxılsın, üzü göynəsin.

Qaçdığı andan yıxılsın,
Arxada, öndə yıxılsın.
Qalxdığı gündə yıxılsın,
Tökülsün gözü, göynəsin.

Nigaranam, ay bala,
Ciyərim çəngələnir.
Gözüm axtarır, gəzir
Tinkləri, döngələri.

Məni bu dərddə görüb
Atlılar atdan düşər,
Dərdlilər dərddən düşər,
Adlılar addan düşər.
Qəmə düşər olanlar
Soyunar qəmdən çıxar,
Dünyada nə ki ah var
Mənim sinəmdən çıxar,
Ay bala.

VƏ

Bir ümid ardınca qanadlanaraq
Uçan göyərçinlər yaralı gəldi.
Qaldırdı çiyinə qara xəbəri,
Bu matəm bir eli aradı, gəldi.

Yaralı quş kimi çırpındı xəbər,
Bizi bağda tapdı, bostanda tapdı.
Əydi qamətləri qəm-qüссə, kədər,
Düzüb-qoşduğunu asanca tapdı.

Qaldıq çək-çevirdə bir gün-bir gecə,
Bir gün-bir gecəlik ümid yaşadıq.
Çökdü çiyimizə yorğun bir gecə,
Ölmədik, səhərə kimi yaşadıq.

Allah, inanmadıq, bu necə yuxu,
Bu necə yuxudu, ayıl, can bala.
Əskər yerışıylə evindən çıxıb,
Şəhid ölümüylə qayıdan bala.

Döydük dizlərinə bu qara günün,
Açıldı üzlərdə dərd şırımları.
Onu əlimizdən qoparan günün
Söküldü sədləri, aşırımları...

Ağlayıb yorulduq bu matəmi də,
Bu dərdədən də deyən salamat çıxdıq.
Qoymadı gözündən bir adamı da,
Bu dərd kükrədikcə yalana çıxdı.

Yuduq üzümüzü göz yaşımızla,
Gözümüzədən qəmi-niskili sildik.

Ayrıldıq dünənki yaddaşımızla,
Yuduq, dəsmalladıq, pis günü sildik.

Biz ölüb-dirildik, sən yoxsan fəqət,
O sənli günlər də - qəmli xatirən.
Yatdığın torpaq tək soyuqsan fəqət,
Yanır köynəyində qanlı xatirən.

Ağılar saç yolur, adına köçür,
Göz yaşdır otun, yarpağın üstü.
Ay ellər, torpağın altına köçür
Dərdi səngiməmiş torpağın üstü.

Bu da son ekipaj,
üstü örtülü,
Kəsdirib qapını ölüm çaparı.
Səni «Allahu əkbər» yerdən götürür,
Mələklər çiyinə alıb aparır.

Səsin əzizlənir xatirələrdə,
Şəninə, adına çiçək səpilir.
Varlığın gizlənir xatirələrdə,
Yoxluğun ürəyə, gözə təpilir.

Silahın, səngərin darıxır bu gün,
Budurmu sərhəddin, hasarın, bala?!
Kövrəltdi Vətənin tarixin bu gün
Sənin bir cümləlik məzarın, bala.

MİTİNQ

Bu faciə uşaqlara dərs oldu elə,
Nə qoşdular, nə düzdülər, tərs oldu elə.
Muxtı adı sillə kimi sərt oldu elə,

Hər uşağın ürəyindən bir daş asıldı.

Qəlblərində çəkdi qisas şölə, yandılar,
Yana-yana ağı deyən dilə yandılar.
Elə çıxdı cızdaqları, elə yandılar,
Gözlərindən Muxtar adda qan-yaş asıldı.

Dönüb oldu bir intiqam əskəri hərə,
And içdilər - bu qan yerdə qalmasın gərək.
Getmək üçün igid Muxtı vurulan yerə
Fikirlərdən, xəyallardan bir quş asıldı.

Dedilər ki,

Ölüm-itim gözümüzü kor etdi, bəsdı,
Köpək oğlu düşmən bizi xar etdi, bəsdı.
Yurdumuzu elə məzar, gor etdi, bəsdı,
Bəsdı bahar ömürlərdən bu qış asıldı.

Dedilər ki, tez böyüyək, tez əskər gedək,
Nə ola bu qış böyüyək, yaz əskər gedək.
Tez boy ataq, yaş olsa da az, əskər gedək.
O boylardan əskəliyə çağırış asıldı.
Biri qalxıb bir daş üstə bu şeri dedi:

A yurdum, a yuvam, haqqım Qarabağ,
A köçkün, didərgin, qaçqın Qarabağ,
Bəxtimdə dərd adlı daşqın Qarabağ,
Bitsin əsir ömrü sürməyin daha.

Daşı ətəyindən töksün inadlar,
Gözündən pərdəni söksün inadlar.
Daha cilovunu çəksin inadlar,
Mən də az yanılib büdrəyim daha,

Bitsin əsir ömrü sürməyin daha.

Ağrıdan, əzabdan yordum özümü,
Sındırdım özümü, qırdım özümü.
Mən çox arsızlığa vurdu özümü,
İndi «Qisas» deyib kükrəyim daha,
Bitsin əsir ömrü sürməyin daha.

Elə için-için xiffətim - oyaq,
Səbrim yumruqlanıb, hiddətim - oyaq.
Xainə, düşməyə nifrətim - oyaq,
Ömrü qələbəyə kökləyim daha,
Bitsin əsir ömrü sürməyin daha.

Dırnağım, dişimlə qaytarım səni,
Sözümlə, işimlə qaytarım səni.
Ulu keçmişimlə qaytarım səni,
Sabahın üstündə titrəyim daha,
Bitsin əsir ömrü sürməyin daha.

Uşaqlar mitinq etdi
Özləri bildiyi tək.
Hərə öz sinəsində
İntiqam dolu ürək
Yas yerinə gəldilər.
Gah yanıb kövrəldilər,
Gah dolub ağladılar,
Bu günü yaddaşlara
Hopdurub saxladılar...

At ölər, meydan qalar,
İgid ölər, ad-san qalar.
Adı-sanı yaşayan
İgid Muxtara rəhmət.

Şəhid Muxtara rəhmət...

Cavan ölmək hünərdir,
Şəhid olmaq zəfərdir.
O dünya bir səfərdir,
Qayıtmağa yolu yox.

Şəhid məzarları... Güllər təzə-tər,
Yaralar hələ də qan verir burda.
Hələ də üzünü cırır dərd, kədər,
Hələ də çiçəklər can verir burda.
Şəhid məzarları qəbristan deyil,
Fəryadın saçını yolduğu yerd.
Şəhid məzarları gülüstan deyil,
Qanın çiçəklərə dolduğu yerd.

Burda ayrı düşüb yaşdaşlarından,
Vaxt elə günündə, ayında yatır.
Qəzəb yumruğudur başdaşları da,-
Şəhidlər bir əli bayırda yatır.

* * *

Gəlmişəm, yastığın yüngül, ay şəhid,
Səni yad etməyin bir yolu da - bu.
Bilirəm, bu dərman deyil, ay şəhid,
Dərdin böyüyüdür gözündə yuxu.

Yuxunu al, igid, yolun uzundu.
Bəlkə də yolundan saxlayan oldu.
Daha bu gediş də haqqa yozuldu,
Ömrünün qalanı Allaha yoldu.

Sənin bu dünyada gözün qalmayıb,
Qalsaydı, yatmazdın belə arxayın.

Atanda, ananda dözüm qalmayıb,
Bir bax, başdaşın da dözür, ağlayır.

Görürəm, burda da tənha deyilsən,
Dörd yanın qanına bələnib yatır.
Bu yatan ölümdür, sən ha deyilsən,
Əskərsən, həyatın - şəhid həyatı.

SƏS

Yenilməzdim dözümdən,
Qatlanmazdım dizimdən.
Yuxu idim, gözümdən
Kimsə qovladı məni.

Yandım intiqam üstdə,
Tuşlandım bir qan üstdə.
Dil verib, bir can üstdə
Ölüm tovladı məni.

Göydə ulduz olmadı,
Gecəm gündüz olmadı.
Ovçum bir qız olmadı,
Düşmən ovladı məni.

Şəhidlik yuxu deyil,
Ayıqlıq məqamıdır.
Vətən yolunda hər an
Sayıqlıq məqamıdır.

Şəhidlik ölüm deyil,
Dirilikdi şəhidlik.
Cəsurluqdu, mərdlikdi,
İgidlikdi şəhidlik.

O, Vətənin torpağa
Sancılan dayağıdır,
O, azadlıq yanğısı,
Qələbə bayrağıdır.

İntiqamı, qeyrəti
Ruhunda cəm edəndi.
Ölümün ağuşunda
Ölümü ram edəndi.

«Olmaz andı-amanı
Şəhidi yox millətin».
Şəhidi yoxsa əgər,
Sabahın divanında
Şahidi yox millətin.

Yaşa nur məkanında,
İşıq ömründə, şəhid.
Tarixlər qocalacaq
Uşaq ömründə, şəhid.
Bir bayraqsan,
Əlində tutan
Sənlə ucalır,
Xalqın sənə baş əyir,
Vətən sənlə ucalır.

2007

MÜNDƏRİCAT

ŞEİRLƏR	3
İntiqamı sərt olacaq o günün.	4
Hər gecə saat üçdə	6
Bu yaz dirildi hər nə var	8
Səhər küçələri	10
Ələyini narın elə	12
Hər şey təzədən başlayır	13
Hər gün	14
Oynayın	15
Yuxu	17
Məni	19
Tilovda balıq dadı var	21
Az dilə tut	22
Tanrım, yazmadığım elə	23
Ürəyim dolub-daşır	24
Çiçi xalısının göyərçinləri	25
Heç nə	26
Fırladır bizi	27
Haqqım Qarabağ	28
Tanrım mənə əzab versin deyərdim	30
İşim	33
Çadır şəhərcik	34
Yüklənib gedirəm ömrü daş kimi	36
«Vətən daşı» - yurd daşı	38
Şəhid həyatı	40
Küçə	41
O qadın	42
Çəkildim gün işığına	44
Olur	45

Yağışlı yay gecəsi	46
Ucalığında dur	49
Səni dağ bilmişdim	50
Namərdin əlində daş	51
Arzusunun yolunda	52
Bağlamışdı buz dilimdə	53
Ruhum qaranquş yuvasına qayıdacaq	54
Mən buyam	58
Sənin ömrün	60
Hamiya qaynamaz qanı dünyanın	62
Qaçqın harayı	64
İnsanın yeri	66
Yenə «bu dünya»	68
Sil gözündən bu yağışı	70
Yolun çətinindən keçib	71
Mənim ana yaşım	72
Gözümdəki dərd	74
Tənələr	76
Sayımmı	78
Allah, bu nə planet	80
Odur ki	82
Sorğu	83
Yenə qəlbim	85
Beş metr	86
Səhər- səhər	87
Bu ili	89
Baş gırləyirəm	91
Daşına baş qoyacağım	93
«Sözümün canı var» dedin	94
Yorulmuşam, yorğunluqdan	95
Körpə	96
Bu bahar da	97
Ömürdən kam alım	99
Gəlin	102

Dost küsəndə	103
İmic	105
Təəccüb gözlərimdən	107
Bahara doğru	108
Mən yağışa	109
Adamlar	110
Qala divarındakı	112
Novruz bayramını	113
Qızları qoymayın bara getməyə	114
Cənnət	115
Mümkünsə	116
Miniatürlər	117
Kədər	119
Boş yerə vəd etmə	121
İkimizin də üzü	122
Sözün vahiməsi	123
Xəyalplov-cücəplov	124
Sosializmdən sonra	125
Dəli Əbil	126
Tanımaq olmayır	128
Ömrümdə möhnət yükü	130
Heç kəsdən incikliyim yox	131
Allah, ətəyindəki	132
Bir kimsəyə əl açmadım	133
Bu kənd	134
Çəkmək olmur, dərdi belə	136
Dur öz ucalığında	137
Yetmiş yaşım üçün	138
Sözün göyərsin elə	140
Nehrə kimi çalxanır	141
Sən məni dərdə salmısan	142
Qulağım dolub, öz səsım	143
Yollar	144
İnsaf	145

Ey yaradanım	147
Həsretin odunu gördüm	149
Canım, səni isidəcək odum yox	150
Bilmirəm, nəyə bilmirəm	152
Çağır məni ayağına	154
Yanılmayasan	155
Şeir ağlaram	156
Qırıb ömrün damarını	158
Qalan ömür	159
Ha çəkım, ha çevirim.	161
Soya bilmədim qabığın	162
Metafora	163
Birini dost deyib öydüm	165
Ümidlər, inamlar	166
Dilək yaxasına dönnəm yenidən	168
Miniatürlər	171
Səni Allaha tapşırıdım	173
Dəvət	174
Ad günüm	175
Gecədən	177
Hardasan	179
Sıxdım canımı	181
Bilmirəm	183
Fraqmentlər	184
Di gəl dəyiş bu yaşda	186
Günəşin ətəyini	187
Sümürüb	189
Pah böyük işmiş	190
İlqarına düz yaş imiş	191
Gecələr xəyalımda	192
Kiməsə vermişdi qəlbini, nahaq	194
Yalanmış	196
Bir arzunun kəməndiyəm	198
Qarı	199

Cümə axşamı üçün elegiya	200
Ötən günlər	201
Olmadı	202
Yəqin	204
Söz və mən	205
Fələyin çərxi	207
Günah yanılısın	209
Xəbərsiz	211
Özüm yadımdan çıxmışam	212
Axıb gedir, söz yağ olub	213
Dərdin qara yaylığını	214
Bəs kimə üz tutum, danışım kimlə	215
Yetər	216
Yaşımın qırxında batdım	217
Açıldı bəxtin qapısı	218
Həyat eşqi	219
Özüm bilərəm	220
Fikrimin dibinə daş atdım axır	221
Gör nə qəribə işdi ha	222
Ürəyimdə qəm yükü var	223
Qəlbimə	224
Zərbəsi	226
Ömrüm	227
Görürsən bir qarayaxa	229
Bilmədim	230
Ömrün yarısında azdım	232
Heç nə dadmır, zamanın da	233
Bu ömrü	234
Yanlışdı	235
Tükəndi	236
Səsim çatmadı sevgimə	238
Bu qız	239
Ömrün bu vaxtı	240
Başı-beyni boş kişi	241

Səddam ilgəyi	242
Daha nə gözləmək	243
Ay arxalı adamlar	245
Bu çinar elə ağlayır	246
Qismət	247
Sizi aldadırlar	248
Təbiət canını	250
Kim tanıyar onları	251
Bunca yük ola bilməz	
özünə qurğuşun da	252
Vergi	254
Ötən ilin son yuxusu	256
Tale mahnılarında	258
Əlimdə	260
Mənimlə	262
Gedir	263
Bir budaq da olmadı	264
Üz tutmuşam, yaradanın	265
Qısılib içinə dünyanın boyu	266
Sizlərə	268
Sözümü kəsdim yarıda	269
Qismətimə dördgöz oldum	270
Qaranlığı çərtmək üçün	271
Quş qripi	272
Ovlayıb apardı, bir ovçum vardı	274
Ağ günün ağ bayrağını	275
Bu güllə dəydi-dəymədi	276
İndi bildin-bilmədin	277
Toyuqların bətnində öldü	278
Üzünə zəfəran	279
Döyüş bayrağıdırlar	280
Axı	281
Səni vəd verdiyin yerə	283
Can mənimlədir	284

Bu əzabın sonrasını	286
«Qismət» deyib	287
Keçir	289
Sevinməyə bəhanə yox	290
Yenə qəlbim	291
Bu tale də, bu kədər də	292
Sübut aşkarlıqdan	293
Ağlım məni	294
Mini şeirlər	295
Dərdin - başı aşağıdır	296
Bir gözəl görəydim	297
Əlindən	298
Tilsimləyin qapıları	299
Neyləyim	300
Gediş	302
Ay xanım	303
Amma ki	305
Qədəmi uğurlu qardaş.	307
Sonuncu qəm	309
Saçıma bir əl çək	311
Səni	313
Ömrün qışından sıyrılib	314
Daşa böhtanmı atırsan	315
Damlalar asılıb	316
Qar üzümüzü ağartdı	317
Səninləyəm, azadlığım	318
Bu payız	319
Allahına şükr elə	320
Mən gərək	321
Bu qızın	323
Mən özümü yandırırım	325
İnşallah	327
Vaxtımı bölürdüm	328

Qaldım dörd kölgəmin dörd divarında	329
Bu yollar	331
Yazdıqlarım	332
Qapım	333
Səni açmadığım	334
Əvvəlcə	336
Qapı	337
Qonşum	339
Pişik balası	341
Diz çöküb şerin uzaqlığına	342
Hər kəs öz əynindədir	343
Alo, 199!	345
Qağayılar	347
İlk bahar	348
Acizlik	349
Qaranlığın	351
Qeybolma	352
Quyudan çıxmır	353
Appokalipsis	354
Ya Rəbb	355
Yaxşı nə idi	357
Soyuğun canı yansın	358
Üzünə-gözünə tüpürdüyüm	359
Elə nağıllar	360
Belə yazmaq istəmirəm	361
Eh, harda itdi itiyim	362
Yerə vurulub	363
Yaralar	364
Aman, bu nə qaba şöyüş	365
Gözümün yaşı - ovcumda	366
Hər günüm - həsrət yuvası	367
Sevgi məktubları	368
Gündəliklər	371
Haçan gəlirsən	374

Son gedən elə mən olum	376	
Səni bu oyunda	378	
Ömürdən pay	380	
Həsret toranlığında	382	
Niyəsini özün de	384	
Son mənzilə köçəndə	386	
Dəyanətim sipər ola	388	
Qaçıb qurtara da	389	
Kiminləsən	391	
Bir də yanılmasın	392	
İGİD ÖLƏR, AD - SAN QALAR (poema)		394
Mündəricat	419	